

Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Dosar nr. 1417/105/2011*

Data 22.09.2020

CONSILIUL JUD. HARGHITA		
INTRARE		
nr.	2413	
data	25	luna 09 anul 2020

Către,

Județul Harghita prin Consiliul Județean Harghita

Piața Libertății ; nr.5 ; Județul Harghita

Urmare adresei dumneavoastră, înregistrată la Curtea de Apel Ploiești la data de 01.09.2020, alăturat vă înaintăm legalizarea deciziei nr.454/25.06.2020, pronunțată în dosarul nr.1417/105/2011* al Curții de Apel Ploiești.

Grefier arhivar

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

264

DOSAR NR. 1417/105/2011*

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 18 iunie 2020

Președinte -
Judecător -
Judecător -
Grefier -

Pe rol fiind soluționarea recursurilor declarate de recurentul-intervenient **Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț**, cu sediul în Piatra Neamț, Strada Mihai Eminescu, nr. 26B, Județ Neamț, recurenții-intervenienți **Unitatea Administrativ Teritorială Județul Neamț**, cu sediul în Piatra Neamț, Strada Alexandru Cel Bun, nr. 27, Județ Neamț, **Consiliul Județean Neamț** cu sediul în Piatra Neamț, Strada Alexandru Cel Bun, nr. 27, Județ Neamț, împotriva sentinței nr. 856 din 12 iunie 2019 pronunțată de Tribunalul Prahova-Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, precum și recursurile declarate de recurenta-intervenientă **Instituția Prefectului Județului Neamț** cu sediul în Piatra Neamț, Strada Alexandru Cel Bun, nr. 27, Județ Neamț, recurenta-pârâtă **Comuna Bicaz Chei, prin Primar**, cu sediul în com.Bicaz Chei, județ Neamț și ales la

, împotriva sentinței nr.856 din 12 iunie 2019 și a încheierii de ședință din data de 24.03.2014, ambele pronunțate de Tribunalul Prahova-Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ, în contradictoriu cu intimat-intervenient **Consiliul Județean Harghita** cu sediul în Miercurea Ciuc, Piața Libertății, nr. 5, Județ Harghita, **Prefectul Județului Harghita** cu sediul în Miercurea - Ciuc, Piața Libertății, nr. 5, Județ Harghita, **Județul Harghita** cu sediul în Miercurea Ciuc, Piața Libertății, nr. 5, Județ Harghita, intimatul **Județul Neamț**, cu sediul în Piatra Neamț, Strada Alexandru Cel Bun, nr. 27, Județ Neamț, intimati-pârâți **Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Harghita** - Miercurea Ciuc, Piața Libertății, nr. 5, Județ Harghita, .

, intimat-reclamant **Municipiul Gheorgheni, Prin Primar** cu sediul în Gheorgheni, Piața Libertății, nr. 27, Județ Harghita.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 iunie 2020, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de 18 iunie 2020, când a dat următoarea încheiere:

CURTEA

Având nevoie de timp pentru deliberare, urmează a amâna pronunțarea asupra recursurilor, sens în care:

DISPUNE:

Amână pronunțarea asupra recursurilor pentru data de 25 iunie 2020.

Pronunțată în ședința publică azi, 18 iunie 2020.

Operator de date cu caracter personal ✓
Nr. notificare 3120/2006

Red.grefier
1 ex./ 18.06.2020

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 1417/105/2011*

DECIZIA NR.454

Ședința publică din data de 25 iunie 2020

Președinte - Ș

Judecător - I

Judecător - C

Grefier - Ș

Pe rol fiind soluționarea recursurilor declarate de recurentul-intervenient Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț, cu sediul în Piatra Neamț, Strada Mihai Eminescu, nr. 26B, Județ Neamț, recurenții-intervenienți Unitatea Administrativ Teritorială Județul Neamț, cu sediul în Piatra Neamț, Strada Alexandru Cel Bun, nr. 27, Județ Neamț, Consiliul Județean Neamț cu sediul în Piatra Neamț, Strada Alexandru Cel Bun, nr. 27, Județ Neamț, împotriva sentinței nr. 856 din 12 iunie 2019 pronunțată de Tribunalul Prahova–Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, precum și recursurile declarate de recurenta-intervenientă Instituția Prefectului Județului Neamț cu sediul în Piatra Neamț, Strada Alexandru Cel Bun, nr. 27, Județ Neamț, recurenta-pârâtă Comuna Bicz Chei, prin Primar, cu sediul în com.Bicz Chei, județ Neamț și ales la Cabinet Avocat Adomniței Oana Corina” cu sediul în Suceava, strada Aleea Trandafirilor, nr. 8, scara B, apartament 16, Județ Suceava, împotriva sentinței nr.856 din 12 iunie 2019 și a ședinței publice din 24.03.2014, ambele pronunțate de Tribunalul Prahova–Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ, în contradictoriu cu intimat-intervenient Consiliul Județean Harghita cu sediul în Miercurea Ciuc, Piața Libertății, nr. 5, Județ Harghita, Prefectul Județului Harghita cu sediul în Miercurea - Ciuc, Piața Libertății, nr. 5, Județ Harghita, Județul Harghita cu sediul în Miercurea Ciuc, Piața Libertății, nr. 5, Județ Harghita, intimatul Județul Neamț, cu sediul în Piatra Neamț, Strada Alexandru Cel Bun, nr. 27, Județ Neamț, intimați-pârâți Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Harghita - Miercurea Ciuc, Piața Libertății, nr. 5, Județ Harghita, 2

Comuna Gheorgheni, cu sediul în Gheorgheni, Piața Libertății, nr. 27, Județ Harghita.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 iunie 2020, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea pentru data de 18 iunie 2020 și, ulterior, având nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de 25.06.2020 când a dat următoarea decizie:

CURTEA :

Deliberând asupra recursurilor de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la data de 06.11.2009 pe rolul Judecătoriei Gheorgheni sub nr.1653/234/2009 reclamantul Municipiul Gheorgheni în contradictoriu cu pârâții Comuna Bicz Chei, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Harghita și SC Satelit N.T. SRL, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce va pronunța să dispună nulitatea absolută a procesului-verbal având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comuna Gheorgheni – Tulgheș - Bicz.

În motivarea acțiunii reclamantul a arătat că, în cursul anului 1998, reprezentanții comunei Bicz Chei, membrii comisiei Gheorgheni, reprezentantul Oficiului de Cadastru Geodezie și Cartografie Harghita, precum și reprezentantul SC Satelit NT SRL au semnat un proces-verbal, fără dată.

În legătura cu acest înscris s-a arătat că reprezentanții Comisiei Gheorgheni au fost în eroare cu privire la identitatea fizică a obiectului, deoarece aceștia au fost convingși despre faptul că în respectivul proces-verbal hotarul teritoriului administrativ al Municipiului Gheorgheni este stabilit la km. 32 din direcția Gheorgheni în direcția Bicaz Chei, pe când pârâții au marcat hotarul în alta parte. Membrii comisiei Gheorgheni au fost asigurați de către pârâți că totul este în regula și au semnat procesul-verbal cu convingerea că semnează delimitarea teritoriului administrativ al Municipiului Gheorgheni, care se întinde până la km 32 dinspre Gheorgheni înspre Bicaz, așa cum a fost stabilit în anul 1950 cu ocazia raionării administrativ-economice a teritoriului Republicii Populare Române, care a fost conformată și consimțită cu ocazia delimitării teritoriului administrativ al României prin Legea nr. 2/1968, pe porțiunea respectivă.

În lipsa prezentării prealabile a unor hărți pe care să fi fost marcate hotarele stabilite de către părți respectiv a unei schițe a hotarului, reprezentanții Municipiului Gheorgheni nu au putut verifica dacă actul intitulat „Descrierea tronsonului de hotar dintre teritoriul administrativ al Orașului Gheorgheni și teritoriul administrativ al comunei Bicaz - Chei” corespunde realității.

În continuare, reclamantul a subliniat că, consimțământul membrilor comisiei Gheorgheni a fost viciat, întrucât în cazul cunoașterii hotarului stabilit de părți aceștia nu l-ar fi semnat și nu și-ar fi dat acordul. Prin urmare, considera reclamantul, fiind vorba despre o eroare obstacol, respectiv despre absenta realizării unui acord de voință, sancțiunea este nulitatea absolută a procesului-verbal în cauză.

În drept au fost invocate art. 953-954 Cod civil.

Anexat cererii a fost depus procesul-verbal încheiat în anul 1998 și un înscris intitulat - descrierea tronsonului de hotar dintre teritoriul administrativ al orașului Gheorgheni și teritoriul administrativ al comunei Bicaz - Chei.

Prin întâmpinare, Primăria comunei Bicaz a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată. Totodată a solicitat introducerea în cauză a OCPI Neamț, pentru motivul că actul administrativ contestat vizează în mod direct și aceasta instituție.

Prin răspunsul la întâmpinare, Municipiul Gheorgheni a arătat că la data respectivă nu a existat o bornare efectivă, membrilor comisiei Gheorgheni nu le-a fost pusă la dispoziție documentația cadastrală și nu le-a fost arătat la fața locului hotarul stabilit, motiv pentru care aceștia nu au putut verifica dacă consimțământul lor corespunde celor stabilite prin respectivul proces verbal, fiind astfel induși în eroare cu privire la identitatea fizică a obiectului acestuia.

La data de 24 februarie 2010, pârâta Societatea Comercială Satelit NT SRL a depus întâmpinare prin care a arătat, în esență, că lucrarea cadastrală a fost întocmită cu convocarea tuturor reprezentanților instituțiilor din prezenta cauză, fiindu-le pusă la dispoziție toată documentația necesară întocmirii lucrării.

La data de 16 martie 2010, Primăria Comunei Bicaz a depus o completare la întâmpinare prin care a invocat excepția necompetenței materiale și excepția prescripției dreptului material la acțiune.

Cu privire la excepția necompetenței materiale, instituția pârâtă a arătat că procesul - verbal contestat este un act administrativ, fiind încheiat de către membrii comisiei numiți în acest scop și a produs efecte juridice în virtutea puterii cu care erau investiți aceștia.

Pentru aceste motive, apreciază că, competența aparține Tribunalului Neamț, secția de contencios administrativ.

Cu privire la excepția prescripției dreptului material la acțiune, pârâta a arătat că sancțiunea aplicabilă pentru eroarea gravă, motiv invocat de reclamantă, este nulitatea relativă a actului juridic afectat și prin urmare aceasta trebuia să fie invocată în termenul general de prescripție de trei ani.

La termenul de judecată din 16 martie 2010, instanța a luat act că reprezentantul Municipiului Gheorgheni a depus o cerere de chemare în judecată a altor persoane, întemeiată pe dispozițiile art. 57 Cpc, în speță a Consiliului Județean Harghita.

Pârâatul Județul Harghita, prin Consiliul Județean Harghita a depus întâmpinare prin care a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, arătând, în esență, că limita administrativ

teritorială a județului Harghita cu județul Neamț, respectiv limita administrativ - teritorială a Municipiului Gheorgheni cu comuna Bicaz - Chei se află la Km. 32 pe DN 12 C de la Gheorgheni spre Bicaz, astfel cum rezultă și din HG. 540/2000.

Totodată a subliniat că, referitor la descrierea tronsonului de hotar anexat la procesul-verbal în cauză, consideră că aceasta este nerelevantă, deoarece, fiind un accesoriu al procesului-verbal, trebuia ca și această anexă să fie semnată de către toți membrii comisiei de delimitare, semnături ai procesului verbal de delimitare, conform principiului „accesoriul urmează principalul.”

Prin sentința civilă nr. 541 din 25 mai 2010, Judecătoria Gheorgheni a admis excepția necompetenței materiale și a declinat cauza în favoarea Tribunalului Harghita- secția de contencios administrativ și fiscal.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Harghita la data de 18 iunie 2010.

Prin încheierea de ședință din 09 februarie 2011, Tribunalul Harghita a luat act de adresa înaintată la dosarul cauzei de Înalta Curte de Casație și Justiție și a dispus înaintarea cauzei la Tribunalul Prahova - secția de contencios administrativ și fiscal, ca urmare a admiterii cererii de strămutare a cauzei.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Tribunalului Prahova, la data de 22.02.2011.

La termenul de judecată din 18.10.2011, cauza a fost suspendată în temeiul art. 242 alin.1 pct. 2 Cpc, pentru lipsa părților.

La data de 06.12.2014 reclamantul a formulat cerere de repunere pe rol a cauzei.

La data de 02 februarie 2011, numiții Bendek Csaba și Romfeld Janos au formulat cerere de intervenție în interes propriu, arătând, în esență, că în situația în care erau informați cu privire la identitatea fizică a obiectului procesului - verbal contestat nu l-ar fi semnat, întrucât nu ar fi fost de acord cu hotarul stabilit de părți.

Prin încheierea de ședință din 10.04.2012, instanța a calificat cererile de intervenție ca fiind cereri de intervenție accesorii și au fost admise în principiu.

Prin sentința nr. 673 din 17.04.2012, Tribunalul Prahova a respins cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Prin Decizia nr. 1642 din 21 februarie 2013, Curtea de Apel Ploiești a dispus admiterea recursurilor declarate de recurenții-reclamânți, casarea sentinței recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeași instanță de fond.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Tribunalului Prahova la data de 19.03.2013.

La termenul de judecată din 29.04.2013, instanța a introdus în cauză Județul Neamț în calitate de persoană interesată precum și Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț.

Județul Neamț a formulat cerere de intervenție în interesul comunei Bicaz - Chei prin care a arătat că procesul verbal de delimitare între județe a fost întocmit cu respectarea dispozițiilor Legii cadastrului și a publicității imobiliare. În speță, operațiunea tehnică de recunoaștere a hotarului s-a făcut pe baza documentelor puse la dispoziție de Oficiul de Cadastru Harghita și Neamț care au semnat procesul verbal contestat.

Prin încheierea de ședință din 20.09.2013, instanța a încuviințat în principiu cererea de intervenție în interesul comunei Bicaz - Chei și a fost introdus în calitate de intervenient Județul Neamț.

Prin încheierea din 24 martie 2014 Tribunalul Prahova-Secția a II-a civilă, de contencios Administrativ și fiscal a respins excepția prescripției dreptului material la acțiune invocată de pârâta Primăria Bicaz-Chei prin întâmpinare ca neîntemeiată (f.181).

Pentru a pronunța această încheiere, tribunalul a reținut că prin cererea de chemare în judecată s-a solicitat constatarea nulității absolute a procesului verbal având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună Gheorghieni-Tulgheș-Bicaz, fiind întemeiată pe disp. art. 953-954 C.civil.

S-a reținut prin încheierea că, în cauză, s-a admis excepția necompetenței materiale a instanței și s-a dispus declinarea competenței către Tribunalul Harghita, secția de contencios

administrativ, reținându-se că litigiul este de competența instanței de contencios administrativ, astfel cum rezultă din sentința civilă nr. 541/25.05.2010 pronunțată de Judecătoria Gheorghieni.

Asupra calificării acțiunii s-a pronunțat irevocabil și ICCJ atunci când a admis cererea de strămutare și a trimis cauza spre soluționarea Tribunalului Prahova - secția de contencios administrativ.

Având în vedere cele două hotărâri care au stabilit, în mod irevocabil că prezenta cauză este de competența instanțelor de contencios administrativ și, implicit, că actul contestat este un act administrativ, hotărâri de care instanța este ținută în baza efectului autorității de lucru judecat a hotărârilor judecătorești, rezultă că în cauză nu sunt incidente dispozițiile decretului 167/1958 ce reglementează regimul prescripției extinctive, ci dispozițiile legii nr. 554/2004.

Față de cele reținute, s-a constatat că în cauză nu sunt incidente dispozițiile decretului 167/1958 astfel cum s-a motivat în susținerea excepției, instanța urmează să respingă excepția prescripției dreptului material la acțiune ca neîntemeiată.

La termenul de judecată din 04.12.2014, instanța a admis în principiu cererea de intervenție accesorie a Prefectului Județului Harghita și fost introdus în cauză ca intervenient.

La data de 12 nov.2015, moștenitorii defunctului ~~Dumitru Ștefan~~ ~~Ștefan~~ ~~Ștefan~~ au depus cerere prin care au învederat instanței că nu-și însușesc cererea de intervenție accesorie.

La termenul de judecată din 08.04.2016 reclamantul a solicitat și instanța a încuviințat proba cu înscrisuri și proba cu expertiză specialitatea topometrie, iar pentru pârâți proba cu înscrisuri.

La data de 21 mai 2017 a fost depus raportul de expertiză specialitatea topografie întocmit de expert, la care reclamantii au avut obiecțiuni pe care instanța le-a admis și a dispus completarea raportului de expertiză, conform obiectivelor menționate în încheierea din ședință de la acea dată.

La dosarul cauzei a fost depus raportul de expertiză – completare efectuat de același expert,

La termenul de judecată din 01 aprilie 2019, instanța a luat act că moștenitorii defunctului ~~Ștefan~~ ~~Ștefan~~ ~~Ștefan~~ nu-și însușesc cererea de intervenție accesorie.

Prin sentința nr. 856 din 12 iunie 2019, Tribunalul Prahova-Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, a constatat că prin încheierea de ședință din 24.03.2014 instanța s-a pronunțat asupra excepției prescripției dreptului material la acțiune, în sensul respingerii acesteia, a admis cererea de chemare în judecată Municipiul Gheorgheni, în contradictoriu cu pârâții Comuna Biczău Chei, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Harghita și SC Satelit N.T. SRL, și intervenienții Consiliul Județean Harghita, Instituția Prefectului Județului Neamț, Județul Neamț, Consiliul Județean Neamț, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț, Prefectul Județului Harghita și terțul interesat Consiliul Județean Harghita, a anulat procesul-verbal având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ, emis în anul 1998, a admis cererea de intervenție accesorie formulată de Consiliul Județean Harghita, a stabilit linia de hotar dintre teritoriul administrativ al orașului Gheorgheni și teritoriul administrativ al comunei Biczău - Chei, astfel: DN 12 Gheorgheni (DN 1)-Lacul Roșu-limita Jud. Neamț o +000 32 +32,000 Km., conform Hotărârii de Guvern NR. 540/2000 din 22/06/2000 Publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 338 din 20.07.2000.

Pentru a pronunța această sentință, pe linia deciziei de casare, tribunalul a reținut și a constatat următoarele:

Cu privire la excepția prescripției dreptului material la acțiune, instanța reține că prin încheierea de ședință din 24.03.2014, instanța a dispus respingerea excepției prescripției dreptului material la acțiune ca neîntemeiată, cu motivarea din încheierea respectivă (f.181) și pe care părțile interesate nu au recursat-o.

Cu privire la fondul cauzei, tribunalul a reținut că prin procesul verbal încheiat în anul 1998, în conformitate cu prevederile Legii cadastrului și publicității imobiliare nr. 7/1996, comisia de

268

delimitare a hotarului administrativ al localității Gheorgheni împreună cu delegații desemnați de Primăria Bicz au procedat la recunoașterea și stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună între cele două teritorii stabilind : linia de hotar începe din punctul 26 marcat pe schița anexă situat la intersecția hotarelor Gheorgheni-Tulgheș - Bicz și trece prin punctele: 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59 și se termină cu punctul de trei hotare nr. 59.

Potrivit art. 4.1.1. din Ordinul nr. 534/2001 stabilirea liniei de hotar de hotar și a denumirilor unităților administrativ-teritoriale se face în conformitate cu prevederile Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, republicată, cu modificările ulterioare.

Conform art. 3 din Legea nr. 69/1991 delimitarea orașelor, comunelor, orașelor și județelor se stabilește prin lege, orice modificare a limitelor teritoriale ale acestora se poate efectua numai în temeiul legii și cu consultarea prealabilă a cetățenilor din unitățile administrativ-teritoriale respective prin referendum care se organizează potrivit legii.

Prin art. 130 din legea 69/1991 a fost abrogată Legea nr. 57/1968.

Totodată, potrivit art. 22 din Legea nr. 215/2001 R, delimitarea teritorială a comunelor, orașelor, municipiilor și județelor se stabilește prin lege și numai după consultarea prealabilă a cetățenilor din unitățile administrativ - teritoriale respectiv prin referendum, care se organizează potrivit legii.

Potrivit raportului de expertiză și a raportului de expertiză completare efectuat în cauză, tribunalul reține că expertul a făcut o delimitare în teren prin raportare la planurile cadastrale evidențiate la OCPI Harghita și OCPI Neamț, aferente anilor 1968, 1979, dar și 1984 și 1959 și a concluzionat următoarele:

Traseele de hotar stabilite cu ocazia delimitării teritoriului administrativ al României din anul 1968 și evidențiate în lucrarea de cadastru funciar din anul 1979 nu sunt identice cu limita de hotar ce figurează în anexa la procesul - verbal din anul 1998, contestat.

Limita actuală între U.A.T. Gheorgheni și U.A.T. Bicz identificată conform evidențelor actuale ale OCPI Harghita și OCPI Neamț nu este identică conform anexei nr. 1 ce face parte integrantă din raportul de expertiză.

Conform planurilor cadastrale ale OCPI Harghita și OCPI Neamț , ediția 1984 și 1959, între U.A.T. Gheorgheni, jud. Harghita și U.A.T. Bicz Chei, județul Neamț, expertul a concluzionat că suprafața teritorială a UAT Gheorgheni ar crește cu 696, 23 hectare (915.70 ha +32, 43 ha -251, 90 ha) față de suprafața actuală identificată conform evidențelor actuale ale OCPI Harghita și OCPI Neamț.

Așadar, instanța a reținut că singurul act oficial relevant, în speță, este H.G. nr. 540/2000 publicat în Monitorul Oficial partea I nr. 338 din 20.07. 2000 care stabilește rețeaua de drumuri naționale din Județul Harghita astfel: DN12 Gheorgheni (DN 12) - Lacul Roșu-limita jud. Neamț 0+000 32 +32 Km. (f.46 vol.1), pe care părțile nu au contestat-o.

Anularea unui act administrativ presupune lipsirea actului în cauză de orice efecte juridice produse de acesta și încetarea pentru viitor a oricăror efecte. Potrivit art. 11 alin. (4) din Legea nr. 554/2004, ordonanțele sau dispozițiile din ordonanțe care se consideră a fi neconstituționale, precum și actele administrative cu caracter normativ care se consideră a fi nelegale pot fi atacate oricând în fața instanței de contencios administrativ. Conform art. 23 din aceeași lege: hotărârile judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor. Acestea se publică obligatoriu după motivare, la solicitarea instanțelor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau, după caz, în monitoarele oficiale ale județelor ori al municipiului București, fiind scutite de plata taxelor de publicare.

Or, în speță, tribunalul a constatat că H.G. 540/2002 mai sus menționată își produce efectele în continuare.

În ceea ce privește faptul că situația stabilită în procesul verbal contestat a fost confirmată de reprezentanții comisiilor ambelor părți nu poate determina confirmarea hotarului,

Întrucât normele privind organizarea și sistematizarea teritoriului sunt norme de ordine publică de la care nu se poate deroga, iar nerespectarea acestora lipsește de efecte actul juridic care nesocotește astfel de norme.

Față de aceste considerente expuse în fapt și în drept, instanța a admis cererea de chemare în judecată, a anulat procesul verbal din anul 1998 contestat și a stabilit linia de hotar, conform H.G. nr. 540 din 2000 - Publicat în Monitorul Oficial, Partea I NR. 338 din 20.07.2000.

Cu privire la cererea accesorie formulată de Consiliul Județean Harghita, instanța a reținut că soluția pronunțată asupra cererii principale condiționează soluția ce se va pronunța asupra cererii de intervenție voluntară accesorie.

În consecință, față de soluția pronunțată asupra cererii de chemare în judecată, instanța a admis cererea de intervenție accesorie.

Intervenienții **Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț, Unitatea Administrativ Teritorială Județul Neamț, Consiliul Județean Neamț** au declarat recurs împotriva sentinței nr. 856 din 12 iunie 2019 pronunțată de Tribunalul Prahova-Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, **Instituția Prefectului Județului Neamț și pârâta Comuna Bicaz Chei, prin Primar**, împotriva sentinței nr. 856 din 12 iunie 2019 și a încheierii de ședință publice din 24.03.2014, ambele pronunțate de Tribunalul Prahova-Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ

Prin cererea de recurs, intervenientul Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț a solicitat casarea sentinței recurate și rejudecarea litigiului în fond, pentru următoarele motive:

În motivarea recursului, a susținut recurentul că în cauză sunt incidente dispozițiile art. 488 alineatul (1) punctul 4 din Codul de procedură civilă, întrucât prin soluția pronunțată, a săvârșit un „exces de putere” pronunțând o hotărâre care reprezintă, fără drept de tăgadă, o intruziune a autorității judecătorești în sfera autorității executive sau legislative, așa cum a fost consacrată de Constituția României sau de o lege organică, așa cum vom arăta în continuare, dispunând o soluție care presupune diligențe exclusive din partea altor organe cu autoritate de stat, încălcându-se principiul separației puterilor în stat, invocând art. 1 alin. 5, art. 3 alin. 3, art. 61 alin. 1, art. 73 alin. 1 și 3, lit.o, din Constituția României.

În acord cu dispozițiile constituționale invocate, recurentul a făcut referire la art. 1, art.9, art. 10 din Legea nr. 2/1968, privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, în vigoare la data pronunțării sentinței criticate, cu toate modificările și completările ulterioare.

A susținut recurentul că în același an 1968, într-o coerență legislativă firească, a fost adoptată, imediat, Legea nr. 3/1968 privind asigurarea conducerii locale de stat în unitățile administrativ-teritoriale până la alegerea consiliilor populare, reținându-se că, potrivit art. 7 - Consiliul de Miniștri este autorizat: să defalce pe județe planurile economice și bugetele regiunilor; să adopte normele privind numirea secretarilor comitetelor executive ale consiliilor populare; să stabilească schemele de personal ale consiliilor populare; să aprobe delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor și să organizeze alegerea consiliilor populare; să ia orice măsuri pe care le impune înfăptuirea organizării administrative a teritoriului.

În aplicarea Legii nr. 2/1968 și celorlalte acte normative cu rang de lege, Consiliul de Miniștri de la acea dată, a adoptat și sunt încă în vigoare Hotărârile Consiliului de Miniștri:

- HCM nr. 1136/1968, pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din județul Harghita cu anexa grafică, utilizată în discuțiile pe această temă, eliberată de ONCGC cu nr. ieșire 6692/7385/19.11.1998

- HCM nr. 1115/1968, pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din județul Neamț cu anexa grafică, utilizată în discuțiile pe această temă, eliberată de ONCGC cu nr. ieșire 6699/7385/19.11.1998.

La data întocmirii prezentei Note, sunt în vigoare dispozițiile Ordonanța de Urgență nr. 57/2019 privind Codul administrativ, care aduce, printre altele, modificări la Legea nr. 2/1968, făcând referire la prevederile art. 100, art. 101 art. 102 din legea anterior menționată.

268

A menționat recurentul că în acord cu principiile constituționale și reglementările legale la care a făcut referire, la data pronunțării hotărârii criticate erau și sunt în vigoare și dispozițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicate, cu modificările și completările ulterioare, invocând art. 4, art. 11 din lege.

De altfel, a arătat că în aplicarea dispozițiilor Legii nr. 7/1996, Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin HG 1288/2012, cu modificările și completările ulterioare a făcut referire la prevederile art. 7.

De asemenea, în aplicarea aceleiași Legi nr. 7/1996, a cadastrului și publicității imobiliare, atât la data pronunțării hotărârii criticate, cât și la data redactării prezentului document au fost și sunt în vigoare prevederile Normelor tehnice pentru introducerea cadastrului general aprobate prin Ordinul MAP nr. 534/2001, cu modificările și completările ulterioare.

În completarea celor de mai sus, sunt de menționat și dispozițiile Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează în Anexa nr. 2 Definierea termenilor utilizați de lege.

Concluzionând a susținut recurentul că, contrar competențelor exclusive de legiferare recunoscute Parlamentului, prin soluția dată, instanța de fond, cu referire exclusiv la dispozițiile HG 540/2000, ce nu au legătură cu stabilirea limitelor de hotar ale unităților administrativ teritoriale se substituie în mod abuziv, neconstituțional și nelegal, autorității de legiferare recunoscute doar Parlamentului, instituind, în același regim de autoritate publică specific unei legi organice, o nouă limită administrativ teritorială între județele Neamț și Harghita, respectiv între comuna Bicaz - Chei, pe de o parte și Municipiul Gheorgheni, pe de altă parte.

De asemenea, ignorând orice competențe, recunoscute exclusiv puterii executive, indiferent de nivelul acesteia, care are obligația de a emite acte normative sau acte administrative doar în executarea legilor, instanța de fond se substituie oricăror diligente anterioare recunoscute și certificate inclusiv de către Reclamant și modifică, unilateral și de la sine putere, evidențe rezultate din consensul mai multor autorități și instituții publice cu competențe în sfera de interes, evidențe conforme unor LEGI în vigoare.

A susținut recurentul că prin soluția pronunțată, în mod nejustificat, instanța de fond, făcând referire exclusivă la dispozițiile ale H.G. 540/2000, având un obiect strict de reglementare, fără nici o legătură cu delimitarea unităților administrativ teritoriale, contestă puterea legiuită altor texte, de rang superior sau similar, dar adoptate în scopul delimitării administrativ teritoriale, respectiv: - Constituția României Legea nr. 2/1968, cu modificările și completările la zi, privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România; - HCM nr. 1136/1968, pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din județul Harghita cu anexa grafică, HCM nr. 1115/1968, pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din județul Neamț cu anexa grafică, Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare; Actele normative subsecvente Legii nr. 7/1996, la care a făcut referire; - Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare; - Ordonanța de urgență nr. 57/2019 privind Codul administrativ (intrat în vigoare după data pronunțării hotărârii criticate, dar care confirmă, dacă mai era necesar, competențele și limitele legale în care se pot dispune modificări de hotare administrative).

Ca atare, recurentul a considerat că în speță sunt incidente dispozițiile art. 488 alineatul (1) punctul 5 din Codul de procedură civilă, arătând că următoarele aspecte:

I. Prin acțiunea inițială a reclamantului Municipiul Gheorgheni s-a solicitat „constatarea nulității absolute a procesului verbal având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună Gheorgheni - Tulgheș - Bicaz.”

În argumentarea acestei pretenții, reclamantul și, ulterior, celelalte autorități publice județene harghitene au invocat tot felul de argumente de fapt care, în faza inițială a judecății de fond, prin Sentința civilă nr. 673/17.04.2012 au fost respinse ca neîntemeiate, fiind consemnate aspectele potrivit cărora pretinsul viciu invocat nu este probat și este nejustificat.

Ulterior, în faza fondului în rejudicare, autoritățile locale harghitene au invocat argumente de fapt și documente care nu au nici o legătură cu cadrul legal incident în materie.

Soluția trimiterii în rejudicare s-a fundamentat pe alte motive decât acela privind soluția de fond inițială, opinând că argumentarea soluției de fond, ce face obiectul criticilor, putea fi stabilită conform celei inițiale.

2. Instanța de fond, prin sentința criticată, a luat act de aspectul potrivit căruia obiectul litigiului stabilit de reclamant a fost de acțiune în constatare nulitate absolută având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea Gheorgheni - Tulgheș - Bicz.

Ca atare, soluția instanței de fond, în parte, a fost aceea, potrivit căreia „Anulează procesul verbal având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrative, emis în anul 1998.”

În acest sens, a menționat recurenta că instanța de fond, în mod nejustificat, a dat curs solicitării neîntemeiate a reclamantului așa cum a fost formulată, fără a proceda la analiza documentului în legătura cu care a pronunțat anularea și de a sesiza exact conținutul acestuia.

Astfel, recurentul a solicitat a se constata că documentul supus anulării, Procesul verbal din anul 1998 nu a avut scopul de stabilire a traseului hotarului administrativ, ci pe acela de recunoașterea și stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună între cele două teritorii.

A considerat recurentul că, nuanța semantică conținutului real al mențiunilor documentului vizat este importantă și extrem de relevantă în calificarea solicitării reclamantului, instanța de fond, în virtutea rolului activ, conferit de lege, era îndreptățită și obligată de a stabili dacă există corespondență între pretențiile afirmate ale reclamantului, Municipiul Gheorgheni, de constatarea nulității absolute a procesului verbal având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună Gheorgheni - Tulgheș - Bicz și conținutul real al documentului în cazul căruia s-a pronunțat anularea respectiv acela de recunoașterea și stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună între cele două teritorii.

A apreciat recurentul că prin nerespectarea acestei obligații, instanța de fond a pronunțat o soluție nejustificată, cu privire la anularea unui document care se consemnează că stabilea un traseu al hotarului administrativ, în condițiile în care documentul vizează recunoașterea și stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună între cele două teritorii.

3. De asemenea a susținut recurentul că instanța de fond a emis o soluție incompletă, Tribunalul Prahova trebuia să se pronunțe și asupra schiței hotarului, anexată documentului descriptiv anulat, ceea ce nu s-a întâmplat.

Instanța de fond a dispus anularea documentului descriptiv al recunoașterii traseului de hotar, fără a se pronunța asupra valabilității anexei grafice la acest document, în legătură cu care se consemnează că a fost însușit ca atare și de către reclamant prin mențiunea că „Schița hotarului face integrantă din documentație și însoțește prezentul proces verbal”.

Astfel, prin soluția pronunțată, Tribunalul Prahova a anulat un document descriptiv dar nu s-a pronunțat asupra documentului grafic, care, în esență, este valabil în continuare.

De asemenea, solicită instanței de control să constate și să sancționeze ca atare lipsa de temeinicie a soluției de fond și din perspectiva faptului că Tribunalul Prahova s-a pronunțat asupra unui singur punct, respectiv KM 32 de pe drumul dintre Municipiul Gheorgheni și Comuna Bicz Chei, care nu este situat pe traseul de hotar stabilit în condițiile Legii nr. 2/1968, evidențiat în cadastrul funciar din anul 1979 și consemnat ca atare în lucrările de delimitare în cadrul cărora s-a încheiat Procesul verbal în anul 1998, vizat de reclamant, și care conținea o descriere a mai multor puncte de pe linia traseului de hotar.

De aceea arată că soluția de fond prin stabilirea unei noi linii de hotar conform HG 540/2000 peste limita grafică evidențiată, în documentul grafic invocat, recunoscută și de către reclamant (conform Legii 2/1968 și Legii nr. 7/1996), reprezintă o soluție nelegală și nejustificată, inaplicabilă și care nu poate fi menținută ca atare.

269

4. Prin soluția dată, instanța de fond, cu încălcarea dispozițiilor procedurale, și-a depășit competențele legale, în condițiile în care, subsidiar anulării documentului descriptiv vizat de reclamant, stabilește o nouă linie de hotar, deși părțile interesate nu au formulat un astfel de capăt de cerere.

Referirile reclamantului la orice alte documente grafice sau alte prevederi legale, pentru punerea în discuție valabilității evidențelor întocmite în baza Legii nr. 2/1968 nu conferă dreptul și competența instanței de fond de a dispune stabilirea unei noi limite de hotar.

5. Deși documentul în cazul căruia s-a pronunțat anularea, reglementează recunoașterea și stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună între cele două teritorii, fiind însușit de reclamant, prin semnături și ștampilă, pe baza unor simple afirmații subiective, reținute contrar evidențelor argumentate prin documente clare, instanța de fond, prin soluția pronunțată, Tribunalul Prahova a procedat, în mod nejustificat, la aplicarea principiului nemo auditur propriam turpitudinem alleans. situație inadmisibilă și contrară oricăror dispoziții procedurale.

Cu încălcarea principiului menționat, reclamantul și-a invocat, în susținerea propriilor interese, propria culpă, cu stipularea oricăror argumente de fapt, nu și de drept, pentru obținerea soluției scontate.

Arată că instanța de fond nu putea și nu avea dreptul de a da curs unei astfel de cereri și de a dispune o soluție contrară principiului respectat de orice autoritate publică.

Instanța de fond nu a reținut că, de la data semnării și parafării documentului a căruia nulitate se solicită a se constata, respectiv anul 1998, și până la nivelul anului 2009, anul deschiderii inițiale a prezentei acțiuni, reprezentanții reclamantei, precum și cei ai altor autorități publice locale și județene atât de la nivelul județului Harghita, cât și de la nivelul județului Neamț au participat la nenumărate întâlniri comune pentru clarificarea situației actuale și care este cea reală, aceste discuții purtându-se pe baza unor documente clare și de netăgăduit, susținerile autorităților harghitene nefiind justificate cu nici un fel probă care să aibă legătură cu obiectul propriu-zis al litigiului inițiat și susținut, în mod artificial, de aceasta.

6. Deși, în cauză, obiectul litigiului în cauză a fost clar și precis definit de reclamant, respectiv constatarea nulității absolute a procesului verbal având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună Gheorgheni - Tulgheș - Bicaz, în litigiu, deși nu avem cunoștință că s-ar fi cerut stabilirea unei noi linii de hotar prin expertiză judiciară de specialitate în domeniul topografie, geodezie și cadastru, s-a dispus efectuarea unei expertize tehnice de specialitate având ca obiect "Să se constate dacă traseele de hotar stabilite cu ocazia delimitării teritoriului administrativ al României din anul 1968 și evidențiate în lucrarea de cadastru funciar din anul 1979 sunt identice cu limita de hotar ce figurează în anexa proces verbal din anul 1998, atacat în prezenta cauză."

Altfel spus, în cauză a fost dispusă administrarea unei probe, prin completarea la Raportul de expertiză, care nu se impunea, respectiv suprapunerea hărților topografice militare, irelevante în evaluarea și stabilirea unei soluții legale.

O analiză comparativă a unor documente cadastrale cu documente topografice prin încercarea de transpunere a acestora, deși documentele analizate erau la scări diferite și conțineau informații diferite (informații cadastrale versus informații topografice) nu poate reprezenta un fundament tehnic cu relevanță în pronunțarea unei soluții vizând stabilirea unei limite de hotar.

7. De asemenea, prin aceeași adresă, a subliniat aspectul potrivit căruia „Anticipând că, pe parcursul întâlnirii convocate, reprezentanții municipiului Gheorgheni se vor prevala de documentele grafice depuse la dosarul cauzei la termenul din data de 13.11.2015, reprezentând diferite hărți scara 1:100.000, ori 1:200.000, întocmite în orice alte scopuri și la solicitarea oricăror alte autorități (M. Ap. N, Brigada Silvică etc.) ce nu au legătură cu procedura de delimitare și marcarea a hotarelor administrative, ori pe modul de organizare administrativă a unor autorități sau instituții publice regionale, recurenta a solicitat ca în analizarea și evaluarea situației pentru care ați fost desemnat să aveți în vedere strict documentele grafice puse la dispoziție de cele două oficii teritoriale de cadastru și publicitate imobiliară, justificat de faptul că se pot lua în considerare doar planurile cadastrale oficiale împreună cu registrele cadastrale realizate ulterior reorganizării teritoriale conform Legii nr. 2/1968, cu excluderea oricărui alt document care nu a avut scop delimitarea cadastrală (hărți

militare, tematic) sau a celor realizate înainte de reorganizarea administrativă care a avut loc în baza Legii nr. 2/1968.", obiecțiunile sale nefiind consemnate ca atare de expert.

8. A precizat recurenta că la data luării la cunoștință a Raportului de expertiză tehnică judiciară, (12.04.2017) pentru asigurarea legalității și ordinii publice, prin adresa nr. 1905/03.05.2017 a sesizat instanța de fond cu o serie de obiecțiuni de ordin tehnic, considerându-le extrem de importante și relevante, obiecțiuni care nu au fost consemnate în considerentele hotărârii criticate.

9. Raportat la diversele mențiuni ale expertului cu privire confruntarea diverselor documente grafice, odată cu adresa nr. 1905/03.05.2017 (aflată la dosar) a transmis instanței, spre edificare un extras din baza de date cadastrale e-Terra, unde a fost evidențiată limita de hotar ca având o lungime de 18.166,09 ml, bază de date actual valabilă atât pentru OCPI Neamț, cât și pentru OCPI Harghita, document de autoritate care nu a fost luat în calcul de instanța de fond, nefiind nici măcar menționat în considerentele hotărârii criticate.

10. În raportul de expertiză, întocmit în cauză și invocat de instanța de fond în motivarea soluției criticate, expertul a menționat că „Transpunerea a fost făcută pe harta județului Harghita, hartă care nu are o acuratețe mare.” (s.n.). Acest aspect nu a fost luat în calcul de instanța de fond în pronunțarea soluției criticate.

11. În raportul de expertiză, întocmit în cauză și invocat de instanța de fond în motivarea soluției criticate, expertul a menționat că „Limita între UAT Gheorgheni și UAT Bicaz Chei este convențională”, aspect nesancționat de instanța de fond pentru asigurarea legalității soluției, în condițiile în care, toate părțile din dosar, în argumentațiile expuse, au făcut referire la limite legale, în nici un caz limite convenționale.

12. Raportat la concluziile expertului tehnic, instanța de fond trebuia și putea, în respectarea rolului activ, de a ține cont, pe lângă observațiile expertului, invocate în considerentele hotărârii criticate, de aspectul potrivit căruia, dacă se putea reține vreo neconformitate cu privire la corectitudinea limitei de hotare, ar fi trebuit să dispună o soluție privind nulitatea parțială a documentului vizat și anexei grafice la acesta cu privire la suprafața de 4 ha sesizat de expert în Anexa nr. 3 la Raport, dar nu întregul document.

În continuare recurenta a opinat că în speță sunt incidente dispozițiile art. 488 alineatul (1) punctul 6 din Codul de procedură civilă

1. Hotărârea judecătorească criticată are o soluție insuficientă, de natură a nu clarifica situația, referirile instanței de fond privind stabilirea liniei de hotar la km „0+00032 + 32,000 km” conform HG 540/2000 nefiind fundamentate și considerate admisibile, în discuție nefiind o limită de hotar la km 32, pe lățimea drumului de câțiva metri liniari, ci o linie de hotar, așa cum a evidențiat și expertul având o lungime de 17.679 metri liniari sau 18.166 metri liniari.

2. Referirea instanței de fond potrivit căreia „Stabilește linia de hotar astfel DN12 Gheorgheni (DN 1) - Lacul Roșu-limita jud. Neamț 0+000 32 + 32,000 km” nu asigură claritate și autoritate, neputând fi pusă în practică, prin mențiunea, neconformă, din dispozitiv instanța de fond stabilind limita de hotar pe toată lungimea drumului, pe cei 32 de km, de la punctul de plecare (km 0+000 - centrul orașului Gheorgheni) până la punctul finiș (km 32+000 - punctul de pe DN 12), ce reglementează dreptul de administrare al CNAIR, în condițiile în care nimeni nu a solicitat acest aspect.

3. În considerentele hotărârii criticate, instanța de fond, pentru argumentarea soluției, a făcut referire la dispozițiile Legii nr. 2/1968, cu modificările și completările la zi, privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, însă pronunță soluția cu referire la HG 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice.

Cu privire la paragrafele 3 și 4 de la pagina 5/6 din sentința criticată, instanța de fond a reținut că, în anul 1998, pe baza susținerilor expertului, în realizarea lucrărilor de delimitare a unității administrativ teritoriale Gheorgheni, au fost delimitate limitele administrative din cadastrul funciar din anul 1979, și care așa cum a consemnat instanța, în mod just, reprezintă limitele administrative stabilite în baza Legii nr. 2/1968, cu excepția unui singur punct de frângere, aspect subliniat de expert și care a

generat o diferență de suprafață nesemnificativă de 4 ha, raportată la limita administrativ teritorială stabilită de lege.

În acest sens, a învederat recurenta că sentința criticată este fundamentată pe argumente contradictorii, în sensul că, în considerente își însușește reglementarea tehnică a cadastrului funciar din anul 1979, implicit delimitarea din 1968, dar în dispozitiv dispune, în mod neîntemeiat și nejustificat, modificarea limitei, într-un singur punct, izolat, la km 32 de pe DN 12, pornind din centrul orașului Gheorgheni spre Bicăz (în baza H.G. 540/2002), reper care nu are nici o legătură cu punctele de pe traseul liniei de hotar stabilit de lege și evidențiat ca atare în Procesul verbal din anul 1998.

Concluzionând, recurenta a menționat că în anul 1998, în realizarea lucrărilor de delimitare cadastrală a Municipiului Gheorgheni s-a utilizat limita de hotar stabilită în anul 1968 și preluată în cadastrul funciar din 1979.

Deși instanța de fond reține afirmațiile expertului cu privire la valabilitatea cadastrului funciar din 1979, în dispozitiv emite o soluție contradictorie stabilind limita la KM 32, ignorând propria însușire a valabilității evidențelor cadastrale funciare din anul 1979.

Orice delimitare de unitate administrativ teritorială se realizează **EXCLUSIV** pe evidențele cadastrale, în nici un caz pe evidențe topografice sau pe orice alte susțineri privind drepturi de administrare conferite unor autorități sau instituții publice.

Totodată, a susținut recurenta că, ignorând normele de tehnică legislativă și ierarhiei actelor normative, instanța, fără drept și cu încălcarea oricăror principii de interpretare și aplicare a legii, a conferit, de la sine putere, valoare juridică de autoritate unei hotărâri de Guvern, în detrimentul LEGILOR la care a făcut referire și actelor normative subsecvente, aspect inadmisibil și lovit de nulitate.

Ca atare, a arătat recurentul că instanța de fond a susținut, în mod neîntemeiat și nejustificat, că „singurul act oficial relevant în speță” este HG 540/2000, deși obiectul de reglementare al acestui act normativ nu are nici o legătură cu delimitarea administrativ teritorială, acesta reglementând încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, cu ignorarea actelor normative de rang superior, aspect inadmisibil.

De asemenea, a arătat recurentul că instanța de fond a susținut, în mod neîntemeiat și nejustificat, că „...tribunalul constată că HG 540/2002 mai sus menționată își produce efectele în continuare.”

A învederat recurentul că prin această afirmație nelegală și nejustificată instanța de fond a ignorat aspectul potrivit căruia Constituția României, Legea nr. 2/1968, cu modificările și completările la zi, privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, actele normative subsecvente Legii nr. 7/1996, la care am făcut referire, Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare sunt, de asemenea, acte normative de rang superior, în vigoare, și care, ca și HG 540/2002, își produc efectele în continuare.

7. Contrar oricăror așteptări, a precizat recurentul că hotărârea este nelegală și prin simplul fapt că, deși evaluările expertului au vizat alte documente, dar în nici un caz HG 520/2000, soluția s-a pronunțat pe un act normativ neluat în calcul la evaluarea de specialitate efectuată în cauză.

8. Drept urmare, a arătat recurentul că prima instanță a susținut în mod nejustificat și neîntemeiat, că HG 540/2000 nu a fost contestată, ca o certificare a legalității fundamentării soluției, aspect ce, în respectarea principiilor imparțialității și obiectivității, nu trebuia expus ca fundament al motivării soluției, în condițiile în care, raportat la obiectul acestui act normativ (încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice și stabilirea competenței de administrare) credem că nici o autoritate sau instituție publică nu ar putea iniția și susține legal un astfel de demers, neavând legătură cu cadrul normativ al delimitărilor de unități administrativ teritoriale.

Altfel spus, prin o astfel de afirmație, instanța de fond a încercat să creeze o aparență de legalitate, oferindu-și, din proprie inițiativă, un argument inexistent, neinvocat și invocarea lipsei unor

diligente pe care nimeni nu a intenționat să le facă și nu ar avea motive sustenabile de a iniția astfel de demersuri.

9. Contrar argumentării instanței de fond, a subliniat recurentul că, prin adresa nr. 40940/12.02.2018, transmisă Consiliului Județean Neamț, Ministerul Transporturilor, cel vizat de reglementarea HG 540/2000, a comunicat aspectul potrivit căruia „CNAIR SA va face demersurile necesare pentru a actualiza limita de hotar dintre județele Neamț și Harghita, pe traseul drumului național 12 C”, fiind vizată modificarea acestui act normativ și punerea acestuia în concordanță cu Legea nr. 2/1968, cu modificările și completările la zi, privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România și menționarea limitei de hotar la poziția KM 27+785, așa cum este în realitate, la această dată, și pe care instanța de fond, fără nici o competență legală o modifică la KM 32+000.

De altfel, ținând cont că obiectul acestui act normativ este cel de stabilire a unui drept de administrare a unor drumuri, prin simplul fapt că acest act nu conține nici o anexă grafică, este mai mult decât evident că nu vizează stabilirea unor limite de hotar și delimitarea de unități administrativ-teritoriale.

10. De altfel, a învederat recurentul că în Procesul verbal din data de 20.06.2002, înregistrat la nivelul OCPI Neamț sub nr. 1-863/20.06.2002, document semnat și de reprezentanții Consiliului Județean Harghita, Prefectura județului Harghita și Primăriei Gheorgheni s-a consemnat în ceea ce privește opinia Consiliului Județean Harghita, la acea dată, că „....Având în vedere confuziile create de hărțile editate în 1981 de către IGFCOT, și editate 1984 de DTM, consideră că numai anexa grafică la legea 2/1968 poate stabili adevărul”

În ceea ce privește reclamantul Municipiul Gheorgheni, s-a consemnat, la acea dată, opinia potrivit căreia „....împărtășim și noi punctul de vedere al Consiliului Județean Harghita” și din acest punct de vedere este mai mult decât evident că soluția de fond este nelegală.

Potrivit dispozițiilor Ordinul nr. 534/2001 privind aprobarea Normelor tehnice pentru introducerea cadastrului general se înțelege:

Plan topografic - reprezentare convențională, în plan, analogică sau digitală, a unei suprafețe de teren, într-o proiecție cartografică și într-un sistem de referință. În România planul topografic se întocmește în Sistemul de proiecție Stereografic 1970 și în Sistemul de referință Marea Neagră 1975.

Plan cadastral de bază - plan tematic întocmit pentru nevoile cadastrului general, pe care sunt redată detaliat poziția și numerele cadastrale ale corpurilor de proprietate și parcelelor, categoriile de folosință a terenurilor și construcțiile permanente.

Plan cadastral de ansamblu - produs derivat obținut prin generalizarea conținutului planului cadastral de bază. Se întocmește, de regulă, pentru o unitate administrativ-teritorială și conține reprezentarea hotarului, a limitelor intravilanelor și denumirile acestora, principalele detalii liniare, elemente de toponimie, denumirile unităților administrativ-teritoriale vecine.

Și din acest punct de vedere este vădită nelegalitatea și netemeinicia soluției pronunțate, instanța de fond pronunțând o soluție prin realizarea unei confuzii între categoriile de documente tehnice Invocate.

13. Instanța de fond nu a respectat dispozițiile Regulamentului privind avizarea tehnică a expertizelor judiciare efectuate de experții judiciari în specializarea topografie, cadastru și geodezie, aprobat prin Ordinul comun al ministrului justiției și directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.882/1.044.364/2011, care stipulează la art. 1 alineatul (2) că: (2) Avizarea tehnică a expertizelor judiciare prevăzute la alin. (1), în conformitate cu art. 4 lit. 1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face la solicitarea instanței de judecată care a dispus efectuarea expertizei.”

Totodată, recurentul a criticat sentința, opinând că sunt incidente dispozițiile art. 488 alineatul (1) punctul 8 din Codul de procedură civilă, soluția instanței de fond a fost emisă cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor de material, atât prin nesocotirea unor acte normative, cât și prin interpretarea eronată a acestora.

Astfel, din punct de vedere al nesocotirii unor acte normative, prin raportarea instanței de fond exclusiv la dispozițiile HG 540/2000, aceasta a nesocotit dispozițiile Constituției României, Legii nr. 2/1968, cu modificările și completările la zi, privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, actelor normative subsecvente Legii nr. 7/1996, la care am făcut referire, Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare sunt, de asemenea, acte normative de rang superior, în vigoare, dând valoare de autoritate exclusivă unui act normativ de rang inferior celor nesocotite, situație inadmisibilă.

Din punct de vedere al interpretării eronate a noșiei de drept, în condițiile în care HG 540/2000 reglementează încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice și stabilirea competenței de administrare, este evident că acest temei de drept nu poate fi invocat și nu poate să prevaleze în fundamentarea unei soluții judecătorești privind stabilirea, confirmarea, recunoașterea unei linii de hotar și delimitarea unităților administrativ-teritoriale.

Față de cele de mai sus, în respectarea legalității și ordinii publice, recurentul a solicitat admiterea recursului formulat, casarea în tot a sentinței civile nr. 856/12.06.2019, pronunțată în dosarul 1417/105/2011* aflat pe rolul Tribunalului Prahova - Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal pe fondul litigiului, rejudecarea acestuia și respingerea cererii reclamantului ca neîntemeiată, cu menținerea valabilității procesului verbal de delimitare întocmit în anul 1998 și însușit de reclamant și de Comuna Bicaz - Chei, prin semnături și ștampile, document care este în concordanță cu evidențele Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, implicit ale celor două oficii județene, cu dispozițiile Legii nr. 2/1968 precum și cu evidențele grafice reglementate de HCM nr. 1136/1968, pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din județul Harghita și HCM nr. 1115/1968, pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din județul Neamț.

În drept, recurentul a întemeiat recursul pe dispozițiile din Constituția României, Codul de procedură civilă, Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 2/1968, cu modificările și completările la zi, privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, HCM nr. 1136/1968, pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din județul Harghita cu anexa grafică, HCM nr. 1115/1968, pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din județul Neamț cu anexa grafică, Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare; Actele normative subsecvente Legii nr. 7/1996, la care am făcut referire; Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanța de urgență nr. 57/2019 privind Codul administrativ (intrat în vigoare după data pronunțării hotărârii criticate, dar care confirmă, dacă mai era necesar, competențele și limitele legale în care se pot dispune modificări de hotare administrative).

Prin recursul formulat de intervenienții Unitatea Administrativ Teritorială Județul Neamț și Consiliul Județean Neamț, împotriva sentinței civile nr. 856 din 12.06.2019, pronunțată de Tribunalul Prahova, întemeiat pe dispozițiile art. 304 alin.1, pct.4, art.304 alin.1, pct.6, art.304 alin.1, pct.8, din vechiul Cod de procedură Civilă, se invocă dispozițiile art.488, alin.1, pct.4, instanța a depășit atribuțiile puterii judecătorești, dispozițiile art.488, alin.1, pct.6 hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei, precum și dispozițiile art.488, alin.1, pct.8 din Noul Cod de procedură civilă - hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, apreciind că sentința este netemeinică și nelegală.

Au considerat recurenții faptul că instanța de fond a săvârșit acte care intră în atribuțiile altor organe, prin încurșiunea autorității judecătorești în sferile celorlalte puteri ale Statului, cum este cea legislativă sau executivă, astfel cum acestea sunt delimitate de prevederile constituționale sau de către legile organice, situație în care sunt incidente dispozițiile art.304 alin.1, pct.4 din vechiul Cod de proc. Civ. și art.488 alin.1, pct.4 din Noul Cod de proc. Civ., făcând referire la prevederile art. 1, alin. 5, art. 3 alin. 3, art. 61 alin. 1, art. 73 alin. 1 și alin. 3, lit. o, art. 124 alin. 1 din Constituția României.

Totodată, în acord cu principiile constituționale și reglementările legale la care au făcut referire, erau și sunt în vigoare și dispozițiile Legii cadastrului și a publicității nr.7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, invocând prevederile art. 4, art. 11, din lege.

În aplicarea dispozițiilor Legii nr.7/1996 Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin H.G. 1288/2012 cu modificările și completările ulterioare, stipulează: „Art. 7 în domeniile specifice de activitate, Agenția exercită următoarele atribuții: f) realizează și întreține registrul electronic al limitelor unităților administrativ-teritoriale; i) avizează, în limita competențelor din domeniile proprii de activitate, după caz, lucrările și specificațiile tehnice referitoare la sistemele informaționale specifice domeniilor de activitate proprii ale ministerelor realizate de către alte instituții ale administrației publice; s) avizează, prin Centrul Național de Cartografie, conținutul topografic al hărților, planurilor, atlaselor, ghidurilor și al altor documente cartografice, destinate uzului public;

De asemenea, în aplicarea Legii nr.7/1996, a cadastrului și publicității imobiliare, sunt în vigoare prevederile Normelor tehnice pentru introducerea cadastrului general aprobate prin Ordinul M.A.P. nr.534/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Prin urmare, au considerat recurențele că instanța de fond și-a depășit atribuțiile puterii judecătorești prin incursiunea acesteia în sfera autorității executive sau legislative, așa cum sunt delimitate de prevederile constituționale sau de către o lege organică, situație în care instanța de fond în mod eronat a stabilit linia de hotar în baza Hotărârii de Guvern nr.540/2000 care are ca obiect încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice, încălcând dispozițiile Legii nr.2/1968 organizarea administrativă a teritoriului.

Mai mult, potrivit adresei Direcției Regionale Drumuri și Poduri Iași nr.1/11073/25.07.2019, înregistrată la sediul instituției sub nr.15895/25.07.2019, pe care o anexează, Hotărârea de Guvern nr.540/2000 nu stabilește cu exactitate poziția kilometrică, a unui drum național la limita conturului între două unități administrativ teritoriale, poziția kilometrică respectivă fiind dată ca valoare aproximativă, delimitarea între două unități administrativ teritoriale .Nu se raportează la poziția kilometrică a unui drum național, fiind reprezentată prin conturul delimitat de coordonatele în sistemul de referință Stereo 70, furnizate de O.C.P.L, încadrarea și lungimea corectă a unui sector de drum național în teritoriul unei unități administrativ teritoriale se poate realiza numai în urma realizării unui cadastru rutier, iar la data elaborării H.G. nr.540/2000, până în prezent, pentru DN 12 C nu există un cadastru rutier.

În continuare recurenții au criticat soluția pronunțată de instanța de fond, și prin prisma faptului că aceasta avea obligația să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără a depăși limitele investirii.

Astfel, instanța de fond a încălcat unul din principiile fundamentale ale procesului civil, respectiv, dispozițiile art. 129, alin.6) din vechiul Cod de procedură civilă și art.22, alin.6) din Noul C. proc. Civ: rolul activ al judecătorului este însă limitat, „Judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investirii, în afară de cazul în care legea dispune altfel. „

Această regulă este dezvoltată și prin dispozițiile, art.397 alin.1) Noul Cod procedură civilă, care stipulează că instanța este obligată să se pronunțe asupra tuturor cererilor deduse judecării, ea neputând acorda mai mult sau altceva decât s-a cerut, dacă legea nu prevede altfel.

În fapt, prin acțiunea formulată, reclamantul a solicitat constatarea nulității absolute a Procesului verbal încheiat în anul 1998, având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună Gheorgheni -Tulgeș -Bicaz.

Astfel, instanța de fond și-a depășit limitele puterii judecătorești, în condițiile în care, subsidiar anulării procesului verbal, a stabilit o nouă linie de hotar, deși în prezenta cauză nu s-a formulat un astfel de capăt de cerere.

Ca regulă, judecătorul este ținut de cadrul procesual trasat de părți, sub aspectul obiectului, cauzei și al părților, urmând a se pronunța asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără a depăși limitele investirii (numai asupra a ceea ce s-a cerut).

Totodată, deși obiectul litigiului privește „constatarea nulității absolute a procesului verbal, având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea dintre Gheorgheni - Tulgeș - Bicaz,” instanța de fond în mod eronat și nejustificat a dispus efectuarea expertizei tehnice de specialitate, având ca obiect „Să se constate dacă traseele de hotar stabilite de către delimitării teritoriului administrativ al României din anul 1968 și evidențele de cadastru funciar din anul 1979 sunt identice cu limita de hotar ce figurează în anexa procesului verbal din anul 1998, atacat în prezenta cauză.”

Așadar, încuviințarea și dispunerea de către instanța de fond a efectuării expertizei tehnice de specialitate, raportat la obiectul cererii, nu era necesară pentru soluționarea cauzei, fiind inadmisibilă.

În aceste condiții, înscrisurile deduse judecății și probele administrate pe tot parcursul judecății cu privire la alte documente grafice sau alte prevederi legale, nu puteau schimba fundamentul juridic al cererii și nu conferea dreptul și competența instanței de fond de a dispune stabilirea unei alte limite de hotar, fiind încălcat principiul fundamental al procesului civil prevăzut de art.129, alin.6) din vechiul Cod de procedură civilă și art.22 alin.6) din Noul Cod proc. civ., și dispozițiile art.397 alin.1) din Noul Cod proc. civ.

De asemenea, au susținut recurenții că soluția pronunțată de instanța de fond cuprinde motive contradictorii, fiind incidente dispozițiile art.304 alin.1), pct.6 din vechiul Cod de procedură civilă și art.488, alin.1), pct.6 din Noul Cod procedură civilă.

Astfel, reclamantii au investit instanța cu o acțiune în constatarea nulității absolute a procesului verbal încheiat în cursul anului 1998, invocând eroarea obstacol, cu privire la identitatea fizică a obiectului.

Este de observat faptul că, instanța de fond nu a reținut în motivarea sentinței niciun mijloc de probă din care să reiasă viciul de consimțământ invocat de către reclamant și care să conducă la anularea procesului verbal.

Astfel, trecând peste faptul că reclamantul nu a făcut altceva decât să teoretizeze instituția erorii obstacol, nedovedind și neavând o falsă reprezentare asupra identității fizice a obiectului, hotărârea pronunțată de instanța de fond nu cuprinde considerentele viciului de consimțământ care au format convingerea instanței, în anularea procesului verbal.

În continuare a reiterat faptul că, invocarea acestei cauze de nulitate absolută este neîntemeiată, nulitatea absolută pentru lipsa consimțământului nu este dovedită în cauză, iar instanța de fond nu a făcut nicio apreciere cu privire la viciul de consimțământ invocat de reclamant, prin raportare la probele administrate în cauză.

Contrar susținerilor reclamantilor, membrii comisiei Gheorgheni au avut reprezentarea identității obiectului prin vizualizarea și semnarea schiței hotarului care face parte integrantă din documentație, anexată procesului verbal, schiță în care sunt redată direcția, forma și traseul liniei de hotar, precum și punctele de hotar materializate și numerotate.

Așadar, din probele administrate în cauză, dacă instanța de fond le-ar fi dat eficiența juridică corespunzătoare, ar fi ajuns la concluzia că reclamantii au solicitat nulitatea absolută a unui act de autoritate publică pe baza unei simple afirmații, (că s-ar fi aflat în eroare asupra identității obiectului), eroare pe care a conștientizat-o după 11 ani de la data încheierii procesului verbal, nefiind probată prin nici un mijloc de probă.

De asemenea, au considerat recurenții că instanța de fond a încălcat și aplicat greșit norma de drept material, fiind incidente dispozițiile art.304 alin.1), pct.8 din vechiul Cod de procedură civilă și art.488, alin.1), pct.8 din Noul Cod procedură civilă.

În fapt, instanța de fond a anulat procesul verbal având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ, întocmit și semnat în anul 1998.

Pentru a se ajunge la această soluție, instanța de fond s-a raportat la faptul că „singurul act oficial relevant, în speță, este Hotărârea de Guvern nr.540/2000 care stabilește rețeaua de drumuri naționale din Județul Harghita, pe care părțile nu au contestat-o, și care își produce efectele în continuare”, interpretare ce a condus la pronunțarea soluției de anulare a procesului verbal.

Au apreciat recurenții faptul că instanța de fond în mod eronat s-a raportat exclusiv la dispozițiile H.G. nr.540/2000 care reglementează încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, nesocotind dispozițiile Legii nr.2/1968, privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, cu modificările și completările ulterioare, Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr.7/1996, Legea nr.350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, precum și evidențele grafice reglementate de Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.1136/1968 pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din Județul Harghita și Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.1115/1968 pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din Județul Neamț.

Temeiul de drept reținut de instanța de fond și care a condus la anularea procesului verbal, respectiv, H.G. nr.540/2000 care reglementează încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice nu poate să prevaleze în fața legilor menționate anterior, acte normative de rang superior, în vigoare, și care își produc efectele în continuare.

Este foarte important de observat faptul că, obiectul H.G. nr.540/2000 este de încadrare în categorii funcționale și stabilire a unui drept de administrare a unor drumuri, (act normativ ce nu conține nici o anexă grafică), neavând ca obiect stabilirea unor limite de hotar și delimitarea de unități administrativ teritoriale.

Așa cum au mai menționat, au arătat recurenții că actul normativ care reglementează stabilirea limitelor de hotar și delimitarea unităților administrativ teritoriale, și care conține anexa grafică este Legea nr.2/1968, act normativ încălcat de către instanța de fond.

Față de această susținere, recurenții au solicitat să se aibă în vedere faptul că în considerentele sentinței atacate, instanța de fond, pentru argumentarea soluției, a făcut referire la dispozițiile Legii nr.2/1968, privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, cu modificările și completările ulterioare, dar a pronunțat soluția în temeiul dispozițiilor H.G. nr.500/2000 care reglementează încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice.

De altfel, acest aspect reiese și din conținutul Procesului verbal încheiat la data de 20.06.2002, înregistrat la nivelul O.C.P.I. Neamț, sub nr.1-863/20.06.2002, document semnat și de reprezentanții Consiliului Județean Harghita, Prefectura Județului Harghita și Primăria Gheorgheni: „Având în vedere confuziile create de hărțile edictate în 1981 de către IGFCOT, și editate 1984 de DTM, consideră că numai anexa grafică la Legea nr.2/1968 poate stabili adevărul..., reclamantul Municipiul Gheorgheni consemnând la acea dată, următoarea opinie: „Împărtășim și noi punctul de vedere al Consiliului Județean Harghita”.

Totodată, considerentul reținut de către instanța de fond în sensul că „H.G. nr.540/2000 nu a fost contestată”, este total nefondat, întrucât acest act normativ reglementează încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, neavând ca obiect, stabilirea unor limite de hotar și delimitarea unităților administrativ teritoriale, nefiind contestat întrucât nu era util și lămuritor pentru cauză.

De asemenea, instanța de fond a reținut faptul că „H.G. 540/2002 își produce efectele în continuare”, eludând actele normative de rang superior, incidente în prezenta cauză: Constituția României, Legea nr.2/1968, Legea nr.7/1996, Legea nr.350/2001 și care își produc efectele în continuare.

Astfel, instanța de fond a încălcat normele de tehnică legislativă și a ierarhiei actelor normative, întrucât a dat eficiență unei hotărâri de guvern, în detrimentul legilor menționate anterior, aspect pe care îl considerăm inadmisibil.

Sentința pronunțată de instanța de fond este nelegală și prin prisma faptului că deși evaluările expertului au vizat alte documente, dar în nici un caz dispozițiile H.G. nr.540/2000, soluția a fost dată în temeiul acestui din urma act normativ, care nu a stat la baza expertizei de specialitate efectuată în cauză.

Totodată, instanța de fond nu a respectat dispozițiile Regulamentului privind avizarea tehnică a expertizelor judiciare efectuate de experții judiciari în specializarea topografie, cadastru și geodezie, aprobat prin Ordinul comun al ministrului justiției și directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1.882/1.044.364/2011 care stipulează la art.1, alin.2) că: „Avizarea tehnică a expertizelor judiciare prevăzute la alin.1) în conformitate ~~de~~ art.4, lit.1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr.7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face la solicitarea instanței de judecată care a dispus efectuarea expertizei.”

În fine, au apreciat recurenții că, indiferent de soluția pronunțată în prezenta cauză, instanța de fond nu se putea pronunța cu privire la stabilirea liniei de hotar, ci, chiar în cazul în care se pronunța în sensul anulării Procesului verbal, urma să dispună eventual, reluarea procedurii obligatorie prevăzută de Ordinul nr.534/2001 privind aprobarea Normelor tehnice pentru introducerea cadastrului general.

Față de considerentele arătate în motivarea recursului, prin raportare la dispozițiile legale incidente în prezenta cauză, recurenții au solicitat admiterea recursului, casarea în totalitate a Sentinței civile nr.856/12.06.2019 pronunțată în dosarul nr. 1417/105/2011* de către Tribunalul Prahova, pe fondul cauzei, rejudecarea acestuia, și respingerea cererii privind constatarea nulității absolute a procesului verbal încheiat în anul 1998, ca nedovedită și neîntemeiată.

În drept, recursul este întemeiat pe dispozițiile Vechiului și Noului Cod de procedură civilă, Constituția României, Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr.2/1968, privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, cu modificările și completările ulterioare, Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr.7/1996, Legea nr.350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.1136/1968 pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din Județul Harghita cu anexa grafică, Hotărârea Consiliului de Miniștri nr.1115/1968 pentru delimitarea administrarea-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din Județul Neamț, cu anexa grafică.

Prin recursul formulat de intervenienta *Instituția Prefectului Județului Neamț*, este promovat împotriva sentinței civile nr. 856 din 12 iunie 2019, pronunțată de Tribunalul Prahova – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și a încheierii pronunțată în ședința publică din 24.03.2014, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată excepția prescripției dreptului material la acțiune invocată de pârâta comuna Bicaz Chei, s-a solicitat admiterea recursului, modificarea în totalitate a încheierii pronunțate în ședința publică din 24.03.2014, în sensul de a admite excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de comuna Bicaz Chei și de a respinge ca inadmisibilă, pe cale de excepție acțiunea promovată de intimatul-reclamant Municipiul Gheorgheni, iar în situația în care se va respinge recursul promovat împotriva acestei încheieri, a solicitat admiterea recursului promovat împotriva sentinței civile nr. 856 din 12.06.2019 a Tribunalului Prahova, modificarea în întregime, în sensul de a se dispune respingerea ca neîntemeiată a acțiunii promovate de intimatul-reclamant Municipiul Gheorgheni.

Cu privire la recursul promovat împotriva încheierii de ședință din 24.03.2014 pronunțată de Tribunalul Prahova–Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, recurenta a susținut că nu i-a fost comunicată, solicită a-i fi comunicată, întrucât instanța de fond nu și-a îndeplinit această obligație procedurală.

A considerat recurenta că încheierea recurată a fost dată de Tribunalul Prahova cu încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. 1, ale art. 3 alin. 1, precum și ale art. 9 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă, motiv de modificare prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

A precizat recurenta că sediul materiei îi reprezintă Decretul nr. 167/1958, care, deși nu prevede în mod expres că acțiunea în nulitate relativă este supusă prescripției extinctive, stabilește momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a acțiunii prin care se solicită anularea actului; astfel, conform art. 7 alin. 1 din decret, „prescripția începe să curgă de la data când se naște dreptul la acțiune sau dreptul de a cere executarea silită”. Cu privire la termenul de la care începe să

curgă prescripția, legea fixează două momente alternative de la care poate să curgă prescripția, anume, fie momentul cunoașterii cauzei de anulare, fie momentul expirării celor 18 luni de la încheierea actului juridic.

Conform dispozițiilor art. 1 alin. 1, ale art. 3 alin. 1, precum și ale art. 9 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă, în cazul nulității relative, termenul general de prescripție este de 3 (trei) ani și începe să curgă „de la data când cei îndreptățiți, reprezentantul său legal sau persoana chemată de lege să-i încuviințeze actele a cunoscut cauza anulării, însă cel mai târziu de la împlinirea a 18 luni de la data încheierii actului”. Or, procesul verbal a cărui anulare s-a solicitat a fost încheiat în anul 1998, iar acțiunea a fost promovată de intimatul-reclamant municipiul Gheorgheni în anul 2009 (cauza fiind inițial înregistrată pe rolul Judecătoriei Gheorgheni sub nr. 1653/234/2009), fiind depășit cu mult termenul general de 3 ani prevăzut imperativ de dispozițiile legale menționate.

În aceste condiții, a apreciat recurenta că tribunalul ar fi trebuit să invoce din oficiu și să admită excepția prescripției dreptului material la acțiune și să respingă cererea intimatului-reclamant ca inadmisibilă. Deși municipiul Gheorgheni a susținut că actul contestat ar fi lovit de nulitate absolută, pentru vicierea consimțământului său prin eroare asupra identității fizice a obiectului, nu a făcut dovada afirmațiilor sale prin nici un mijloc de probă.

A menționat recurenta că este de neînțeles soluția instanței, câtă vreme, pentru termenul de judecată din 13.11.2015, i-a solicitat Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Harghita să-i comunice dacă „dosarul de delimitare din anul 1998 s-a finalizat printr-un act centralizator sau în ce formă”, iar prin adresa nr. 6091 din 27.10.2015, O.C.P.I. Harghita i-a răspuns instanței că „lucrarea de delimitare cadastrală a teritoriului administrativ orașului Gheorgheni s-a finalizat tocmai prin procesul verbal contestat de către reclamantă, reprezentând o condiție sine qua non pentru certificarea finalizării lucrării de delimitare cadastrală a teritoriului administrativ a orașului Gheorgheni”, înscrisul a fost înregistrat în evidențele O.C.P.I. Harghita și a produs efecte juridice.

Neprocedând astfel, a arătat recurenta că prima instanță a încălcat dispozițiile legale sus-menționate, motiv pentru care sunt incidente dispozițiile art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

În concluzie, recurenta a solicitat admiterea recursului, modificarea în totalitate încheierea recurată, în sensul de a admite excepția privind prescripția dreptului material la acțiune, invocată de intimata-pârâtă comuna Bicz Chei.

Cu privire la recursul promovat împotriva sentinței civile nr. 856 din 12.06.2019, recurenta a susținut următoarele:

Prima instanță a încălcat dispozițiile art. 7 din Legea nr. 554/2004, motiv de modificare prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă. Conform art. 7 din Legea nr. 554/2004, „înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhice superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia; pentru motive temeinice, persoana vătămată, destinatar al actului, poate introduce plângerea prealabilă, în cazul actelor administrative unilaterale, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului”.

Anterior intrării în vigoare a Legii nr. 544/2004 (la data încheierii procesului verbal contestat) erau în vigoare dispozițiile Legii nr. 29/1990 privind contenciosul administrativ; art. 5 din Legea nr. 29/1990 avea același conținut cu privire la procedura plângerii prealabile. Așadar, fie că ar fi soluționat cauza prin raportare la legea timpului (art. 5 din Legea nr. 29/1990, aflată în vigoare la data încheierii actului contestat) sau prin raportare la legea aflată în vigoare la data promovării acțiunii (art. 7 din Legea nr. 554/2004), prima instanță avea obligația de a invoca din oficiu excepția de prematuritate a acțiunii, de a pune în discuția părților această excepție și de a respinge acțiunea pentru lipsa procedurii prealabile.

Neprocedând astfel, Tribunalul Prahova a încălcat dispozițiile legale sus-menționate, motiv de modificare prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

24

Prima instanță a încălcat dispozițiile art. 11 alin. 2 și 5 din Legea nr. 554/2004, motiv de modificare prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă; conform art. 11 alin. 2 și 5 din Legea nr. 554/2004, intimatul-reclamant putea introduce acțiunea în termen de cel mult un an de la data luării la cunoștință a actului contestat; în alin. 2 al acestui articol, legiuitorul a precizat în mod expres, lipsit de orice echivoc, că termenul de un an este termen de decădere, după cum aceeași reglementare se regăsește și în art. 5 alin. ultim din Legea nr. 29/1990, aflată în vigoare la data întocmirii procesului verbal contestat de intimatul-reclamant municipiul Gheorgheni. Prima instanță trebuia să invoce, să pună în discuția părților și să admită excepția de tardivitate a acțiunii și să respingă acțiunea ca inadmisibilă. Neprocedând astfel, a încălcat prevederile legale sus-menționate, invocând motivul de modificare prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

Prima instanță a acordat ceea ce nu s-a cerut, motiv de modificare prevăzut de art. 304 pct. 6 Cod procedură civilă.

Astfel, așa cum a arătat mai sus, obiectul cauzei de față îl constituie cererea prin care municipiul Gheorgheni a solicitat constatarea nulității absolute a procesului verbal fără dată, încheiat (potrivit susținerilor părților, în 1998) de reprezentanții comunei Bicaz Chei, ai municipiului Gheorgheni, ai Oficiului de Cadastru, Geodezie și Cartografie Harghita și de reprezentantul unei societăți comerciale - S.C.

Pe tot parcursul ciclurilor procesuale, acesta a fost singurul capăt de cerere cu care a fost investită instanța. Că este așa, o dovedesc cele 3 (trei) hotărâri judecătorești, respectiv: -sentința civilă nr. 673 din 17.04.2012, prin care Tribunalul Prahova a respins acțiunea promovată de municipiul Gheorgheni;-decizia civilă nr. 1642 din 21.02.2013, prin care Curtea de Apel Ploiești a admis recursurile promovate de reclamantul municipiul Gheorgheni și de intervenientul Consiliul județean Harghita, a casat sentința civilă nr. 673 din 17.04.2012 a Tribunalului Prahova și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță; sentința recurată nr. 856 din 12.06.2019 a Tribunalului Prahova, pronunțată în rejudecare.

Ca atare, a învederat recurenta că în niciuna din aceste hotărâri judecătorești și din niciunul din înscrisurile ce i-au fost comunicate nu rezultă că în cauza de față vreuna dintre părți ar fi formulat vreun capăt de cerere prin care să fi solicitat instanței să stabilească linia de hotar dintre „teritoriul administrativ al orașului Gheorgheni și teritoriul administrativ al comunei Bicaz Chei. în mod surprinzător, instanța de fond, în cuprinsul dispozitivului sentinței civile nr. 856 din 12.06.2019 - fără a fi investită cu soluționarea unui astfel de capăt de cerere -, a dispus „stabilirea liniei de hotar dintre teritoriul administrativ al orașului Gheorgheni și teritoriul administrativ al comunei Bicaz Chei astfel: DN 12 Gheorgheni (D.N. 1) - Lacul Roșu - limita jud. Neamț 0 +000 32 +32,000 km., conform Hotărârii Guvernului nr. 540/2000 din 22.06.2000, publicate în Monitorul Oficial, Partea I nr. 338 din 20.07.2000.

Procedând astfel, a susținut recurenta că tribunalul a acordat ceea ce nu s-a cerut, motiv de modificare prevăzut de art. 304 pct. 6 Cod procedură civilă.

Chiar în ipoteza în care, în rejudecare, vreuna dintre părți ar fi formulat un astfel de capăt de cerere - situație în care instanța avea obligația de a dispune comunicarea cererii modificatoare către toate părțile -, soluția nu putea fi decât de respingere; în cadrul rejudecării după casare nu se pot schimba elementele esențiale ale acțiunii, orice modificare în acest sens urmând să fie considerată ca tardivă. Astfel, prin decizia civilă nr. 1403/2005, pronunțată la 23.02.2005, înalta Curte de Casație și Justiție, Secția I civilă a decis că trebuie respinsă „cererea de modificare a obiectului acțiunii, introdusă în rejudecare ca urmare a casării cu trimitere, unde judecata se desfășoară în limite precis stabilite, în sensul dispozițiilor art. 315 Cod procedură civilă, limite ce nu pot fi depășite ori ignorate prin soluționarea unui alt obiect al acțiunii, care nu exista formulat la data când s-a judecat primul recurs”, dat fiind că, prin „intermediul cererii modificatoare, reclamantul a urmărit să schimbe obiectul cererii”, adică „un element esențial al acțiunii introductive de instanță”.

Prima instanță a încălcat dispozițiile art. 4 lit. I) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 1 și următoarele din „Regulamentul privind avizarea tehnică a expertizelor judiciare efectuate de experții judiciari în

specializarea topografie, cadastru și geodezie”, aprobat prin Ordinul nr. 1882/C-1044364 din 12 septembrie 2011 al Ministrului Justiției, ordin publicat în Monitorul Oficial nr. 715/2011.

Conform prevederilor sus-menționate, prima instanță avea obligația de a solicita Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară (ANCPPI) să avizeze, cu privire la corectitudinea datelor topografice, expertiza judiciară efectuată de expertul judiciar, specializarea topografie, cadastru și geodezie pe care l-a desemnat în cauză. Instanța nu și-a îndeplinit această obligație, încălcând prevederile legale sus-menționate, motiv de modificare prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

Avizarea tehnică a expertizelor judiciare, în conformitate cu art. 4 lit. 1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face la solicitarea instanței de judecată care a dispus efectuarea expertizei. De asemenea, dispozițiile art. 7 alin. 2 din același ordin prevăd că „experții judiciari pot solicita O.C.P.I. sau biroului teritorial, în baza documentelor din care rezultă numirea acestora și identificarea imobilului care face obiectul expertizei, cu scutire de la plata tarifelor, următoarele date și documente: a) coordonate/e punctelor aflate pe limita de proprietate pentru imobilele înregistrate în sistemul informatic de cadastru și carte funciară, pentru imobilul în cauză, precum și pentru cele limitrofe imobilului în cauză; b) planul de încadrare în zonă; c) extrasul de plan parcellar recepționat de O. C.P.I. teritorial sau, după caz, extrasul de plan cadastral de carte funciară; d) extrasul de carte funciară pentru informare, dacă imobilul este înscris în cartea funciară; e) copii ale actelor care au stat la baza înscrierii în cartea funciară a imobilelor în cauză; f) extras de pe ortofotoplan, pentru imobilul în cauză, precum și pentru cele limitrofe imobilului în cauză; g) copii ale altor documente necesare și în strânsă legătură cu efectuarea expertizei judiciare, nominalizate de către expertizei”.

Raportat la toate dispozițiile legale, anterior citate, a apreciat recurenta că soluția tribunalului, de renunțare la avizarea raportului de expertiză este nelegală și netemeinică. Aceasta, întrucât în cadrul ordinului menționat nu există vreun temei juridic care să înlăture obligația avizării expertizei judiciare topografice efectuate în cauză. De asemenea, conform art. 2 alin. 1 din Ordinul 1882/C/2011, „avizarea tehnică a expertizei judiciare constă în recepția tehnică a planului de amplasament și delimitare a imobilului ce face obiectul expertizei”.

Față de aceste dispoziții legale și raportat la obiectul litigiului dintre părți dedus judecătii, avizarea expertizei era nu doar obligatorie, ci și necesară, întrucât, pentru stabilirea corectă a liniei de hotar dintre cele două unități administrativ teritoriale trebuia asigurată corectitudinea și realitatea măsurătorilor și a amplasării lor în teren, deziderat ce putea fi atins prin avizarea lucrării, operațiune ce asigura și o corelare a lucrărilor expertului cu coordonatele topografice existente în baza de date a A.N.C.P.I.

Pe de altă parte, a considerat că raportul de expertiză tehnică judiciară nu poate avea valoare probatorie în cauza de față și a apreciat ca fiind neconforme cu realitatea și irelevante susținerile expertului tehnic judiciar, potrivit cărora „traseele de hotar stabilite cu ocazia delimitării teritoriului administrativ al României din anul 1968 și evidențiate în lucrarea de cadastru din anul 1979 nu sunt identice cu limita de hotar ce figurează în anexa proces verbal din anul 1998, atacat în prezenta cauză”. Susținerile expertului sunt simple alegații nedovedite, nefiind fundamentate pe nici un înscris doveditor emis de o instituție publică, iar, pe de altă parte, expertul, dar și prima instanță, nu au arătat nici un moment de ce nu a putut fi efectuată expertiza topografică cu respectarea Regulamentului aprobat prin Ordinul nr. 534/2001 privind aprobarea Normelor tehnice pentru introducerea cadastrului general, expertiză care să poată fi avizată de către A.N.C.P.I., potrivit normelor legale menționate anterior.

De altfel, a arătat recurenta că în speță, concluziile expertului intră în contradicție cu cele arătate de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Harghita, care, prin adresa nr. 6091 din 27.10.2015, depusă la dosarul cauzei pentru termenul de judecată din 13.11.2015, a precizat că „limitele stabilite la nivelul anului 1967 prin evidența funciară s-au realizat în baza Decretului nr. 281/1955 ai Marii Adunări Naționale, și H.C.M. nr. 1240/1955, iar limita din 1979 s-a reconfirmat prin

evidența de cadastru din 1979 și că „aceste limite sunt identice cu limita de hotar la scara 1:10.000, anexă la procesul verbal din anul 1998”.

Concluzionând, a apreciat că pentru corecta aflare a adevărului în cauză se impunea avizarea expertizei topografice efectuate.

O altă critică vizează faptul că sentința civilă nr. 856 din 12.06.2019 a fost pronunțată de Tribunalul Prahova cu aplicarea greșită a dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 69/1991, republicată vigoare la data întocmirii procesului verbal contestat, motiv de modificare prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

Recurenta a arătat că potrivit acestor prevederi, invocate de instanță, „delimitarea comunelor, orașelor și județelor se stabilește prin lege”, iar „orice modificare a limitelor teritoriale ale acestora se poate efectua numai în temeiul legii și cu consultarea prealabilă a cetățenilor din unitățile administrativ-teritoriale respective, prin referendum care se organizează potrivit legii”. Or, aceste dispoziții legale nu sunt aplicabile în cauza de față. Mai mult, instanța de fond a invocat prevederile art. 22 din Legea nr. 215/2001, republicată, în condițiile în care procesul verbal contestat a fost emis anterior intrării în vigoare a acestei legi; or, legea civilă nu retroactivează, iar condițiile de valabilitate a acestui proces verbal trebuie analizate prin raportare la dispozițiile legale aflate în vigoare la data emiterii acestuia, nicidecum ulterior.

Prima instanță a aplicat în mod greșit dispozițiile Hotărârii Guvernului nr.540/2000, motiv de modificare prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

În expunerea motivelor de fapt și de drept ale sentinței recurate, tribunalul a apreciat că, întrucât în raportul de expertiză tehnică s-a consemnat că „traseele de hotar stabilite cu ocazia delimitării teritoriului administrativ al României din anul 1968 și evidențiate în lucrarea de cadastru funciar din anul 1979 nu sunt identice cu limita de hotar ce figurează în anexa la procesul verbal din anul 1998, contestat”, „singurul act oficial relevant în speță este Hotărârea de Guvern nr. 540/2000, publicată în Monitorul Oficial nr. 338/2000, care stabilește rețeaua de drumuri naționale din județul Harghita, astfel: DN 12 Gheorgheni (DN 1) - Lacu Roșu - limita jud. Neamț 0 +000 32 +32,000 km.”

Or, actul normativ invocat nu are nicio relevanță în cauza de față, împrejurarea că, în cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice există, la rubrica: „Rețeaua de drumuri naționale din județul Harghita”, mențiunea: „DN 12C Gheorgheni (DN 12) - Lacu Roșu 0+000 32+000 31.735km - limita jud. Neamț”, nu constituie o dovadă că linia de hotar dintre cele două unități administrativ teritoriale se și suprapune cu sectorul de drum național din cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 540/2000; de altfel, instanța nu a făcut vreo mențiune din care să rezulte că și-ar fi întemeiat convingerea că aceasta este limita de hotar între cele două unități administrativ teritoriale pe vreo reprezentare grafică a acestui sector de drum național, în eventualitatea în care acest sector s-ar fi suprapus cu această limită. Nici expertul nu s-a referit la acest drum; în baza rolului său activ, instanța nu avea decât să stabilească în sarcina expertului să identifice grafic traseul acestui sector de drum, pentru a rezulta situația din teren și de a pune în discuția părților acest aspect; a stabili drept limită de hotar o porțiune de drum, fără niciun mijloc de probă, fără identificarea în teren și reprezentarea grafică - de către un expert autorizat în efectuarea lucrărilor de cadastru, cartografie și geodezie reprezintă o gravă eroare a primei instanțe.

Prima instanță a încălcat dispozițiile Normelor tehnice pentru introducerea cadastrului general, aprobate prin Ordinul nr. 534/2001, emis de Ministrul Administrației Publice, publicat în Monitorul Oficial nr. 744/2001, cu modificările și completările ulterioare, motiv de modificare prevăzut de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă.

A susținut recurenta că aceste norme tehnice, elaborate în temeiul Legii nr. 7/1996, republicată, stabilesc detaliat: - întreaga procedură a delimitării cadastrale a unităților administrativ teritoriale, inclusiv în situația în care „o parte din hotarul unității administrativ -teritoriale care se delimitează se află la limită de județ”, dar și persoanele abilitate, atribuțiile acestora, precum și toate etapele procedurale în situația unui litigiu privind stabilirea acestor limite.

Drept urmare, cu eludarea acestor etapele procedurale stabilite în mod imperativ, a învederat recurenta că Tribunalul Prahova a înțeles să se substituie comisiei legal abilitate și să stabilească hotărârea ca niciuna dintre părți să fi cerut aceasta - linia de hotar dintre cele două unități administrativ teritoriale.

Anterior emiterii acestor norme au fost în vigoare „Normele tehnice pentru introducerea cadastrului general” (cu conținut similar) aprobate prin Ordinul nr. 452/1999, emis de Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie, publicat în Monitorul Oficial nr. 78/1999.

În concluzie, recurenta a solicitat admiterea recursului, modificarea în totalitate a încheierii pronunțată în ședința publică din 24.03.2014, în sensul de a admite excepția prescripției dreptului material la acțiune, invocată de comuna Bicz Chei și de a respinge ca inadmisibilă, pe cale de excepție acțiunea promovată de intimatul-reclamant Municipiul Gheorgheni;

În situația în care se va respinge recursul promovat împotriva acestei încheieri, recurenta a solicitat admiterea recursului promovat împotriva sentinței civile nr. 856 din 12.06.2019 a Tribunalului Prahova, modificarea în întregime, în sensul de a dispune respingerea ca neîntemeiată a acțiunii promovate de intimatul-reclamant municipiul Gheorgheni.

În drept, recursul a fost întemeiat pe dispozițiile art. 304 (pct. 6 și 9) și art. 304¹ Cod procedură civilă.

Prin recursul formulat de pârâta Comuna Bicz Chei, prin Primar, s-a solicitat admiterea acestuia, modificarea în tot a hotărârii recurate și, pe fond, respingerea acțiunii, în baza disp. art. 312 al.2 teza I, art. 304 punctele 6,7, 9 și art. 304 ind 1 vechiul cod proc. civ., precum și obligarea intimaților la plata cheltuielilor de judecată din toate fazele procesuale.

Pârâta Comuna Bicz Chei, prin Primar, a formulat recurs și împotriva încheierii de ședință din data de 23.04.2014 (încheiere care nu a fost legal comunicată) prin care a fost respinsă, în mod nelegal, excepția prescripției dreptului material la acțiune invocată de ea la termenul de judecată din data de 16.03.2010.

În realitate, motivarea excepției a vizat excepția tardivității acțiunii, a prescripției dreptului material la acțiune și a inadmisibilității - precizările din data de 26.11.2013, punct 2.1, iar instanța de fond, în baza rolului activ avea obligația de a da recalificarea corectă.

A menționat recurenta că excepția tardivității acțiunii, excepție procesuală de ordine publică, ce poate fi invocată în orice etapă a procesului, trebuia analizată potrivit disp. art. 137 alin.1 vechiul Cod proc. civ.

După cum a menționat și reclamantul Municipiul Gheorghieni în cererea introductivă, procesul verbal a fost semnat în anul 1998 de către reprezentanții săi, membrii Comisiei Gheorghieni, reprezentantul OJCGC Harghita, precum și executantul lucrării SC Satelit NT SRL.

Sub un prim aspect, procesul verbal ce face obiectul cauzei a fost încheiat în anul 1998, act administrativ emis sub imperiul legii 29/1990 a contenciosului administrativ (în prezent abrogată prin Legea nr. 554/2004).

Legea nr. 29/1990, în art. 5 alin.5 prevedea: „în toate cazurile, introducerea cererii la tribunal nu se va putea face mai târziu de un an de la data comunicării actului administrativ a cărui anulare se cere”.

În ceea ce privește termenul de introducere a acțiunii și Legea nr. 554/2004 prevede în art. 11 alin. 1 un termen de 6 luni - termen de prescripție, iar în alin.2 un termen de un an - termen de decădere - pentru actele administrative individuale, însa sfera de aplicare a noii legi a contenciosului administrativ vizează actele administrative individuale/normative comunicate începând cu data de 6.01.2005, ceea ce nu este incident în cauză, procesul verbal fiind semnat în anul 1998.

Ca atare, a precizat recurenta că lucrarea de delimitare cadastrală a teritoriului administrativ al orașului Gheorghieni a fost executată în anul 1998 de SC Satelit NT SRL Sfântu Gheorghe, la inițiativa reclamantului, care a convocat la data de 9.10.1998 comisia de delimitare, fiind finalizată cu întocmirea în anul 1998 a procesului verbal contestat în cauză.

Astfel, întrucât la data încheierii procesului verbal era în vigoare legea nr. 29/1990, aceasta este legea aplicabilă ce prevede termenul de formulare a acțiunii de maxim un an de la data comunicării, termen ce a expirat în anul 1999.

În caz contrar, s-ar încălca principiul neretroactivității legii, *tempus regit actum* și dispozițiile art. 1 din Codul civil potrivit cărora legea dispune numai pentru viitor, ea n-are putere retroactivă, precum și dispozițiile art. 15 alin. 2 din Constituție potrivit căreia legea dispune pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

Chiar și în ipoteza, fără suport probator emisă de reclamant în sensul luării la cunoștință a semnificației actului administrativ în anul 2003, urmare a adresei nr. 747/16.05.2003 a OJCGC Harghita, acțiunea introdusă în anul 2009 este tardivă.

Nerespectarea termenului imperativ pentru formularea acțiunii determină decăderea din dreptul de a formula cererea, iar instanța era obligată să se pronunțe cu prioritate asupra excepției de tardivitate, deoarece admiterea acesteia exclude analizarea altor excepții și a fondului.

În consecință, termenul de un an, termen de prescripție a început să curgă din momentul emiterii actului, cu atât mai mult cu cât autoritatea publică, reclamanta, este partea care se află în culpă în ceea ce privește emiterea actului pretins nelegal.

În mod nelegal, instanța a calificat procesul verbal ca act administrativ normativ, reținând posibilitatea contestării oricând în instanță.

A precizat recurenta că o definiție a actului normativ se regăsește în cuprinsul art. 3 lit. a) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, după cum urmează: „act normativ - actul emis sau adoptat de o autoritate publică, cu aplicabilitate generală.

Relevantă este opinia I.C.C.J. din decizia nr. 6926/2013, în ceea ce privește întinderea efectelor produse, actele administrative cu caracter normativ conțin reguli/norme cu caracter general, având aplicabilitate într-un număr nedefinit de situații, astfel că produc efecte juridice erga omnes față de un număr nedefinit de persoane, în timp ce actele administrative cu caracter individual urmăresc realizarea unor raporturi juridice într-o situație strict determinată și produc efecte fie față de o singură persoană, fie față de un număr determinat sau determinabil de persoane,

Documentațiile cadastrale cuprinse în dosarul de delimitare, care a fost finalizat prin semnarea procesului-verbal de delimitare a hotarelor, reprezintă operațiuni prealabile, pur tehnice, efectuate în vederea delimitării teritoriale, iar aceasta din urmă se efectuează printr-un act normativ.

În acest sens, dispozițiile pct. 4.3.7 din Normele tehnice pentru introducerea cadastrului general, aprobate prin Ordinul ministrului administrației publice nr. 534/2001, modificat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 259/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 7 decembrie 2010, prevăd că, „După stabilirea limitelor unităților administrativ-teritoriale de către comisiile numite în acest scop prin ordinele prefecturilor, Ministerul Administrației și Internelor, prin Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, va propune actul normativ de promovare a hărții în format digital cu limitele administrativ teritoriale ale României. „

Astfel, în cauză este incident motivul de recurs prevăzut de art. 304 pct. 9 din Codul de procedură civilă, instanța de fond aplicând în mod greșit legea, motiv pentru care a solicitat admiterea recursului, modificarea integrală a hotărârii recurate, în sensul admiterii excepției de tardivitate formulării acțiunii și pe cale de consecință respingerea ca tardivă a acțiunii.

A susținut recurenta că soluția respingerii excepției de prescripție dreptului la acțiune este nelegală pentru următoarele considerente:

Temeiul juridic indicat în acțiunea introductivă îl reprezintă disp. art. 953-954 din vechiul cod civil, iar în motivare se face vorbire de vicierea consimțământului („nu au putut verifica dacă actul corespunde poziției, punctului de vedere al Municipiului Gheorghieni”), caz de nulitate relativă supus prescripției extinctive de 3 ani și viciul de consimțământ al erorii- error în substantiam atrage sancțiunea nulității relative a actului.

Având în vedere că în cauză sunt aplicabile dispozițiile vechiului cod civil și implicit ale Decretului nr. 167/1958, a considerat recurenta că instanța avea obligația de a verifica și aplica din

oficiu dispozitiile referitoare la prescripția extinctivă, îndatorire imperativă prevăzută în reglementarea din art. 18 din decretul 167/1958, spre deosebire de reglementările din actualul cod.

Astfel, excepția legată de împlinirea termenului de prescripție extinctivă este absolută, de ordine publică și poate fi invocată în orice fază a procesului, chiar și în recurs pentru prima oară.

Pe cale de consecință, a învederat recurenta că acțiunea introdusă la data de 6.11.2009, după mai bine de 9 ani de la semnarea actului administrativ este, fără putință de tăgadă, prescrisă.

A susținut recurenta că în motivarea acțiunii s-a invocat nulitatea absolută a procesului verbal, indicându-se drept cauză a nulității eroarea cu privire la identitatea fizică a obiectului, respectiv, vicierea consimțământului membrilor Comisiei Gheorghieni, iar ulterior se concluzionează că ar fi vorba de o eroare obstacol.

Ca atare, a menționat recurenta că instanța de fond avea obligația de a clarifica cauza de nulitate, prin raportare la motivarea acțiunii și probatoriul administrat, întrucât cauzele enumerate (dar nemotivate) de reclamant atrag fie nulitatea relativă fie cea absolută, având un regim juridic diferit, astfel se impunea să unească excepția cu fondul potrivit disp. art. 137 alin.2 vechiul Cod proc. civ..

Astfel, eroarea -viciu de consimțământ reglementată în art. 953 vechiul Cod civ. atrage nulitatea relativă a actului juridic, iar acțiunea în anulabilitate este prescriptibilă, ceea ce înseamnă că nulitatea trebuia invocată în termenul de 3 ani de prescripție extinctivă, începutul prescripției fiind reglementat în art. 9 din Decretul nr. 167/1958 („Prescripția dreptului la acțiune în anularea unui act juridic pentru violența începe să curgă de la data când acesta a încetat. în caz de violențe sau eroare sau în celelalte cazuri de anulare prescripția începe să curgă de la data când cel îndreptățit, reprezentantul sau legal sau persoana chemată de lege să-i încuviințeze actele a cunoscut cauza anulării, însa cel mai târziu la împlinirea a 18 luni de la data încheierii actului”).

Semnarea procesului verbal de reprezentanții unei autorități publice relevă existența consimțământului (și presupune o documentare prealabilă obligatorie), iar eroarea, ca viciu de consimțământ presupune existența consimțământului care, însă, datorită premiselor false în cunoașterea realității este viciat.

Chiar dacă s-a invocat drept cauză de nulitate absolută eroarea obstacol, cu motivarea inducerii în eroare, respectiv, aparența că ar fi semnat un proces verbal de recepție, în realitate reprezintă o eroare viciu de consimțământ, sancționată cu nulitatea relativă, fiind incident termenul de prescripție de 3 ani.

Drept urmare, recurenta a susținut că se impune admiterea recursului, admiterea excepției prescripției dreptului material la acțiune și pe cale de consecință, respingerea acțiunii ca prescrisă.

A precizat recurenta că în mod nelegal instanța de fond a reținut că încheierea nu a fost atacată cu recurs, întrucât încheierile prin care instanța se pronunță asupra excepțiilor sunt susceptibile de a fi atacate cu recurs numai odată cu hotărârea cât timp sunt încheieri care nu întrerup cursul judecării, potrivit disp. art. 282 alin.2 vechiul Cod proc. civ.

O altă critică vizează faptul că, în mod nelegal, instanța a acordat ce nu s-a cerut, fiind dat cazul prev. de art. 304 punct 6 vechiul Cod proc. civ, plus petita.

Sub acest aspect a arătat recurenta că prin acțiunea introductivă înregistrată la data de 6.11.2009 pe rolul Judecătorei Gheorghieni sub nr. 1653/234/2009 s-a solicitat constatarea nulității absolute a procesului verbal având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comuna Gheorghieni- Tulgheș - Bicz (astfel, instanța a fost investită cu o acțiune în constatare și nicidecum în realizare / obligație de a face).

Prin sentința civilă nr. 856/12.06.2019 Tribunalul Prahova a admis cererea de chemare în judecată, a anulat procesul verbal având ca obiect stabilirea traseului administrativ emis în anul 1998, a admis cererea de intervenție accesorie formulată de Consiliul Județean Harghita, totodată, a stabilit linia de hotar dintre teritoriul administrativ al orașului Gheorghieni și teritoriul administrativ al comunei Bicz Chei.

Instanța nu a fost investită cu o acțiune de stabilire a limitelor de hotar (de altfel, fiind în competența exclusivă a legiuitorului).

274

Astfel, în mod nelegal, cu încălcarea principiului disponibilității, fără a fi investită cu un capăt de cerere ce reprezintă obiectul judecății, instanța a stabilit linia de hotar, cu încălcarea flagrantă a dreptului părții la un proces echitabil, reglementat de art. 6 din CEDO, drept care implică, printre altele, obligația pentru instanțe de a proceda la examinarea efectivă a cererilor deduse judecății, pentru a putea pronunța o hotărâre care să asigure o rezolvare completă și pertinentă a acestora.

Instanța, cu depășirea limitelor investirii, s-a pronunțat asupra unei cereri care nu a făcut obiectul cauzei deduse judecății, a acordat mai mult decât s-a cerut, contrar dispozițiilor procedurale (art. 129 alin.6 vechiul cod proc. civ. în toate cazurile judecătoria hotărăsc numai asupra obiectului cererii deduse judecății").

Inclusiv obiectivele expertizei stabilite de instanța exced cadrului procesual, nefiind utile și concludente pentru soluționarea singurului capăt de cerere cu care a fost investită, cel referitor la nulitatea procesului verbal.

Este nelegală soluția de fond prin stabilirea liniei de hotar conform HG 540/2000 peste limita grafică cadastrală, cu încălcarea Legii 2/1968 și Legii nr. 7/1996, iar alegațiile reclamantului asupra valabilității evidențelor întocmite în baza Legii nr. 2/1968 nu conferă dreptul instanței de fond de a acorda în plus în sensul de a dispune stabilirea unei noi limite de hotar.

A apreciat recurenta că instanța de fond era obligată să se pronunțe doar asupra a ceea ce s-a cerut.

De asemenea, recurenta a arătat că în mod nelegal, hotărârea cuprinde motive contradictorii sau străine de natura pricinii, ceea ce echivalează cu nemotivarea, fiind incident cazul de recurs prev. de art. 304 punct 7 Cod proc. civ.

De asemenea, a susținut recurenta că hotărârea este nemotivată în ceea ce privește soluția anulării procesului verbal, instanța nu a motivat soluția asupra nulității absolute a procesului verbal, astfel că nu a intrat în cercetarea fondului, motiv de nulitate a hotărârii potrivit disp. art. 105 alin.2 vechiul cod proc. civ.

Astfel, nu a fost examinat obiectul cererii și a pretenției concrete, nu a evaluat motivele de fapt și de drept.

Tribunalul nu a indicat considerentele de fapt și de drept în temeiul cărora și-a format convingerea, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților, consemnând doar „anularea unui act administrativ presupune lipsirea de efecte”, ceea ce reprezintă o încălcare a disp. art. 261 alin.1 punct 5 vechiul Cod proc. civ. și conduce la modificarea hotărârii recurate.

A menționat recurenta că motivarea nu poate să fie implicită, ci trebuie să se refere la criticile în concret formulate de subscrisa și la argumentele de fapt și de drept avute în vedere de instanță și o hotărâre ca cea de față, care, în condițiile legii nu evocă rațiunile ei este o dispoziție arbitrară, care anulează aproape toate principiile ce guvernează procesul civil.

A precizat recurenta că motivarea hotărârii trebuie să fie pertinentă, completă, întemeiată, omogenă, concretă, convingătoare și accesibilă, însă nici una dintre aceste caracteristici nu se regăsește în cauză cu privire la soluția dată singurului capăt de cerere cu care a fost investită, respectiv, constatarea nulității absolute a procesului verbal.

Deși s-a invocat în cererea introductivă nulitatea absolută, s-a indicat drept temei în drept art. 953 din vechiul cod civ. („Consimțământul nu este valabil când este dat prin eroare, smuls prin violență sau surprins prin dol”) și art.954 (“Eroarea nu produce nulitate decât când cade asupra substanței obiectului convenției”).

Dacă eroarea ca viciu de consimțământ este reglementată în art. 953 vechiul cod civ., eroarea obstacol nu este reglementată nici în codul civil și nici în legi speciale.

Totodată, a învederat recurenta că s-a invocat eroarea ce privește identitatea obiectului, însă nu s-a făcut dovada că voința reală a reprezentanților reclamantului nu ar fi fost cea care rezultă din conținutul actului scris și prin semnarea procesului verbal fiecare parte a avut reprezentarea că-și dă consimțământul asupra celor convenite.

Chiar dacă se invocă o eroare obstacol, aceasta nu a fost dovedită în sensul reprezentării inexacte a realității privind calitățile substanțiale ale obiectului actului contestat.

Este greu de conceput și nu a fost probat că anterior semnării actului reprezentanții reclamantului - beneficiar al actului nu ar fi citit și înțeles conținutul.

Procesul verbal a fost încheiat urmare a efectuării lucrării de delimitare cadastrală a teritoriului administrativ al orașului Gheorghieni și a convocării din partea Municipiului Gheorghieni a Comisiei de delimitare pentru data de 9.10.1998, prin adresa nr. 3865/1998 înregistrată la Primăria comunei Bicaz Chei sub nr. 2078/5.10.1998.

Astfel, însuși reclamantul a inițiat delimitarea, a convocat reprezentanții Comunei Bicaz Chei, urmare a lucrării de specialitate efectuată de executantul SC Satelit NT SRL Sfântu Gheorghe și achitată din fonduri publice.

Părțile semnatare ale procesului verbal au procedat la recunoașterea și stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună între cele două teritorii, cu menționarea expresă a liniei de hotar, prin punctele enumerate.

Totodată, s-a făcut precizarea că direcția, forma și traseul liniei de hotar precum și punctele de hotar materializate și numerotate sunt prezentate în schița anexată, semnată de membrii comisiei.

Procesul verbal a fost însușit prin semnătura de membrii comisiei Gheorghieni, Oficiului județean de cadastru, geodezie și cartografie Harghita, de delegatul desemnat de Primăria Bicaz Chei, de executantul lucrării, purtând și stampilele tuturor instituțiilor implicate.

Reprezentanții reclamantei, cu autoritatea publică cu care au fost investiți, au semnat actul în baza mandatului acordat prin Ordinul nr. 96/1998 al Prefectului județului Harghita, ce presupunea obligația de diligență și de rezultat, fiind inadmisibil să invoce după 9 ani o eroare la încheierea actului.

Mai mult, a arătat recurenta că a fost recunoscut un hotar administrativ stabilit prin lege.

Astfel, au fost respectate cerințele legale prevăzute de art. 11 alin.2 din legea 7/1996 a cadastrului și publicității imobiliare (comisia de delimitare fiind constituită prin Ordinul prefectului județului Harghita nr. 96/1998, fiind efectuată convocarea legală prin adresa 3865/1998, finalizată cu încheierea actului contestat), respectiv, „Delimitarea și marcarea hotarelor administrative ale comunelor, orașelor și municipiilor, precum și limitele intravilanelor localităților se vor face, potrivit legii, de către comisia stabilită în acest scop prin ordinul prefectului. Din comisie vor face parte primarul, secretarul consiliului local, delegatul oficiului județean de cadastru, geodezie și cartografie și, după caz, delegatul direcției generale amenajarea teritoriului și urbanism”

Mai mult, executantul lucrării de specialitate, prin înscrisul depus la termenul din 24.02.2010 confirmă că linia de hotar reprezentată pe planurile cadastrale de la Primăria Gheorghieni era identificat cu cea reprezentată de planurile topografice de la OJCGC Neamț.

Totodată, se recunoaște de executant ca s-a efectuat operațiunea de parcurgere, identificare și marcarea pe teren a traseului de hotar, precum și faptul că reprezentanții reclamantului au avut asupra lor permanent hărți și planuri pe baza cărora au identificat hotarul stabilit de comisie.

Limita de hotar evidențiată în anul 1998 este identică cu delimitarea anterioară, nefiind modificate limitele administrative dintre municipiul Gheorghieni și Comuna Bicaz Chei, potrivit evidențelor OCPI, singura evidență tehnică și grafică a delimitării administrative teritoriale a unităților administrative fiind cea a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară.

La baza delimitării au stat documentele: -Planul anexa la HCM 1115/1978 prin care s-au stabilit limitele entităților administrative teritoriale, potrivit legii 2/1968; -planuri cadastrale care au stat la baza calculului suprafețelor județelor, existente în arhivele oficiilor de cadastru; -lucrarea de specialitate întocmită de SC Satelit NT SRL

Mai mult, a învederat recurenta că OCPI Harghita a recunoscut în precizările depuse pentru termenul din 13.11.2015 că documentele au fost înregistrate în evidențele instituției și au produs efecte juridice.

Astfel, prin actul contestat s-a procedat la recunoașterea liniilor de hotar dintre cele două localități și implicit dintre cele două județe.

Existența unui interval de timp între încheierea procesului verbal contestat în anul 1998 și introducerea acțiunii în anul 2009, semnarea de către membrii Comisiei Gheorghieni (Primar și Secretar, persoane investite cu autoritate publică, având capacitate de exercițiu și implicit discernământ), fără obiecțiuni, ce denotă cunoașterea de părți a conținutului însușit prin semnătură, sunt probe care exclud confuzia cu privire la actul juridic încheiat.

Astfel, fără puțință de tăgadă reclamantul a avut posibilitatea cunoașterii conținutului actului semnat, cu atât mai mult cu cât a fost încheiat urmare a convocării de către acesta, iar invocarea unei presupuse „confuzii” între delimitare și recepția la terminarea lucrărilor nu poate fi primită, nefiind dovedită cu nicio probă.

Invocarea, ulterior însușirii actului prin semnătură, după mai bine de 9 ani, a erorii ca viciu de consimțământ nu poate fi primită, din lectura actului rezultând că s-a semnat în cunoștință de cauză, cu atât mai mult cu cât s-a respectat bornarea stabilită prin legea 2/1968, respectiv, la confluența pârâului Cupas cu Bicaz. Limita este naturală și nu convențională.

De asemenea, invocarea erorii la încheierea procesului verbal urmare a lipsei documentației, nu poate fi reținută având în vedere conținutul procesului verbal care atestă că este anexată o schiță.

În ipoteza lipsei reprezentării limitei de hotar, reprezentanții reclamantului aveau posibilitatea de a refuza încheierea procesului verbal.

Astfel, își găsește pe deplin aplicarea principiul *nemo auditur propriam turpitudinem allegans* (nimănui nu-i este îngăduit să se prevaleze de propria incorectitudine sau imoralitate pentru a obține protecția unui drept), reclamantul fiind singur răspunzător de emiterea înscrisului în baza documentației cadastrale (achitată din bani publici), cel care a convocat reprezentanții Primăriei Bicaz Chei și și-a însușit actul, alături de executantul lucrării de specialitate.

A apreciat recurenta că apare ca lipsită de interes solicitarea anularii procesului verbal după o perioadă îndelungată de 9 ani, act care a produs efecte juridice, situație confirmată de adresa nr. 747/2003 a OJCGC Harghita în care se menționează că acțiunea de cadastrare și delimitare a teritoriului administrativ al județului Harghita a fost finalizată încă din anul 1998.

Mai mult, nu s-a administrat niciun mijloc de probă din care să reiasă viciul de consimțământ invocat de reclamant, iar sarcina probei îi revenea potrivit art. 1169 vechiul Cod civil.

În realitate, a precizat recurenta că se urmărește de reclamant, pe cale ocolită, modificarea hotarului administrativ teritorial pe alt amplasament decât cel actual, cu încălcarea legii.

Pe calea contenciosului obiectiv, în acțiunea directă de anulare a actului administrativ se verifică exclusiv legalitatea, distincția dintre nulități având un interes redus.

De asemenea, recurenta a criticat hotărârea primei instanțe întrucât conține motive străine și contradictorii, față de singurul capăt de cerere cu care a fost investită instanța, respectiv, cererea de constatare a nulității procesului verbal.

Astfel, sentința este motivată greșit în drept, se reține un text de lege străin de obiectul pricinii, respectiv, HG nr.540/2000, ajungându-se la o soluție total eronată.

Deși se reține aplicabilitatea dispozițiilor Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, a Legii nr. 7/1996 a cadastrului și publicității imobiliare, și a legii 69/1991 privind administrația publică locală, care stabilește că delimitarea județelor se face prin lege, instanța pronunță soluția exclusiv cu trimitere la H.G. nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, apreciindu-l ca „singurul act relevant în speță”.

Obiectul acestui act normativ nu are legătură cu prezenta cauză, cu delimitarea administrativ teritorială întrucât reglementează încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice!!!

Mai mult, în mod surprinzător se reține de instanță că HG 540/2000 nu ar fi fost contestată, însă o eventuală contestare era lipsită de interes în condițiile în care actul normativ ce vizează dreptul de administrare al unor drumuri, nu este concludent în cauză.

De asemenea, este fără putință de tăgadă că nu reglementează stabilirea unor limite hotărârii de delimitare a unităților administrativ teritoriale.

Contrar susținerii instanței de fond, HG 540/2000 nu este aplicabilă în cauză și nici Legea nr. 215/2001 nu este aplicabilă în cauză întrucât nu era în vigoare în anul 1998, moment la care se raportează cu privire la aplicarea legii în timp.

Motivarea confuză sau sumară a unei hotărâri judecătorești echivalează cu nemotivarea hotărârii, care trebuie desființată, în baza disp. art. 304 punct 7 Cod proc. civ.

De asemenea, recurenta a mai criticat hotărârea întrucât a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii, fiind dat cazul de recurs prevăzut de art. 304 punct 9 Cod proc. civ.

A precizat recurenta că neîndeplinirea procedurii prealabile sesizării instanței, excepție de fond ce privește cerința pentru declanșarea procedurii judiciare.

Instanța de fond nu a verificat existența procedurii prealabile, ce se impunea a fi îndeplinită în termen, cu caracter obligatoriu, ce condiționează accesul la justiția de contencios administrativ, făcând referire la prevederile art. 5 din legea 29/1990, arătând că același termen de 30 de zile pentru exercitarea recursului administrativ este prevăzut și în art. 7 din legea 554/2004,

Reclamantul, în calitate de parte semnatară a înscrisului a cărei nulitate se invocă a avut cunoștință de conținutul acestuia din momentul emiterii, însă nu a formulat nici un demers până la introducerea prezentei acțiuni.

Chiar în ipoteza calificării actului administrativ ca fiind normativ (în mod eronat, cum a reținut instanța de fond), plângerea prealabilă era obligatorie.

Întrucât la dosar nu există nici o dovadă a vreunei proceduri prealabile formulate în baza art. 5 din Legea nr. 29/1990 sau art. 7 din Legea nr. 554/2004, nefiind dată nici o excepție, acțiunea trebuia respinsă ca inadmisibilă întrucât lipsește o condiție de exercițiu a acțiunii.

În continuare, recurenta a invocat aplicarea greșită a Legii nr. 554/2004, în condițiile în care sfera de aplicare a acestei noi legi vizează actele administrative individuale/normative comunicate începând cu data de 6.01.2005, iar procesul verbal din 1998 a fost încheiat sub imperiul Legii nr. 29/1990.

Potrivit art. 31 alin.1 din Legea nr. 554/2004, prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial, alin. 2 prevede că pe aceeași dată se abrogă Legea nr. 29/1990.

De asemenea, recurenta a arătat că în cauză instanța de fond a pronunțat hotărâre cu ignorarea existenței unei norme inevitabile în cauză, respectiv a HCM 1136/1968 și HCM 1115/1968 și a art. 73 alin.1 . 2 lit.o din Constituție.

Procesul verbal din anul 1998 nu a avut scopul de stabilire a traseului hotarului administrativ ci „...recunoașterea și stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună între cele două teritorii. „

Iar delimitarea unităților administrativ teritoriale, care implică stabilirea limitelor teritoriale înăuntrul cărora ființează și își exercită competențele autoritățile publice, este de atributul puterii legislative, care numai prin lege organică poate dispune.

Potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, instanțele au doar rolul de a realiza justiția, adică de a soluționa, aplicând legea, litigiile dintre subiectele de drept cu privire la existența, întinderea și exercitarea drepturilor lor subiective.

Instanța de fond a pronunțat hotărârea cu ignorarea conținutului următoarelor acte normative: -Legea nr. 2/1968, privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România - republicată în 1981- varianta în vigoare la data întocmirii actului contestat; -HCM nr. 1136/1968, pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din județul Harghita cu anexa grafică; -HCM nr. 1115/1968, pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din județul Neamț cu anexa grafică; - Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare;-Constituția României care prevede în art.73 (1) Parlamentul adopta legi constituționale, legi organice și legi

organizare (3) Prin lege organica se reglementează... lit o) organizarea administrației publice locale, a teritoriului, precum și regimul general privind autonomia locală.

Prin Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, legiuitorul a urmărit formarea unui sistem unitar și obligatoriu de evidență tehnică, economică și juridică a tuturor imobilelor de pe întreg teritoriul țării, prin cadastru realizându-se, potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 7/1996, republicată, identificarea, măsurarea, descrierea și înregistrarea imobilelor în documentele cadastrale și reprezentarea acestora pe hărți și planuri cadastrale, în scopul asigurării publicității drepturilor reale imobiliare, a drepturilor personale, a actelor și faptelor juridice, precum și a oricăror altor raporturi juridice, prin cartea funciară.

Lucrările sistematice de cadastru cuprind și determinarea, pe bază de măsurători, a poziției limitelor dintre imobilele învecinate, iar suprafața terenurilor și a construcțiilor este consemnată în cadrul documentațiilor cadastrale, potrivit art. 10 alin. (1) și (2) din Legea nr. 7/1996, republicată.

În temeiul art. 11 din același act normativ, procedura detaliată de realizare a lucrărilor de înregistrare sistematică în cadastru și cartea funciară este stabilită prin ordin al directorului Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și cuprinde identificarea limitelor unității administrativ-teritoriale, în vederea stabilirii sectoarelor cadastrale, definite în art. 2 alin. (1) teza a doua din lege ca fiind unități de suprafață delimitate de elemente liniare stabile în timp - șosele, ape, canale, diguri, căi ferate etc. și, în cadrul sectoarelor cadastrale din cuprinsul aceleiași unități administrativ-teritoriale, a planurilor cadastrale, care, în sensul art. 2 alin. (3) din același act normativ, cuprind reprezentarea grafică a limitelor imobilelor dintr-o unitate administrativ teritorială, care se înscriu în cartea funciară.

În acest scop, prin ordin al prefectului, este instituită o comisie de delimitare a hotarelor unităților administrativ teritoriale, care, în baza reprezentărilor grafice a limitelor unităților administrativ-teritoriale și a limitelor intravilanelor, deținute de oficiile teritoriale ale Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară (înființată ca urmare a reorganizării fostului Oficiu de Cadastru, Geodezie și Cartografie), întocmește procesele-verbale de delimitare a hotarelor unităților administrativ-teritoriale.

Potrivit art. 11 alin. (4) din lege, în cazul în care reprezentanții unităților administrativ-teritoriale învecinate recunosc reciproc hotarele, astfel cum acestea au fost delimitate și marcate de către comisia de delimitare, în baza lucrărilor tehnice de cadastru, acestea rămân definitive și reprezintă limitele oficiale ale respectivei unități administrativ-teritoriale.

În caz contrar, și anume atunci când procesele-verbale de delimitare a hotarelor nu au fost semnate sau au fost semnate cu obiecțiuni de membrii comisiei de delimitare, art. 11 din Legea nr. 133/2012 instituie atribuția prefectului de a iniția concilierii asupra documentației de delimitare, iar atunci când acestea nu se finalizează cu semnarea proceselor-verbale de delimitare a hotarelor, prefectul sesizează instanța de contencios administrativ cu acțiunea în stabilirea hotarelor unității administrativ-teritoriale.

În cauză, operațiunea cadastrală de delimitare și marcarea a hotarelor unităților administrativ teritoriale a fost finalizată prin procesul verbal semnat de membrii comisiei de delimitare și recunoscute reciproc de reprezentanții unităților administrativ teritoriale.

Astfel, cu încălcarea legii, instanța de fond s-a pronunțat asupra stabilirii liniei de hotar, mai mult, asupra unui singur punct de pe traseul de hotar, respectiv KM 32 de pe drumul dintre Municipiul Gheorgheni și Comuna Bicăz Chei, în condițiile în care Procesul verbal din anul 1998, vizat de reclamant, conținea o descriere a mai multor puncte de pe linia traseului de hotar.

Linia de hotar astfel stabilită: DN 12 Gheorgheni (DN1) - Lacul Roșu-limita jud. Neamț 0+000 32 + 32,000 km nu poate fi pusă în aplicare întrucât s-a stabilit limita de hotar pe toată lungimea drumului, pe cei 32 de km, de la punctul de plecare (Km 0+000 - centrul orașului Gheorgheni) până la punctul finiș (km 32+000 - punctul de pe DN 12), ce reglementează dreptul de administrare al CNAIR, cu atât mai mult cu cât nimeni nu a solicitat.

Mai mult, prin modificarea limitei teritoriale se diminuează suprafața Comunei Bicăz Chei și implicit a județului Neamț cu suprafața de 696,23 ha, în mod inadmisibil.

Cu ignorarea normelor de tehnică legislativă și ierarhiei actelor normative, instanța, fără drept și cu încălcarea oricăror principii de interpretare și aplicare a legii, conferă, de la sine putere, valoare juridică de autoritate unei hotărâri de Guvern, în detrimentul legilor, cu valoare juridică superioară.

În temeiul art. 304 indice I Cod proc. civ., a solicitat instanței de recurs să examineze cauza sub toate aspectele, recursul nefiind limitat la motivele de casare prevăzute de art. 304 Cod proc. Civ, solicitând admiterea recursului astfel cum a fost formulat.

La data de 20.09.2019, Unitatea Administrativ Teritorială a Județului Neamț și Consiliul Județean Neamț au depus la dosar întâmpinare cu privire la recursul formulat de Comuna Bicaz Chei, împotriva Sentinței Civile nr.856/12.06.2019 pronunțată de Tribunalul Prahova, și a încheierii de ședință din 23.04.2014, prin care a solicitat admiterea acestuia.

Astfel, au considerat că soluția respingerii excepției prescripției dreptului material la acțiune invocată de recurenta-pârâtă comuna Bicaz Chei, este nelegală, întrucât Municipiul Gheorgheni deși a solicitat să se constate nulitatea absolută a Procesului verbal încheiat în anul 1998, având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună Gheorgheni - Tuigheș - Bicaz, pentru vicierea consimțământului său prin eroare asupra identității fizice a obiectului, nu a făcut dovada susținerilor sale prin nici un mijloc de probă.

Așa cum au menționat și în motivarea recursului formulat, reclamantul nu a făcut altceva decât să teoretizeze instituția erorii obstacol, nedovedind și neavând o falsă reprezentare asupra identității fizice a obiectului, prin urmare, invocarea acestei cauze de nulitate absolută este neîntemeiată.

Contrar susținerilor reclamantilor, membrii comisiei Gheorgheni au avut reprezentarea identității obiectului prin vizualizarea și semnarea schiței hotarului care face parte integrantă din documentație, anexată procesului verbal, schiță în care sunt redată direcția, forma și traseul liniei de hotar, precum și punctele de hotar materializate și numerotate.

Așadar, din probele administrate în cauză, dacă instanța de fond le-ar fi dat eficiența juridică corespunzătoare, ar fi ajuns la concluzia că reclamantii au solicitat nulitatea absolută a unui act de autoritate publică pe baza unei simple afirmații, (că s-ar fi aflat în eroare asupra identității obiectului), eroare pe care a conștientizat-o după 11 ani de la data încheierii procesului verbal, nefiind probată prin nici un mijloc de probă.

În atare situație, nefiind dovedită eroarea obstacol care ar atrage nulitatea absolută, eroarea viciu de consimțământ reglementată de art.953 vechiul Cod Civil, atrage nulitatea relativă, nulitate ce trebuia invocată în termenul de prescripție extinctivă de 3 ani, în conformitate cu prevederile art.9 alin.2 din Decretul nr.167/1958 și începe să curgă de la data la care cel îndreptățit, reprezentantul său legal sau persoana chemată de lege să-i încuviințeze actele a cunoscut cauza anulării, însă cel mai târziu la împlinirea a 18 luni de la data încheierii actului".

Astfel, consideră că încheierea recurată a fost pronunțată de Tribunalul Prahova, cu încălcarea dispozițiilor art.9 din Decretul nr.167/1958 privind prescripția extinctivă.

Totodată, susține ca fiind admisibile motivele formulate de Comuna Bicaz Chei, cu privire la excepția tardivității acțiunii având în vedere dispozițiile legale incidente invocate în admiterea acesteia.

Prin urmare, pentru argumentele arătate de recurenta Comuna Bicaz Chei se impune admiterea recursului, în sensul admiterii excepțiilor invocate, și pe cale de consecință respingerea acțiunii ca tardivă și prescrisă.

De asemenea, prin întâmpinare s-a apreciat că se impune admiterea recursului, casarea în totalitate a Sentinței civile nr.856/12.06.2019 pronunțată în dosarul nr.1417/105/2011* de către Tribunalul Prahova, și respingerea acțiunii formulate de Municipiul Gheorgheni, pentru motivele de casare prevăzute de dispozițiile art.304 alin.1, pct.6, art.304 alin.1, pct.7, art.304 alin.1, pct.9, din vechiul Cod de procedură Civilă, motive dezvoltate pe larg în motivarea recursului.

Astfel, este incident motivul de casare prevăzut de art.304 alin.1, pct.6, întrucât instanța de fond și-a depășit limitele puterii judecătorești, în condițiile în care, subsidiar anulării procesului verbal, a stabilit o nouă linie de hotar, deși în prezenta cauză nu s-a formulat un astfel de capăt de cerere.

Ca regulă, judecătorul este ținut de cadrul procesual trasat de părți, sub aspectul obiectului, cauzei și al părților, trebuind să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără a depăși limitele investirii (numai asupra a ceea ce s-a cerut).

Totodată, încuviințarea și dispunerea de către instanța de fond a efectuării expertizei tehnice de specialitate, raportat la obiectul cererii, nu era necesară pentru soluționarea cauzei, fiind inadmisibilă.

Așadar, din toate argumentele prezentate de recurenta pârâtă Comuna Bicz Chei rezultă incidența motivului de casare prevăzut de art.304, pct.6, întrucât din înscrisurile deduse judecății și probele administrate pe tot parcursul judecății cu privire la alte documente grafice sau alte prevederi legale, nu puteau schimba fundamentul juridic al cererii și nu conferea dreptul și competența instanței de fond de a dispune stabilirea unei alte limite de hotar, fiind încălcat principiul fundamental al procesului civil prevăzut de art.129, alin.6) din vechiul Cod de procedură civilă.

Contrar susținerilor, membrii comisiei Gheorgheni au avut reprezentarea identității obiectului prin vizualizarea și semnarea schiței hotarului care face parte integrantă din documentație, anexată procesului verbal, schiță în care sunt redată direcția, forma și traseul liniei de hotar, precum și punctele de hotar materializate și numerotate.

De asemenea, este incident motivul de casare prevăzut de art.304 alin.1, pct.9, pentru toate motivele invocate de recurenta pârâtă comuna Bicz Chei, pentru neîndeplinirea procedurii prealabile.

Astfel, anterior intrării în vigoare a Legii nr.544/2004 (la data încheierii procesului verbal contestat) erau în vigoare dispozițiile Legii nr.29/1990 privind contenciosul administrativ, iar prin art.5 era reglementată procedura plângerii prealabile.

Totodată, instanța de fond a încălcat dispozițiile Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, întrucât în conformitate cu prevederile art.11 alin.2 și 5, intimatul reclamant putea introduce acțiunea în termen de cel mult un an de la data luării la cunoștință a actului contestat, sub sancțiunea decăderii, sancțiune reglementată și prin prevederile art.5 alin.ultim din Legea nr.29/1990, act normativ în vigoare la data întocmirii procesului verbal contestat de intimatul reclamant Municipiul Gheorgheni.

De altfel, aceste motive de casare precum și motivele de casare prevăzute de art.304 alin.1, pct.4, art.304 alin.1, pct.8, din vechiul Cod de procedură civilă, au făcut obiectul recursului formulat și de instituția, Instituția Prefectului-Județul Neamț și Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț, considerente dezvoltate pe larg și care conduc la admisibilitatea recursurilor formulate.

În concluzie, față de considerentele arătate în motivarea recursului formulat de Comuna Bicz Chei, dar și cu luarea în considerare a tuturor motivelor de casare formulate în motivarea recursurilor Instituția Prefectului-Județul Neamț și Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț, s-a apreciat că se impune admiterea recursului, casarea în totalitate a Sentinței civile nr.856/12.06.2019 pronunțată în dosarul 1417/105/2011* de către Tribunalul Prahova, pe fondul cauzei, rejudecarea acestuia, și respingerea cererii privind constatarea nulității absolute a procesului verbal încheiat în anul 1998, ca nedovedită și neîntemeiată.

La dosar s-a depus o completare la recursul formulat împotriva Sentinței civile nr. 856/12.06.2019 pronunțată în dosarul 1417/105/2011*, de Tribunalului Prahova - Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, precizând că recursul se fundamentează, în drept, pe dispozițiile art. 304 punctele 4,6,7,8 și 9 din vechiul Cod de procedură civilă, motivele de fapt și de drept, pentru demonstrarea netemeinicii sentinței criticate, fiind încadrate și potrivit noului Cod de procedură civilă, punctual, precum și pe dispozițiile art. 304 din vechiul Cod de procedură civilă, potrivit cărora recursul declarat nu este limitat la motivele de casare prevăzute în art. 304, instanța putând să examineze cauza sub toate aspectele inclusiv cele fundamentate pe noul Cod de procedură civilă și care nu și-ar găsi corespondentul în vechiul Cod de procedură civilă.

La data de 3.10.2019 UAT Neamț și Consiliul Județean Neamț au depus la dosar o notă de ședință, prin care au arătat că înțeleg să arate punctele de vedere exprimate de Ministerul Apărării

Naționale și Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, cu privire la stabilirea limitelor administrative din interiorul teritoriului național.

S-a arătat că, Ministerul Apărării Naționale nu a avut și nu are atribuții în stabilirea limitelor administrativ teritoriale, această atribuție aflându-se în competența Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor (1971-1996, Decretul nr.305/1971) și în prezent, a Agenției de Cadastru și Publicitate Imobiliară/ANCPI(Legea nr.7/1996, republicată), situație în care anexăm Adresa Ministerului Apărării Naționale nr.A5857/08.08.2019.

De asemenea, prin adresa A.N.C.P.I. nr.30177/31.07.2019 înregistrată la sediul instituției sub nr. 16655/06.08.2019, pe care o anexează, se confirmă incidența prevederilor art.II alin.16) și a art.4 lit.r) din Legea cadastrului și publicității imobiliare nr.7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederi legale invocate și dezvoltate pe larg în motivarea recursurilor formulate de Comuna Bicz-Chei, Unitatea Administrativ Teritorială-Județul Neamț, Consiliul Județean Neamț, Instituția Prefectului-Județul Neamț și Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț.

Totodată, au atașat forma grafică a limitei din sistemul integrat de cadastru și carte funciară, (Anexa 1) folosită de oficiile teritoriale Harghita și Neamț în activitatea de recepție a documentațiilor cadastrale și de înscriere în cartea funciară, respectiv tronsonul de hotar dintre U.A.T. Gheorgheni (Jud. Harghita) și U.A.T. Bicz-Chei (Jud.Neamț), comunicată de A.N.C.P.I.

De asemenea, reiterează faptul că în aplicarea Legii nr.7/1996, a cadastrului și publicității imobiliare, sunt în vigoare prevederile Normelor tehnice pentru introducerea cadastrului general aprobate prin Ordinul M.A.P. nr.534/2001, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

"4. Delimitarea cadastrală a unităților administrativ-teritoriale

4.1.2. Stabilirea liniei de hotar și a denumirilor unităților administrativ-teritoriale se face în conformitate cu prevederile Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, republicată, cu modificările ulterioare.

4.3.7. După stabilirea limitelor unităților administrativ-teritoriale de către comisiile numite în acest scop prin ordinele prefectilor, Ministerul Administrației și Internelor, prin Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, va propune actul normativ de promovare a hărții în format digital cu limitele administrativ-teritoriale ale României."

De altfel, încă din anul 2010 Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară a comunicat Instituției Prefectului -Județul Neamț prin adresa nr.425698/26.02.2010, pe care o anexăm, faptul că delimitarea unităților administrative-teritoriale are la bază Legea nr.2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și este reprezentată pe hărțile și planurile cadastrale existente în Fondul Național Geodezic din cadrul Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și în oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

Așa cum au menționat, obiectul H.G. nr.540/2000 este de încadrare în categorii funcționale și stabilire a unui drept de administrare a unor drumuri, (act normativ ce nu conține nici o anexă grafică), neavând ca obiect stabilirea unor limite de hotar și delimitarea de unități administrativ teritoriale.

Așadar, singurul act normativ care reglementează stabilirea limitelor de hotar și delimitarea unităților administrativ teritoriale și care conține anexa grafică este Legea nr.2/1968, act normativ eludat de către instanța de fond.

În concluzie, față de aspectele menționate anterior, aspecte invocate pe tot parcursul judecății, dar și în motivarea recursurilor, instanța de fond a reținut în mod greșit incidența prevederilor H.G.nr.540/2000 care reglementează încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, prevederi care nu pot să prevaleze în fața Legii nr.2/1968 menționate anterior, act normativ de rang superior, în vigoare, și care își produce efectele în continuare.

La data de 04.10.2019 UAT Harghita, prin Consiliul Județean Harghita a pus în dosar în lămpinare la recursul formulat de către recurenta-pârâtă U.A.T. Comuna Bicaz-Chei. La recursul formulat de către recurentul-pârât Consiliul Județean Neamț și recurent-intervenientul U.A.T. Județul Neamț, la recursul formulat de către recurentul-intervenient Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț, la recursul formulat de către recurentul-intervenient Instituția Prefectului Județului Neamț, prin care a solicitat respingerea cererilor de recurs sus-mentionate ca nefondate și menținerea atât a încheierii de ședință din data de 23.04.2014 cât și a sentinței civile nr. 856/12 iunie 2019 pronunțată de Tribunalul Prahova ca legale și temeinice.

Referitor la încheierea de ședință din data de 23.04.2014, prin care s-a respins excepția prescripției dreptului material la acțiune, respectiv criticile formulate în acest sens de către recurenta-pârâtă Bicaz-Chei și recurentul-intervenient Prefectul Județului Neamț, consideră că acestea sunt nefondate și trebuie respinse.

În privința calificării caracterului de act administrativ al Procesului-verbal de delimitare încheiat în anul 2018 instanța de fond a observat în mod corect, că prin Sentința civilă nr. 541/25.05.2010 pronunțată de Judecătoria Gheorgheni s-a stabilit că soluționarea litigiului este de competența instanței de contencios-administrativ, poziție confirmată irevocabil și de către Înalta Curte de Casație și Justiție cu ocazia admiterii cererii de strămutare, cauza fiind trimisă spre competență soluționare Secției de contencios administrativ a Tribunalului Prahova. Astfel, concluzia instanței de fond, că în cauză nu sunt incidente dispozițiile Decretului nr. 167/1958, ci prevederile Legii nr. 554/2004, este firească, temeinică și legală.

Astfel, din moment ce inclusiv instanța supremă a constatat cu putere de lucru judecat, că dispozițiile Decretului nr. 167/1958 nu sunt aplicabile în prezenta cauză dedusă judecării, și de care nici instanța de recurs nu poate face abstracție în baza efectului autorității de lucru judecat, este de ordinul evidenței că invocarea acestei excepții, fundamentată pe actul normativ sus-menționat este neavenită, lipsită de orice rațiune juridică, în special din partea unei autorități a statului, cum este Instituția Prefectului -Județul Neamț, care prin acțiunile sale trebuie să fie garant al respectării legalității, obiectivității și imparțialității.

Referitor la alegațiile recurentului-pârât Comuna Bicaz-Chei, că motivarea excepției privind prescripția dreptului material la acțiune a vizat în realitate excepția tardivității și a inadmisibilității, iar instanța în baza rolului activ avea obligația de a da recalificarea corectă, consideră că sunt mai mult simple speculații, excepția trebuind a fi soluționată așa cum a fost formulată în fața instanței de fond, recursul nefiind un procedeu de remediere a erorilor procesuale, a omisiunilor săvârșite de părți sau a pasivității acestora, mai ales în condițiile în care această recalificare a excepției nu a fost invocată în fața instanței de recurs, care prin Decizia de casare nr. 1642/21.03.2013 indicat strict și limitativ condițiile de care instanța era ținută la rejudecarea cauzei.

În continuare, indiferent dacă discutăm de excepția prescripției, a tardivității sau a inadmisibilității, acestea sunt nefondate față de intimații-reclamantii Municipiul Gheorgheni, din moment ce instanța de fond înainte de casare a reținut că Procesul-verbal este act administrativ, cu caracter normativ (precizând în considerentele Sentinței nr. 673/17.04.2012 că în speță este vorba despre o voință concordantă exprimată în regim de putere publică în vederea executării legii), care poate fi atacat oricând în fața instanței, și care nu a fost comunicat Municipiului Gheorgheni și nici nu a fost adus la cunoștință publică.

Mai mult, s-a arătat că se impune a se avea în vedere și faptul că actul nu are dată certă și nu s-a făcut dovada că acesta s-ar fi comunicat intimatului-reclamant. O simplă mențiune în Procesul-verbal, că s-a predat un exemplar Primăriei Gheorgheni nu poate servi ca probă, de vreme ce actul nu este înregistrat la intimatul-reclamant, nefiind opozabil acestuia, mai ales în condițiile în care intimatul-reclamant susține, că nici nu avea cunoștința de existența actului.

Pentru aceste motive, s-a arătat că recurenții-pârâți au sarcina probei privind comunicarea Procesului-verbal către Municipiul Gheorgheni.

Nu în ultimul rând, s-a arătat că instanța de fond prin sentința nr. 673/17.04.2012 a stabilit că actul contestat este unilateral cu particularitatea ca acesta provine de la un organ pluripersonal, adică

comisia de delimitare în componența căreia au fost cooptate membri din partea U.A.T. Mun. Gheorgheni, delegatul UAT. Comuna Bicz-Chei, reprezentantul O.J.C.G.C. Harghita și a executantului Satelit NT S.R.L.,

Astfel, soluționarea litigiului pe cale administrativă era practic imposibilă în lipsa unei autorități competente să soluționeze o plângere prealabilă, din moment ce această comisie desemnată pentru efectuarea unei operațiuni tehnico-materiale de reconstituire și trasare a hotarului conform legii și-a încetat activitatea odată cu întocmirea Procesului-verbal de delimitare, atingându-și scopul pentru care a fost constituit, deci în perioada imediat următoare această comisie nu mai exista. Faptul că U.A.T. Comuna Bicz-Chei are calitate de pârâtă în acest dosar, sau că O.C.P.I. ale celor două județe participă și ele în acest proces ca organ specializat în ridicări topografice și operațiuni cartografice, situându-se pe poziții procesuale contradictorii cu Municipiul Gheorgheni, nu înseamnă că soluționarea pe cale administrativă a diferendului privind traseul hotarului administrativ aparține competențelor legale ale acestora, mai ales că prin Procesul-verbal s-a modificat hotarul stabilit prin Legea 2/1968, așa cum vom arăta în cele ce succed (pct. III din prezenta).

Invocarea aceluiași excepții față de U.A.T. Județul Harghita, trebuie respinse ca inadmisibile, deoarece acestea nu au fost invocate împotriva noastră înainte de casare în fața primei instanțe, la a cărei soluție recurenții nu au exercitat calea de atac. Astfel, nu este permis, ca în fața acestei instanțe de recurs excepția să fie soluționată într-un alt context și împotriva unei alte părți din proces, cum este Intervenientul Județul Harghita, din moment ce - așa cum am arătat la pct. 2 mai sus - instanța de fond la rejudecare este ținută să respecte strict limitele și condițiile casării.

Mai mult, poziția procesuală este independentă de cea a Municipiului Gheorgheni (intervenient principal), sens în care eventuala încetare a procesului în privința acestuia nu pot afecta valorificarea susținerilor subscrisului în privința delimitării hotarelor administrativ-teritoriale.

Cu toate acestea, a prezentat poziția acestora și cu privire la excepțiile invocate.

În primul rând, în completarea argumentelor expuse, trebuie observat faptul, că participarea UAT. Județul Harghita în acest dosar a avut loc pe cale incidentală, și în temeiul art. 57 din vechiul Cod de procedură civilă, am luat procedura în stadiul în care se afla la momentul respectiv, motiv pentru care excepția inadmisibilității acțiunii nu ne poate fi opusă.

În al doilea rând, în ceea ce privește excepția prescripției, aceasta este neîntemeiată, deoarece Procesul-verbal de delimitare a fost întocmit fără participarea Județului Harghita iar acest act nu a fost comunicat nici ulterior. Evident, atâta timp cât nici nu aveau cunoștință despre existența unui act vătămător, nici termenul de prescripție nu a început să curgă, iar acesta a luat la cunoștință pentru prima dată de existența acestui act vătămător odată cu introducerea noastră în procesul purtat între intimatul-reclamant și recurentul-pârât.

Pe de altă parte, recurenții fac abstracție de faptul că Procesul-verbal este act administrativ cu caracter normativ, menit să producă efecte juridice pe tot teritoriul emitentului (aplicabilitate generală), care se adresează unui număr nedeterminat de subiecți de drept la modul general și impersonal, cu aplicabilitate repetată, fiind în discuție reconstituirea/delimitarea administrativ-teritorială a unităților administrativ-teritoriale. În aceste condiții, pentru opozabilitate, este necesar ca actul să fie adus la cunoștință publică, sau cel puțin ca acesta să fie comunicat persoanelor interesate, motiv pentru care argumentele expuse de U.A.T. Comuna Bicz-Chei și Instituția Prefectului Județul Neamț privind incidența excepției nu pot fi primite, acestea neputând prevala de vreo dispoziție legală privind termenul pentru exercitarea dreptului de a cere anularea unui act nepublicat/necomunicat.

Pentru toate aceste motive, solicită respingerea recursurilor împotriva încheierii de ședință din data de 23.04.2014.

Referitor la motivele de recurs ale Sentinței civile nr. 856/2019, invocate de recurenți, se arată că aceștia formulează critici unanime nefondate față de soluția primei instanțe, invocând motivele de casare prevăzute de art. 304 alin. (1) pct. 4, 6, 7, 9 din vechiul Cod de procedură civilă, aplicabil în cauză, însă - așa cum vom arăta în cele ce urmează - sentința pronunțată de instanța de fond este ferită de toate aceste critici, și nu există motive pentru casarea/modificarea sentinței.

Cu privire la art. 304 alin. (1) pct. 4 din vechiul Cod de procedură civilă, invocat de către recurenții U.A.T. Județul Neamț și O.C.P.I. Neamț solicită a se avea în vedere că, recurenții nu fac altceva decât să citeze mai multe dispoziții legale din cuprinsul unor acte normative (Constituția României, Legea nr. 2/1968, Ordinul nr. 534/2001), necontestate de nimeni, concluzionând fără nici un temei, că instanța de fond prin soluția pronunțată a depășit atribuțiile puterii judecătorești, substituindu-se în rolul Guvernului sau a Parlamentului României. În opinia recurenților, această critică vizează faptul, că instanța de fond în mod abuziv ar fi procedat la modificarea hotarului administrativ între unitățile administrativ-teritoriale implicate, când subsidiar anulării Procesului-verbal a stabilit linia de hotar la Km 32+000 al drumului național DN 12C, conform prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, cu modificările și completările ulterioare.

Această optică a recurenților este ruptă total de realitate, în condițiile în care în fața instanței de fond, au făcut dovada că hotarul trasat de comisia de delimitare prin Procesul-verbal din anul 1998 este nelegal, întrucât prin acest act s-a modificat hotarul administrativ reglementat prin legea nr. 2/1968 și de fapt, prin soluția pronunțată instanța de fond a restabilit ordinea juridică încălcată prin acest act ilegal al comisiei, constatând că linia de hotar reglementat prin lege coincide cu borna kilometrică Km 32+000, ceea ce rezultă dincolo de orice îndoială din probele certe și necontestate de recurenți în fața instanței de fond. (hărțile depuse de intimatul-reclamant Municipiul Gheorgheni, Raportul de expertiză judiciară în specialitatea topografie, geodezie și cadastru).

Astfel, recurenții omit un aspect foarte important, că stabilirea liniei de hotar la Km 32+000 coincide tocmai cu limita administrativ-teritorială reglementată de Legea nr. 2/1968, aspect constatat în mod corect și de către instanța de fond în temeiul probelor administrate.

Cu privire la art. 304 alin. (1) pct. 6 din vechiul Cod de procedură civilă, invocat de către toți recurenții în prezenta cauză, alegațiile recurenților - că instanța ar fi stabilit un nou hotar, astfel s-ar fi pronunțat plus petita - nu pot fi admise nici prin prisma faptului, că intersecția drumului național cu limita unității administrativ-teritoriale reprezintă doar un singur punct al liniei de hotar, și care se răsfrânge la Km 32+000, în vreme ce operațiunea de reconstituire a hotarului reglementat de Legea nr. 2/1968 presupune efectuarea demersurilor legale de către comisia de delimitare numită prin ordinul comun al prefecților județelor Neamț și Harghita, și cu participarea O.C.P.I. și a tuturor U.A.T.-urilor implicate (inclusiv Județul Harghita și Neamț), în condițiile prevederilor art. 11 alin. (4) și următoarele ale Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a prevederilor pct. 4.2.1 și următoarele din Ordinul M.A.P. nr. 534/2001, cu modificările și completările ulterioare. Însă aceste eforturi ale Municipiului Gheorgheni respectiv ale Județului Harghita de a rezolva pe viitor situația trasării corecte a liniei hotarului administrativ pe porțiunea Gheorgheni - Tulgheș - Bicăz, în condițiile Ordinului nr. 534/2001 (fie pe cale amiabilă sau prin medierea instituției prefectului, fie pe cale judecătorească), sunt obstrucționate de recurenții-pârâți și intervenienți în prezenta cauză, care se prevalează de acest Proces-verbal nelegal, considerând că prin acesta operațiunea cadastrală de delimitare și marcarea a hotarelor unităților administrativ-teritoriale a fost finalizată prin recunoaștere reciprocă (poziție reafirmată și în cuprinsul Cererii de recurs de către U.A.T. Județul Neamț; pag. 14, alin. 4).

Se poate concluziona astfel, că stabilirea de către instanța de fond a bornei kilometrice Km 32+000 ca reper al hotarului, nu înseamnă în nici un caz stabilirea unui nou hotar administrativ, motiv pentru care concluziile recurenților ca instanța ar fi depășit limitele investirii, ori ar fi dat altceva sau mai mult decât s-a cerut, trebuie respinse.

Cu privire la art. 304 alin. (1) pct. 7 din vechiul Cod de procedură civilă, arată că instanța a efectuat o motivare pertinentă a soluției pronunțate, nefiind justificată casarea hotărârii nici pe acest temei.

După ce în cuprinsul considerentelor instanța de fond pornește de la premisa legală că limitele administrativ-teritoriale se pot modifica doar prin lege, fapt unanim recunoscut de toate părțile din proces, sunt reținute concluziile Raportului de expertiză judiciară încuviințat ca probă în dosar, de unde rezultă că: „traseele de hotar stabilite cu ocazia delimitării teritoriului administrativ al României din

...evidențiate în lucrarea de cadastru funciar din anul 1979 nu sunt identice cu limita de hotar ce figurează în anexa la procesul-verbal din anul 1998, contestat." Mergând pe aceeași linie de gândire, instanța de fond prin raportare la concluziile concludente ale expertului, constată, că potrivit planurilor cadastrale ale O.C.P.I. Harghita și O.C.P.I. Neamț ediția 1984 și ediția 1959 suprafața teritorială a U.A.T. Municipiul Gheorgheni ar crește cu 696,23 hectare (915,70 ha. + 32,43 ha - 251,90 ha.) față de suprafața actuală identificată în evidențele actuale ale celor două O.C.P.I.

Întrucât raportul de expertiză arată fără dubii, că evidențele O.C.P.I. înainte de operațiunea de rectificare frauduloasă a hotarului din anul 1987, coincid cu punctul aflat la Km 32+000 pe drumul național DN 12C în privința hotarului administrativ, instanța aiunge la concluzia firească, că limita definită de Legea nr. 2/1968 coincide cu cel prevăzut de H.G. 540/2000, aceasta fiind singurul act oficial relevant în speță, în completare, instanța de fond mai reține, în esență, și faptul că deși situația stabilită în Procesul-verbal contestat a fost confirmată de reprezentanții comisiilor ambelor părți nu poate determina confirmarea hotarului, deoarece normele privind organizarea și sistematizarea teritoriului sunt norme de ordine publică de la care nu se poate deroga, sub sancțiunea de a lipsi de efecte actele juridice care nesocotesc astfel de norme.

Faptul că instanța de fond nu a reținut în cuprinsul considerentelor nulitatea absolută a Procesului-verbal, bazată pe eroare ca viciu de consimțământ ale reprezentanților Municipiului Gheorgheni, nu înseamnă că actul atacat nu poate fi anulat pentru alte motive, în condițiile în care convingerea instanței în privința anulării se fundamentează pe alte considerente, și care sunt suficiente pentru a genera aceeași consecință (a anulării), cum este cazul și în prezenta speță.

Rezultă, că Instanța de fond a făcut o analiză amplă a situației deduse judecății și a pronunțat o hotărâre legală și temeinică, motivată în fapt și în drept, bazată pe probele administrate în cauză, ceea ce infirmă susținerile recurenților privind incidența motivului de recurs prevăzut la art. 304 alin. (1) pct. 7 din vechiul Cod de procedură civilă.

Cu privire la art. 304 alin. (1) pct. 9 din vechiul Cod de procedură civilă, s-a arătat că recurenții invocă o serie de argumente nefondate, dintre care unele reiterate, acestea fiind prezentate și la celelalte motive de casare invocate.

Recurenții U.A.T. Comuna Bicaz-Chei și U.A.T. Județul Neamț revin și invocă ignorarea de către instanța de fond a Legii nr. 2/1968, a Legii nr. 7/1996, a Constituției Românei, respectiv existența unei norme inevitabile în cauză: H.C.M nr. 1136/1968 și H.C.M. nr. 1115/1968, care în opinia acestora au fost încălcate de instanța de fond. Mai mult, potrivit U.A.T. Județul Neamț, instanța a stabilit o linie de hotar pe toată lungimea drumului, pe cei 32 km începând din centrul orașului Gheorgheni km 0+000 până la punctul finiș, km 32+000. Este de neînțeles cum U.A.T. Județul Neamț ajunge la această concluzie, în condițiile în care soluția pronunțată de instanța de fond este destul de clară și pertinentă atât sub aspectul considerentelor, cât și a părții dispozitive în sensul anulării Procesului-verbal, respectiv a stabilirii poziției kilometrice la care hotarul administrativ intersectează drumul național DN 12C la km 32+000.

Referitor la presupusa încălcare a H.C.M nr. 1136/1968 și a H.C.M. nr. 1115/1968, arată că nici aceste acte normative emise de puterea executivă nu prevalează în fața Legii nr. 2/1968 și este greu de crezut că prin acestea s-ar fi stabilit un alt hotar administrativ, decât cel prevăzut de lege. Ori, așa cum a arătat în cuprinsul prezentei, și conform probelor administrate în cauză, linia de hotar trasată prin Procesul-verbal de delimitare încalcă actele normative invocate de recurenți.

În concluzie, invocând o serie de acte normative, recurenții pornesc de la premisa falsă, că prin Procesul-verbal de delimitare din anul 1998 părțile semnatare au recunoscut un hotar conform cu Legea nr. 2/1968, însă prin probele administrate la dosar se demonstrează contrariul, motiv pentru care în mod corect instanța a anulat acest Proces-verbal, stabilind și un reper al hotarului, care în consens cu expertiza efectuată și cu prevederile H.G. nr. 540/2000 se situează la km 32+000 pe drumul național DN 12C.

Relevanța acestui act normativ nu poate fi negat, chiar dacă potrivit Adresei D.R.D.P. lași nr. 1/11073/25.07.2019 se susține că în prezent nu s-a efectuat un cadastru rutier, din moment ce s-a dovedit că limita de hotar reglementat de lege intersectează drumul național DN 12C în zona Km

283

32/000, la care ar fi admisibile diferențe ne semnificative ca urmare a acestei cadastrări, însă, trebuie observat, că aceste cadastrări rutiere se vor efectua tot prin raportare la baza de date eronată ale O.C.P.I., drept dovadă, D.R.D.P. lași a și urgentat procedura de modificare a H.G. nr. 540/2000 privind transpunerea hotarului la punctul de întâlnire situat la km 27+785 km, deși această pe această porțiune există un litigiu între părți, și prin aceste operațiuni continuă șirul demersurilor privind acoperirea ilegalei modificări a hotarului administrativ. De asemenea, D.R.D.P. lași prin adresa ante-menționată, cu toate că menționează că delimitarea unităților administrativ-teritoriale nu se raportează la poziții kilometrice ale unui drum național, însă nu precizează prin ce metodă/modalitate și pe ce bază legală au fost înscrise limitele kilometrice în cuprinsul H.G. nr. 540/2000, deși o asemenea informație ar fi foarte importantă, având în vedere că noua poziție kilometrică propusă (Km 27+785) coincide cu hotarul modificat nelegal, iar poziția la Km 32+000 corespunde prevederilor Legii nr. 2/1968.

Față de criticile recurenților cu privire la Raportul de expertiză judiciară, arată că această probă excede cadrului procesual, nefiind util și concludent pentru soluționarea cauzei, arată că acestea trebuiau invocate în fața instanței de fond, când s-a pus în discuția părților admisibilitatea acestei probe. De asemenea, soluționarea observațiilor/cererilor față obiectivele expertizei, obiecțiuni la expertiză s-au desfășurat de-a lungul a mai multor ședințe de judecată în fața instanței de fond, unde nici unul dintre recurenți nu a înțeles să formuleze aceste observații, critici, obiecțiuni, care în calea de atac a recursului sunt inadmisibile.

În ceea ce privește critica neavizării tehnice a acestei expertize de către O.C.P.I. în condițiile art. 4 lit. I) din Legea nr. 7/1996, arată că aceasta se face la solicitarea instanței de judecată, însă raportat la faptul că datele folosite de expert au fost furnizate chiar de către O.C.P.I., dar și faptul că și aceste instituții din județul Neamț și județul Harghita sunt părți în proces, care se situează pe poziții procesuale contradictorii cu Municipiul Gheorgheni și Județul Harghita, instanța a apreciat că solicitarea acestui aviz nu este necesară. Trebuie observat și faptul, că prevederile legale de mai sus nu precizează expres natura juridică a acestui aviz, însă raportat la modul de formulare a textului legal, consideră că este vorba de un aviz facultativ.

Referitor la susținerile recurentei O.C.P.I. Neamț, că instanța de fond trebuia să se pronunțe și asupra schiței de hotar anexată Procesului-verbal, nu numai asupra anulării documentului descriptiv, arată că acesta nu poate constitui motiv de casare, deoarece potrivit principiului „accesorium sequitur principalem” (accesoriul urmează principalul), anularea Procesului-verbal înseamnă în mod evident și anularea anexelor acestora.

Nu în ultimul rând, față de problema aplicabilității dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990 sau ale Legii nr. 554/2004, invocată de recurentul-pârât U.A.T. Comuna Biczaz-Chei, arată că în speță se aplică Legea nr. 554/2004, deoarece raportat la data introducerii acțiunii în anul 2009, și ținând cont că obiectul de reglementare al acestei legi constă în norme de procedură de soluționarea a litigiilor contencios administrative, și nu norme de drept material, acest act normativ este de imediată aplicabilitate.

În continuare, arată că trebuie observat că, soluția instanței de fond de a anula Procesului-verbal de delimitare este corectă și întemeiată și în lumina a mai multor vicii grave, de fond și de formă, care afectează valabilitatea acestui act administrativ, și care în condițiile date ar fi trebuit să îndeplinească condițiile unui înscris oficial solemn potrivit art. 1171 din Codul civil vechi, vicii vădite pe care le sintetizează în esență.

Procesul-verbal în cauză nu a fost emis cu concursul tuturor autorităților competente în regim de putere publică și în vederea executării sau organizării executării legii. Cu alte cuvinte Procesul-verbal a fost încheiat doar de către reprezentanții celor două unități administrativ-teritoriale limitrofe, municipiul Gheorgheni (HR) și comuna Biczaz-Chei (NT), deși operațiunea de delimitare a hotarului viza în mod direct și delimitarea a două județe. Harghita și Neamț, sens în care trebuia ca la această operațiune să participe și reprezentanții celor două județe limitrofe și despre ale căror delimitare se dispunea în Procesul-verbal în speță, conform art. 11 din Legea nr. 7/1996 (în forma în vigoare în anul de referință 1998). Sub acest aspect, și în lipsă de alte dispoziții ale legii în anul 1998, apreciază că ultima teză din articolul sus-menționat s-a referit la delegatul Direcției de amenajare a teritoriului și

urbanism din cadrul consiliului județean, astfel era indispensabil includerea în comisie și a reprezentanților Direcției de amenajare a teritoriului și urbanism din cadrul Consiliului Județean Harghita.

Ori, acesta arată că nu a avut cunoștință despre efectuarea vreunei delimitări a teritoriului, deși se impunea ca delimitarea să se efectueze cu participarea tuturor unităților administrativ-teritoriale limitrofe vizate (inclusiv a Județului Neamț), cu respectarea Legii nr. 7/1996 și a Ordinului MAI. nr. 534/2001. Drept urmare, actul nefiind încheiat/emis cu concursul tuturor autorităților publice îndreptățite și interesate în a decide asupra hotarului administrativ, acesta nu este legal, iar în raportul cu subscrisul Județul Harghita nici nu este apt să producă efecte juridice, conform principiului relativității efectelor actelor juridice reglementate de art. 973 C. civil 11864), fiind inopozabil față de Județul Harghita, potrivit art. 1172 din același act normativ. Astfel, în condițiile în care subscrisul avem un interes juridic născut și actual în ceea ce privește limitele administrativ-teritoriale ale Județului Harghita cu județele limitrofe, sta bilirea/recu noaste rea hotarului administrativ a celor două unități administrativ-teritoriale prin excluderea de la aceste operațiuni a Județului Harghita, este vădit nelegală, fiindu-ne încălcate exercitarea drepturilor și competențelor legale referitoare la amenajarea teritoriului și urbanismului, respectiv exercitarea competențelor materiale-generale, care sunt strâns legate de elementul teritorialității Județului Harghita.

Procesul-verbal a fost semnat de către viceprimarul Municipiului Gheorgheni în mod nelegal, din moment ce în componenta acestor comisii de delimitare intră primarii, atribuție ce nu putea fi și nici nu a fost delegată viceprimarului prin vreun act al primarului, sens în care sunt relevante dispozițiile art. 42 alin. (2), art. 44 alin. (1) lit. f) și art. 46 alin. (1) ale Legii administrației publice locale nr. 69/1991 (forma în vigoare în anul 1998), coroborate cu prevederile art. 11 din Legea nr. 7/1996. Astfel, viceprimarul a semnat Procesul-verbal fără mandat, conținutul acestuia nefiind ratificat de U.A.T. Mun. Gheorgheni. Acest lucru rezulta și din perpetuarea diferendelor dintre părți și ulterior semnării Procesului-verbal din anul 1998, cu ocazia delimitării teritoriului Inițiat în anul 2010 (programul reluat), prin care părțile și-au reafirmat propriile susțineri privind limitele teritoriilor respective, aspect confirmat și de către recurentul-pârât U.A.T. Județul Neamț (pag. 10 alin. 3), care invocă conținutul Procesului-verbal încheiat la data de 20.06.2002, înregistrat la nivelul O.C.P.I. Neamț sub nr. 1-863/20.06.2002, prin care Municipiul Gheorgheni a reiterat poziția, că numai anexa grafică a Legii nr. 2/1968 poate stabili linia hotarului corect.

Anexele Procesului-verbal nu au fost semnate de persoanele care au participat la întocmirea acestuia, aceste anexe rămân fără valoare probantă, cu consecința firească, ca Procesul-verbal să rămână fără obiect.

Procesul-verbal nu poartă număr de înregistrare, nu are dată certă, condiții în care actele juridice în general, dar în special actele administrative, sunt lipsite de orice efecte specifice unor asemenea acte.

S-a subliniat că incidența unuia dintre viciile prezentate la punctele 1-4 de mai sus este în măsură să atragă nulitatea unui act administrativ, ca atare nici Procesul-verbal încheiat în asemenea condiții nu poate genera efecte juridice privind recunoașterea și stabilirea delimitării teritoriilor administrative ale localităților și/sau ale județelor, indiferent dacă s-a recunoscut un hotar conform cu prevederile legale, sau - așa cum vom arăta mai jos - un hotar modificat/rectificat în mod fraudulos/ilegal cu depășirea flagrantă a competențelor de către O.C.O.T.A. Harghita și O.C.O.T.A. Neamț.

Astfel, dincolo de aceste vicii, evidente chiar și la o primă lectură a Procesului-verbal, cel mai important motiv de anulare a acestuia, reținut în mod foarte corect și de către prima instanță după rejudecare, constituie faptul că, urmare a marcării punctelor de reper în baza cărora s-a trasat linia de hotar, comisia a avut la bază evidente eronate ale O.C.P.I., care fără nici o justificare, și în vădită contradicție cu hotarul stabilit prin Legea nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România a modificat în mod unilateral linia de hotar administrativ, fără participarea unităților administrativ-teritoriale implicate, și a rectificat suprafața unităților

284

administrativ-teritoriale cu aproximativ 700 de hectare în defavoarea Municipiului Gheorgheni, respectiv a Județului Harghita, și în favoarea Comunei Bicaz-Chei, respectiv a Județului Neamț.

Aceste modificări și rectificări vădit nelegale asupra delimitării administrativ-teritoriale au fost efectuate de O.C.O.T.A. Neamț și O.C.O.T.A. Harghita, care au acționat în mod fraudulos și arbitrar, fără să dispună de competențe legale în a hotărî asupra liniei de hotar, dovada încontestabilă - și necombătută de recurenții din prezența cauză prin mijloace de probă legal admise - constituind corespondența între aceste două instituții. Astfel, prin Adresa nr. 259/26.10.1987 întocmită de O.C.O.T.A. Neamț, transmisă și înregistrată cu nr. 944/04.11.1987 la O.C.O.T.A. Harghita s-a solicitat însușirea hotarului rectificat între Municipiul Gheorgheni și Comuna Bicaz-Chei, acest înscris având și o anexă grafică, care conține și suprafața teritorială rectificată cu aproximativ 700 de hectare, cu mențiunea „de acord” din partea O.C.O.T.A. Harghita.

În aceste condiții, sunt neadevărate afirmațiile recurenților, că hotarul stabilit prin Legea nr. 2/1968 și cea recunoscută și stabilită prin Procesul-verbal din anul 1998 sunt identice, că de fapt s-a procedat la recunoașterea hotarului stabilit de lege, aceste alegații ale recurenților fiind contrazise de probele administrate în cauză, dar și de faptul că, deși a solicitat ca O.C.P.I. Harghita să depună la dosarul cauzei actele necesare verificării hotarelor administrative dinainte de rectificarea făcută de O.C.O.T.A., acestea au refuzat în mod constant prezentarea hărților cadastrale relevante în speță, editate în anul 1968, sau în perioada 1950-1968.

Astfel, în lipsa depunerii hărților și a planurilor cadastrale de către O.C.P.I. care să reflecte situația anterioară rectificării nelegale a hotarului, sunt relevante hărțile prezentate de U.A.T. Municipiul Gheorgheni, inclusiv cea depusă în fața primei instanțe la termenul din data de 18.02.2019, unde pe harta emisă în anul 1973 de către Institutul de Geodezie Fotogrammetrie Cartografie și Organizarea Teritoriului, în colaborare cu O.C.O.T.Harghita se observă foarte clar, că limita administrativ-teritorială a Municipiului Gheorgheni, respectiv a Județului Harghita în porțiunea din litigiu urmează limita naturală a pârâului Lapoș și a pârâului Bardoș, și nu a cursului pârâului Cupaș, cum susțin recurenții, și cum reiese din evidențele actuale ale O.C.P.I.

Mai mult, după ce s-a demonstrat că O.C.O.T.A. Harghita și Neamț au efectuat o rectificare nelegală, și după ce aceeași instituții au refuzat să depună hărțile cadastrale editate în anii anteriori acestei operațiuni, dovada încontestabilă în privința liniei adevărate de hotar conform reglementărilor cuprinse în Legea nr. 2/1968 - necombătută de asemenea de către recurenți prin mijloace de probă legal admise - constituie proba cu expertiza judiciară în specialitatea topografie, geodezie și cadastru. Potrivit Raportului de expertiză, expertul a concluzionat, că urmare a suprapunerii hărților militare editate în anii 1959 și 1984 peste evidențele actuale ale O.C.P.I. rezultă diferențe semnificative în ceea ce privește linia hotarului administrativ, având ca urmare directă micșorarea teritoriului administrativ al Municipiului Gheorgheni și al Județului Harghita în favoarea Comunei Bicaz-Chei și a Județului Neamț cu aceeași suprafață de aproximativ 700 hectare, ce rezultă și din rectificările cuprinse în Adresa O.C.O.T.A. nr. 259/944/1987 la care am făcut referire mai sus.

Așadar, în lipsa hărților cadastrale sunt relevante hărțile militare, deoarece aceste hărți au fost tipărite în baza hărților cadastrale din anii edițiilor respective potrivit Adresei nr. A2604/2012 emisă de Direcția topografică din cadrul Ministerului Apărării Naționale. În privința delimitării administrativ-teritoriale ale localităților aceste hărți au fost tipărite în baza hărților cadastrale din anii edițiilor respective și în conformitate cu prevederile legii nr. 2/1968.

O altă dovadă că suprafața din litigiu aparține teritoriului administrativ al Municipiului Gheorgheni, respectiv al Județului Harghita și a faptului că prin Procesul-verbal din anul 1998 s-a trasat o linie de hotar nelegală, constituie cele 15 hotărâri judecătorești depuse de recurenta Comuna Bicaz-Chei, dintre care în 8 sentințe se indică faptul, că terenurile sunt evidențiate în cărțile funciare ale Judecătoriei Gheorgheni. Ori, potrivit art. 21 alin. (3) din Legea nr. 7/1996, „cărțile funciare întocmite și numerotate pe teritoriul administrativ al fiecărei localități alcătuiesc împreună registrul cadastral de publicitate imobiliară al acestui teritoriu, ce se ține de către biroul teritorial din cadrul oficiului teritorial în a cărui rază teritorială de activitate este situat imobilul respectiv.” Mai mult, art. 2 al Decretului-lege nr. 115/1938 privind unificarea dispozițiilor referitoare la cărțile funciare, cu

modificări și completări ulterioare stipulează că, cărțile funciare se întocmesc și se numerotează pe comune, care împreună alcătuiesc registrul funciar al comunei, iar această evidență se ține la judecătoria. Astfel, chiar dacă aceste terenuri au fost retrocedate de către autoritățile locale din Comuna Bicaz-Chei, este evident ca terenurile în cauză au fost și sunt și în prezent evidențiate în cărțile funciare ale Municipiului Gheorgheni. În cazul în care aceste terenuri ar fi fost situate într-adevăr pe teritoriul administrativ al Comunei Bicaz-Chei acestea ar fi fost evidențiate la nivelul acestei comune și în cartea funciară a instanței la care aceasta este arondată.

Potrivit art. 11 alin. (2) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, forma în vigoare la data emiterii actului atacat acestor dispoziții legale, „Delimitarea și marcarea hotarelor administrative ale comunelor, orașelor și municipiilor, precum și limitele intravilanului localităților se vor face, potrivit legii, de către comisia stabilită în acest scop prin ordinul prefectului. Din comisie vor face parte primarul, secretarul consiliului local, delegatul oficiului județean de cadastru, geodezie și cartografie și, după caz, delegatul direcției generale amenajarea teritoriului și urbanism.” Întrucât delimitarea și marcarea trebuie efectuată „potrivit legii” - cum am arătat și în fața instanței de fond - această operațiune nu se putea efectua de către comisia de delimitare înainte de apariția normelor tehnice în acest sens, respectiv Ordinul nr. 534/2001 al Ministerului Administrației Publice, prin care sunt reglementate etape procedurale imperative în domeniu, aspect recunoscut prin cererea de recurs și de către Instituția Prefectului-Județul Neamț (pct. VII, pag. 7-9), în final, menționează, că toate apărările învederate la pct. III. pot fi luate în considerare de către instanța de recurs la soluționarea, în temeiul prevederilor art. 3041 din vechiul cod de procedură civilă, deoarece instanța de recurs poate să examineze cauza sub toate aspectele.

În concluzie, este eronată poziția recurenților, prin care acestea susțin, că recunoașterea/stabilirea hotarului administrativ, respectiv încheierea Procesului-verbal de delimitare s-a făcut în condiții legale, cu respectarea Legii nr. 7/1996, respectiv a Normelor tehnice de introducere a cadastrului general aprobat prin Ordinul M.A.I. nr. 534/2001, cum sunt neadevărate și alegațiile recurenților, că traseul hotarului astfel stabilit corespunde limitelor teritoriale precedente, stabilite conform Legii nr. 2/1968 începând din anul 1968 până în anul 1998.

Deoarece toate părțile din litigiu recunosc în unanimitate că hotarul dintre unitățile administrativ-teritoriale trebuie să respecte prevederile Legii nr. 2/1968, respectiv că aceste limite administrativ-teritoriale nu pot fi modificate, decât prin lege, singura problemă ce rămâne în divergență între părți și la care se rezumă obiectul prezentei cauze, a rămas doar dacă un act administrativ cum a fost calificat Procesul-verbal de delimitare din anul 1998, încheiat în condițiile sus-arătate, cu viciile de fond și de formă prezentate, este apt să producă efecte juridice în sensul prevăzut de Legea nr. 7/1996 și a normelor de aplicare a acesteia, iar în caz afirmativ dacă linia hotarului astfel trasat corespunde sau nu cu dispozițiile Legii nr. 2/1968. Instanța de fond a observat în mod corect că susținerile Municipiului Gheorgheni sunt sprijinite de probe incontestabile în sensul rectificării frauduloase a liniei de hotar, sens în care a dispus în mod întemeiat anularea Procesului-verbal.

Pentru aceste motive, solicită respingerea recursurilor declarate împotriva încheierii de ședință din data de 23.04.2014, și împotriva Sentinței civile nr. 856/12 iunie 2019 pronunțată de Tribunalul Prahova, și menținerea soluției privind anularea Procesului-verbal de delimitare din anul 1998.

La data de 4.10.2019 Municipiul Gheorgheni a depus la dosar ÎNTÂMPINARE la recursurile declarate de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț, Instituția Prefectului județului Neamț, Comuna Bicaz-Chei, Județul Neamț - Consiliul Județean Neamț - împotriva Sentinței civile nr. 856/2019 și a încheierii de ședință din data de 23.04.2014 a Tribunalului Prahova - prin care a solicitat respingerea recursurilor declarate și menținerea sentinței atacate ca legală și temeinică, iar în subsidiar, în cazul rejudecării cauzei, a solicitat anularea procesului-verbal având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună Gheorgheni-Tulgheș-Bicaz.

În susținerea întâmpinării Municipiul Gheorgheni a arătat că trebuie identificate normele legale incidente în cauză, iar Legea 554/2004 a contenciosului administrativ reprezintă o lege care reglementează procedurile judiciare (conține norme procedurale) și nu dreptul material. Astfel, această lege este de imediată aplicare, având în vedere că la data sesizării instanței (2009) era deja în vigoare.

285

De asemenea, aceasta reiese și din interpretarea per a contrario a art. 27 din Legea nr. 554/2004 care prevede: "Cauzele aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a prezentei legi vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul sesizării instanței."

Conform acestui raționament, Legea nr. 554/2004 reglementează procedura de judecată când acțiunea a fost introdusă după intrarea sa în vigoare. Având în vedere că Legea nr. 554/2004 cuprinde norme de procedură și nu norme de drept material, nu se poate considera că aceasta ar retroactiva.

Cu privire la calificarea procesului-verbal atacat, trebuie făcute anumite precizări. În primul rând, consideră că este vorba despre un act administrativ și nu despre un oarecare proces-verbal. În acest sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție care a strămutat procesul din Județul Harghita în Județul Prahova, Regulatorul de competență pronunțat de Înalta Curte de Casație și Justiție este obligatorie pentru toate instanțele din țară. Astfel, prin faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit competența de judecată în primă instanță a secției de contencios administrativ a Tribunalului Prahova, implicit s-a pronunțat și în sensul că este vorba despre un act administrativ și competența de judecată aparține secției de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Prahova, în caz contrar, ar fi strămutat cauza la o judecătorie. Deci procesul-verbal contestat este un act administrativ, nici Tribunalul Prahova, nici Curtea de Apel Ploiești nu pot cenzura ceea ce a stabilit Înalta Curte de Casație și Justiție.

În al doilea rând, procesul-verbal contestat este un act administrativ normativ, contrar susținerilor unor recurenți. În dreptul român sunt recunoscute doar aceste două forme ale actelor administrative: individuale și normative. În practică pot apărea acte administrative care aparent nu pot fi incluse în nici una dintre aceste categorii (un alt exemplu ar fi schimbarea denumirii unei străzi prin hotărâre de consiliu local). Astfel, trebuie stabilit cu care se aseamănă cel mai mult iar Procesul-verbal contestat nu este o simplă decizie care rezolvă o anumită situație. Acest proces-verbal stabilește o linie de hotar între 2 unități administrativ-teritoriale și astfel prin efectele pe care le produce nu afectează doar persoane concret determinate (destinatarii), ca un act administrativ individual, ci produce efecte în nenumărate situații viitoare (autorizații, avize emise de unitatea administrativ teritorială de care aparține). Deci, se poate afirma cu certitudine că procesul-verbal contestat are o aplicabilitate generală, asupra unui număr nedeterminat de persoane și efectiv stabilește o regulă aplicabilă general (linia de hotar). Dacă s-ar încadra procesul-verbal în categoria actelor administrative individuale, s-ar naște nenumărate inconveniente: cine suni beneficiarii, a fost comunicat beneficiarilor, de ce este aplicabil în viitor în nenumărate ocazii ele. De aceea consideră că procesul-verbal contestat este un act administrativ normativ.

În al treilea rând, cu privire la obligativitatea depunerii plângerii prealabile, s-a menționat că, în cazul actelor normative aceasta poate fi depusă oricând, însă problema majoră constituie identificarea entității emitente unde ar trebui depusă plângerea prealabilă. În cazul de față, având în vedere că acea comisie s-a întrunit doar în acea perioadă, după care practic nu a mai existat, coroborat cu faptul că procesul-verbal contestat era considerat secret de serviciu până în anul 2003 (întreaga documentație aferentă delimitării a fost desecretizată în anul 2013, când au obținut și contractul încheiat de OCGCI Harghita și SC Sătenii NT SRL, după la dosarul cauzei), se concluzionează că depunerea unei plângeri prealabile la o instituție competentă să o rezolve era practic imposibilă. Nici UAT Gheorgheni, nici UAT Bicăz Chei, nici contractantul lucrării - OCGCI Harghita - nu aveau competență să se pronunțe asupra unei astfel de plângeri prealabile (și comisia de delimitare neavând un organ ierarhic superior, nici din acest punct de vedere nu s-ar fi putut introduce plângere prealabilă). Deci, după desecretizarea parțială a dosarului de delimitare și implicit a procesului verbal contestat, nu mai exista nici o entitate competentă care să rezolve o plângere prealabilă, astfel consideră că nici instanța nu poate reține obligativitatea introducerii plângerii prealabile în cauza de față.

În ultimul rând, s-a arătat că, față de prevederile art. 28 alin (1) din Legea nr. 554/2004, legea contenciosului administrativ se completează cu dreptul comun, doar în măsura în care este compatibilă. În acest sens, printre altele, sunt aplicabile prevederile Codului civil și ale Codului de

procedură civilă, doar dacă nu sunt în contradicție cu prevederile Legii nr. 554/2004 și cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice. Având în vedere faptul că în dreptul comun sunt instituite anumite termene de prescripție (prescripția dreptului material la acțiune), însă în Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt prevăzute alte termene în care poate fi introdusă o acțiune, trebuie aplicate prevederile celei din urmă legi. Astfel susținerile unor recurenți, în sensul că acțiunea de față în anulare s-ar fi prescris sunt nefondate, având în vedere că Legea nr. 554/2004 stabilește că actele cu caracter normativ pot fi atacate oricând.

Pentru aceste considerente solicită respingerea recursurilor declarate împotriva încheierii de ședință din data de 23.04.2019.

Cu privire la recursurile vizând Sentința civilă nr. 856/2019 a Tribunalului Prahova, având în vedere că acțiunea a fost introdusă în anul 2009, pe lângă Legea 554/2004 se aplică și Codul de procedură civilă din 1865, Legea 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, care în art. 3 alin (1) prevede:

" Dispozițiile Codului de procedură civilă se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare,

Astfel sunt aplicabile prevederile art. 304 din vechiul cod de procedură civilă în privința motivelor de recurs.

Cu privire la motivul de recurs prevăzut de art. 304 punctul 4, s-a arătat că instanța poate să se pronunțe asupra liniei de hotar între două unități administrativ-teritoriale, în caz contrar nu ar trebui să existe nici un proces încheiat pe rolul instanțelor având ca obiect stabilirea liniei de hotar între două unități administrativ teritoriale. Contrar interpretării unor recurenți, instanța nu poate stabili discreționar, pornind de la propriile idei o linie de hotar între două U.A.T. -uri, doar se poate pronunța pe baza dreptului pozitiv (legi, ordonate, hotărâri etc.). Deci instanța nu a procedat la stabilirea unei noi linii de hotar în mod discreționar, ci pe baza dispozițiilor legale în vigoare a stabilit linia de hotar. O astfel de hotărâre nu poate fi considerată că a depășit atribuțiile puterii judecătorești, printr-o intruziune în atribuțiile puterii legislative/executive, ci pe baza prevederilor legale a stabilit linia de hotar. Invocând faptul că liniile de hotar se pot schimba doar prin lege, recurenții au uitat că linia de hotar în vigoare înainte de Legea nr. 2/1968, cât și după apariția acestei legi a fost în vigoare până în anul 1987, când printr-un schimb de adrese a OCGCI Neamț și OCGCI Harghita numita "rectificare" (adresa nr. 259/26.10.1987 a OCOTA Neamț, depus la dosarul cauzei de subscrisa pe data de 29.10.2015) a fost schimbată linia de hotar dintre UAT Gheorgheni și UAT Bicz.

OCGCI Harghita (actualmente OCPI Harghita) nu deține hărți administrative vizând zona hotarului dintre UAT Gheorgheni și UAT Bicz, Chei emise după anul 1968 și înainte de 1987 (data așa-numitei "rectificări"). De aceea a depus ca probe hărțile militare din 1984 și 1959 și alte hărți (emise după 1968 și înainte de 1987) vizând acea zona de hotar (în toate aceste hărți linia de hotar dintre UAT Gheorgheni și UAT Bicz Chei este identică, însă este diferită față de cele de după 1987). Aceste hărți într-adevăr nu sunt hărți administrative, însă conform susținerii autorilor/emitenților, aceste hărți au fost redactate în colaborare cu CGCI Harghita și pe baza hărților administrative care încă au existat atunci.

Pentru aceste considerente solicită respingerea recursurilor declarate întemeiate pe art. 304 punctul 4 din Vechiul cod de procedură civilă, fiindcă nu instanța de fond a fost cea care a modificat linia de hotar contrar prevederilor legale ci OCGCI Neamț și OCGCI Harghita prin așa-numita "rectificare" din anul 1987. Instanța de fond doar a restabilit linia de hotar legală, valabilă până în anul 1987.

Cu privire la motivul de recurs prevăzut de art. 304 punctul 6, se arată că, instanța de fond, după anularea procesului-verbal contestat, nu a stabilit întreaga linie de hotar dintre UAT Gheorgheni și UAT Bicz Chei, ci doar un punct, o parte din aceasta linie de hotar. Astfel nu se poate considera că toată linia de hotar a fost stabilită de instanța de fond ci a stabilit un punct de reper pentru această linie de hotar. De altfel, se poate observa că punctul de hotar de pe DN 12C stabilit de prima instanță (km 32 pe DN 12C din direcția Gheorgheni) este același punct prin care trece linia A-C de pe Anexa nr. 8 - refăcută: Plan de situație scara 1 :50000 din raportul de expertiză întocmit de expertul

286
tehnic Georgescu Gabriel, Astfel instanța de fond doar a stabilit un punct din linia de hotar, care permite identificarea considerentelor pe care s-a bazat.

Cu privire la motivul de recurs prevăzut de art. 304 punctul 7, se arată că, instanța de fond a arătat că s-a bazat pe Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice. Nici instanța de fond nu a afirmat că obiectul de reglementare a acestei hotărâri de guvern este stabilirea limitelor dintre UAT Gheorgheni și UAT Bicaz Chei, însă având în considerare circumstanțele concrete și probele administrate (inexistența unor hărți administrative vizând acea zonă de hotar după anul 1968 și înainte de anul 1987), a considerat concludente cele cuprinse în această HG. Este foarte clar că instanța de fond s-a sprijinit pe reglementările acestei HG când a anulat procesul-verbal contestat.

Cu privire la motivul de recurs prevăzut de art. 304 punctul 8, având în vedere că ICCJ a stabilit competența de judecată în primă instanță a secției de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Prahova, implicit s-a pronunțat și asupra naturii actului juridic contestat ca fiind act administrativ, Regulatorul de competență pronunțat de ICCJ este obligatoriu pentru toate instanțele din țară, acestea neputând schimba natura actului juridic contestat. Astfel calificarea actului juridic ca act administrativ de către instanța de fond, nu poate constitui motiv de recurs.

Cu privire la motivul de recurs prevăzut de art. 304 punctul 9, din analiza motivării sentinței recurate se poate reține că instanța de fond s-a sprijinit pe Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 din cauza lipsei altor reglementări concludente. Din analiza coroborată a probelor administrate în dosar (hărțile depuse în probațiune, raportul de expertiză completat) se poate ajunge la concluzia că linia de hotar pe care o reglementează Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice (km 32 pe DN12C, din direcția Gheorgheni) coincide cu linia de hotar pe care o susține ca fiind corectă și legală (linia A-C de pe Anexa nr. 8 - refăcută: Plan de situație scara 1:50000 din raportul de expertiză întocmit de expertul tehnic Georgescu Gabriel).

Recurentul nu specifică în motivarea recursului care ar putea fi marja de eroare în acest caz. S-ar putea întâmpla ca în hotărârea de guvern să nu fie reglementată precis, inclusiv la metri, linia de hotar, însă aceste diferențe nu pot fi de ordinul kilometrilor. În mod cu totul surprinzător, în HG 540/2000 limita de pe DN 12C este exact în același punct pe care îl susțin și care coincide cu punctul aferent liniei de hotar de pe hărțile militare din 1959 și 1984. Deci s-a efectuat un cadastru rutier, punctul de hotar aferent DN12C este situat pe aceeași poziție ca pe hărțile militare care au fost redactate pe baza hărților administrative în vigoare după anul 1968 și înainte de anul 1987.

Planurile cadastrale scara 1:10000, care au existat în arhivele celor două oficii județene, Neamț, respectiv Harghita, care au stat la baza calculului suprafețelor județelor respective, prezintă situația de la acea dată, care a fost modificată în anul 1987, prin așa numita rectificare, despre care s-a mai arătat că este ilegală.

Susținerile conform cărora aceste planuri cadastrale se datează din 1967 și 1979, nu pot fi primite, fiindcă sunt în contradicție evidentă cu hărțile emise de Institutul de Geodezie Fotogrammetrie Cartografie și Organizarea Teritoriului, de OCOT Harghita pe parcursul anilor 70 și 80 (de ex: probele depuse în dosarul cauzei), or o presupunere că aceste instituții nu au respectat limita legală a județelor respective) ar fi revoltătoare.

De aceea solicită a se constata că aceste planuri cadastrale scara 1:10000 nu prezintă situația din 1967 sau 1979, ci situația după rectificarea din 1987.

S-a susținut că documentele grafice de la nivelul Ministerului Apărării Naționale - Direcția Topografică Militară nu pot fi admise ca probe fiindcă scopul acestor lucrări este cu totul altceva și nu de a stabili limita administrativă dintre cele două UAT.

Cu privire la această afirmație învederează faptul că prin adresa nr.2604/10.04.2012 Ministerul Apărării Naționale Stalul Major General - Direcția topografică militară, face precizările citam., limitele administrativ-teritoriale reprezentate pe hărțile produse de D.T.M. au fost preluate de la

Institutul de Geodezie, Fotogrametrie, Cartografie și Organizarea teritoriului, la data imprimării celor două respective."

Cu toate că aceste hărți militare nu prezintă în mod expres harta administrativă a UAT Gheorgheni, totuși reprezintă indicii despre faptul că traseul hotarului interjudețean trece pe linia de hotar susținută de acesta.

Ar fi absurd să se susțină că Direcția Topografică Militară din cadrul Ministerului Apărării Naționale n-ar fi respectat limita de județ din acea vreme sau ar fi modificat din propria inițiativă limita celor două județe.

Cu privire la susținerea OCPI Neamț, conform căreia este absolut normală că pe DN 12C, din direcția Gheorgheni, limita de hotar să fie situată la km 32, dar altfel și linia de hotar să treacă pe la km 28, se atrage atenția instanței ca acest raționament este cel puțin bizar. Dacă HG nr. 540/2000 prevede că pe parcursul DN12C hotarul este la km 32, din direcția Gheorgheni, atunci ar fi absurdă ca limita interjudețeană să aibă o altă intersecție cu DN 12C. Această interpretare nu poate fi primită, fiind în vădită contradicție cu logica elementară. De aceea consideră ca limita stabilită prin HG nr. 540/2000 este un indiciu clar că traseul hotarului nu trece unde cred recurenții intervenienți.

Afirmația faptului că „traseul determinat grafic pe schița de hotar scara 1:10000 anexa la procesul verbal din 1998 semnat de către reprezentanții localităților Bicz-Chei și Gheorgheni este identic cu traseul de hotar din evidența funciară din anul 1967 și din evidența de cadastru funciar din anul 1987 aflate în arhiva OCPI Harghita” este denaturată.

Dacă traseul determinat grafic pe schița de hotar, scara 1:10000 ar fi identic cu traseul din evidența de cadastru funciar din anul 1967, atunci cum s-ar explica faptul că OCOT Harghita a emis hărți/a coordonat emiterea unor hărți/a colaborat la emiterea unor hărți care nu plasează traseul hotarului la km 28, din direcția Gheorgheni, și pe linia pârâului Cupuș (a se vedea linia neagră A-13 limita actuală între UAT Gheorgheni, jud. Harghita și UAT Bicz-Chei, jud. Neamț conform OCPI Harghita pe Planul de situație scara 1:50000 din Anexa nr. 8 refăcută la Raportul de expertiză tehnică judiciară întocmit de dl ing. Georgescu Gabriel), așa cum afirmă parații, ci pe linia de hotar susținută (a se vedea linia verde A-C limita între UAT Gheorgheni, jud. Harghita și UAT Bicz-Chei, jud. Neamț conform planului scara 1:25000 pe Planul de situație scara 1:10000 din Anexa nr. 8 - refăcută la Raportul de expertiză tehnică judiciară întocmit de dl ing. Georgescu Gabriel). Cu privire la criticile care vizează Raportul de expertiză depus de ing. Georgescu Gabriel, arată că recurenții nu au formulat obiecțiuni nici cu privire la necesitatea, nici cu privire la utilitatea, nici cu privire la legalitatea, nici cu privire la exactitatea, nici cu privire la concluziile expertizei/a raportului de expertiză. Dacă recurenții insistă asupra principiului nemo auditur propriam turpitudinem allegans, ar trebui să se pună întrebarea de ce nu au contestat raportul de expertiză la următoarele termene. Conform art. 212 alin (2) Vechiul cod de procedură civilă, expertiza contrarie va trebui cerută motivat la primul termen după depunerea lucrării.

Fiind evident că recurenții nu au formulat cereri cu privire la expertiză, Municipiul Gheorgheni a solicitat o completare a raportului de expertiză pe care instanța de fond a și admis-o. Consideră că aceste motive sunt neîntemeiate și pentru faptul că recurenții nu au contestat concluziile raportului de expertiză, astfel implicit au acceptat această probă.

Cu privire la obligativitatea avizării tehnice a expertizelor judiciare în specialitatea topografie, geodezie și cadastru, avizarea se solicită și se acordă cu privire la corectitudinea datelor topografice utilizate conform art. 4 lit. I din Legea 7/1996. Or, având în vedere că materialele utilizate de expertul tehnic ing. Georgescu Gabriel cu ocazia efectuării expertizei, i-au fost puse la dispoziție de OCPI Harghita și OCPI Neamț, ar fi fost de prisos ca aceste entități să se pronunțe chiar asupra materialelor pe care ei înșiși i-au pus la dispoziția expertului. Un aviz negativ ar fi însemnat că aceste entități au încălcat deliberat legea și au furnizat date incorecte expertului tehnic desemnat de instanță și în consecință ar fi putut fi sancționați cu amendă judiciară prevăzută de art. 1081 alin (I) punctul 2, lit. h) din Vechiul cod de procedură civilă.

Din formularea textului legal (avizarea tehnică a expertizelor judiciare se dispune la solicitarea instanței) reiese că instanța decide dacă este necesară sau nu avizarea tehnică a expertizei.

Având în vedere cele afirmate la punctul anterior (datele i-au fost furnizate expertului desemnat chiar de OCPI Neamț și OCPI Harghita), instanța a considerat că nu a fost necesar ca aceste entități să se pronunțe asupra corectitudinii datelor materialelor furnizate chiar de ei înșiși. Instanța de fond a apreciat că, nefiind în posesia altor mijloace de probă concludente, se bazează pe H. G. nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice. Așa cum afirmă unii recurenți, însă într-un alt context, conform principiului ierarhiei normelor juridice, principiu cu rang constituțional, un act administrativ emis de autoritățile publice locale, nu poate contraveni unor alte acte normative cu rang superior, cum este Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice.

Din analiza minuțioasă a motivării instanței de fond, reiese că acesta a fost principalul motiv pe care s-a bazat anulând procesul-verbal contestat. Cu toate că obiectul de reglementare a prezentei HG nu este stabilirea limitelor administrative a UAT, instanța se poate sprijini și pe alte acte normative, având în vedere lipsa altor acte pertinente. De aceea, faptul că instanța de fond s-a bazat pe această HG, nu se poate considera că hotărârea a fost dată cu aplicarea greșită a legii.

În cazul admiterii recursului și rejudecării cauzei, pe fondul cauzei Municipiul Gheorgheni arată că înțelege să se bazeze pe faptul că semnatarii actului au fost induși în eroare din mai multe motive, respectiv documentația de delimitare a fost clasificată ca secret de serviciu (a se vedea numărul de înregistrare în cadrul BDS nr.2569/16.12.1999 de pe contract nr. 1/1998), desecretizat în anul 2004. Fiind o lucrare executată de executantul Sc., "Satelit NT" Srl, în baza contractului nr. 1/1998, reprezentanții UAT Gheorgheni considerau faptul că participă la semnarea unui proces verbal de recepție o lucrării în vederea decontării lucrării de către beneficiarul OCGCI Harghita (actualmente OCPI, Harghita).

Anexa la procesul verbal contestat care cuprinde descrierea tronsonului de hotar dintre teritoriul administrativ al orașului Gheorgheni și teritoriul administrativ al comunei Bicaz-Chei nu a fost semnată. Astfel semnatarii nici nu au putut să aibă cunoștință de faptul că linia de hotar nu a fost identificată conform celor stabilite de actele juridice cu forță juridică superioară, în vigoare la data efectuării lucrărilor de către SC Satelit NT SRL.

Comuna Bicaz-Chei prin întâmpinare a susținut că reprezentanții Primăriei Gheorgheni au parcurs pe teren traseele hotarelor administrative, pentru identificare și marcarea. Semnatarii procesului verbal contestat nu au afirmat acest lucru, ci faptul că la semnarea procesului verbal s-a procedat în grabă, fără a parcurge pe teren linia de hotar identificată.

Neavând cunoștință despre traseul stabilii prin Descrierea tronsonului de hotar, anexat la procesul verbal, reprezentanții UAT Gheorgheni au semnat procesul verbal, fiind informați că semnarea urgentă a procesului verbal este necesară pentru ea executantului lucrării să-i fie achitată contravaloarea lucrărilor efectuate, de către OCPI Harghita, beneficiarul lucrării.

Semnătura reprezentanților UAT Gheorgheni a fost dată pe un proces verbal care a fost menit să constate recepția lucrărilor, nicidecum să consfințească linia de hotar identificată.

Despre alterarea liniei de hotar, nu aveau cunoștință reprezentanții UAT Gheorgheni, fiind grăbiți să semneze procesul verbal pentru ca executantului să-i fie achitată contravaloarea lucrărilor, nesemnarea anexei la procesul verbal sunt indicii care ne conduc la concluzia că le-a fost viciat consimțământul și dacă ar fi fost în cunoștință de cauză că prin semnătura dată ei recunosc o linie de hotar eronată, nu l-ar fi semnat procesul verbal.

În plus, lipsa mențiunii datei întocmirii procesului verbal face incertă stabilirea faptului că anexele la procesul verbal au fost semnate la aceeași dată sau eventual ulterior.

Un alt viciu de legalitate este reprezentat de faptul că procesul-verbal contestat nu este datat. Cu privire la valabilitatea unui act administrativ ridică multe semne de întrebare lipsa menționării datei. Astfel nu se poate stabili cu certitudine când a fost semnat actul în cauză. În cazul proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor este prevăzută ca un motiv de nulitate necondiționată lipsa mențiunii datei care poate fi invocată chiar și de instanță din oficiu. Conform acestui raționament, lipsa datei de pe un act administrativ ne conduce la ideea că nu este clar când și în

de condiții a fost semnat, dacă nu cumva a fost semnat ulterior etc. Astfel lipsa datei de pe procesul verbal contestat constituie un alt viciu de legalitate care poate conduce la anularea procesului-verbal.

Procesul-verbal contestat nu este înregistrat în nici unul dintre registrele UAT Gheorgheni. Astfel nu există nici o dovadă că acesta ar fi fost comunicat subscrisei și la ce dată.

În continuare învederează instanței argumentele care susțin că traseul hotarului a fost identificat într-un mod eronat, bazat pe modificarea nelegală a liniei de hotar din anul 1987.

Aceste argumente sunt necesare pentru a trage concluzia că reprezentanții UAT Gheorgheni s-au aflat într-adevăr în eroare, ei au crezut că linia de hotar identificată de SC Satelit SRL trece prin km 32 DN12C, din direcția Gheorgheni, (așa cum era legală) și nu prin km 28, de aceea au semnat în grabă procesul verbal.

Lipsa semnăturilor de pe descrierea tronsonului de hotar anexată procesului verbal sugerează că reprezentanților UAT Gheorgheni nu le-a fost prezentat în realitate tronsonul de hotar, doar li s-a cerut semnătura pe procesul verbal pentru a fi decontate lucrările, fapt ce ajută a se concluziona că ei au avut în continuare reprezentarea faptului că linia de hotar trece prin km 32 și nu prin km 28 pe DN12C, din direcția Gheorgheni.

Cu ocazia încercării concilierilor ulterioare au observat că prin semnătura lor au recunoscut o linie de hotar eronată. Contrar susținerii unor recurenți, subscrisa nu a stat în pasivitate 10 ani, ci a încercat prin concilieri să revină la linia de hotar legală existentă înainte de 1987, însă reprezentanții UAT Bicz Chei au indicat că au recunoscut noul tronson de hotar prin procesul-verbal contestat. De aceea abia în 2009 au decis să tranșeze disputa pe cale judecătorească.

Cu toate că Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative nu era încă adoptată, constituie un principiu de drept constituțional faptul că orice act juridic trebuie să respecte actele juridice normative care se situează asupra sa în ierarhia normelor juridice.

Înțelege să arate în continuare de ce prin procesul verbal contestat nu s-ar fi putut schimba linia de hotar dintre UAT Gheorgheni și UAT Bicz Chei, ci s-ar fi putut doar recunoaște linia de hotar existentă.

Această argumentare are scopul de a demonstra că linia de hotară fost schimbată în mod nelegal în anul 1987 (operațiunea a fost denumită "rectificare") și această schimbare nelegală a stat la baza identificării eronate a liniei de hotar din 1998.

Delimitarea teritorială reală dintre cele două UAT-uri s-a făcut în baza Legii nr.5/1950 pentru raionarea administrativ-economică a teritoriului Republicii Populare Română, apărut în Buletinul Oficial nr.77 din 08.09.1950. Hărțile L-35-40-D-a ridicat prin metoda stereo-topografică în 1959, după fotogramele descifrate în 1958, imprimate în anul 1961, respective a hărții L 35-40 .La Harta topografică, ediția a II-a , întocmită în anul 1984 după originalul de teren, ediția 1983, cu scara 1:25000, reprezintă limitele administrativ-teritoriale reproduse de DTM cu datele preluate de la Institutul de Geodezie, Fotogrammetrie, Cartografie și Organizarea Teritoriului, la dala imprimării edițiilor respective.(a se vedea adresa ni.2604/10.04.201, depusă la dosar)

Realitatea limitei dintre UAT Gheorgheni și UAT Bicz-Chei este și proba depusă . Harta emisă în 1973 de Institutul de Geodezie Fotogrammetrie Cartografie I și Organizarea Teritoriului în colaborare cu OCOT Harghita, ceea ce prezintă situația limitei dintre județului Harghita și județul Neamț, care a fost emisă după anul 1968, deci după emiterea Legii nr. 2/1968 și a Legii nr. 55/1968, care reconfirmă limita stabilită în baza Legii nr. 5 din 1950 pentru raionarea administrativ-economică a teritoriului Republicii Populare Română, apărut în Buletinul Oficial nr.77 din 08.09.1950.

Presupunând că instituția OCOT Harghita a respectat legislația și hotarele în vigoare la acea dată nimeni nu a susținut contrariul, putem afirma că harta constituie o probă concludentă în soluționarea prezentei cauze.

Pe hartă lesne se poate vedea că linia liniarului dintre UAT Gheorgheni (implicit cea a județului Harghita) și UAT Bicz Chei (și cea a județului Neamț) nu trece pe traseul pârâului Cupaș, așa cum susțin recurenții (a se vedea linia neagră A-B limita care se vrea a ne impune, dintre UAT Gheorgheni, Jud.Harghita și UAT Bicz Chei, jud. Neamț, conform OCPI Harghita pe Planul de

288

situație scara 1:50000 din Anexa nr. 8 - refăcută la Raportul de expertiză tehnică judiciară întocmit de dl ing. Georgescu Gabriel), ci pe traseul susținut (a se vedea linia verde A-C limita alin 27 iulie 1981, nu a fost însoțită de o anexă grafică adecvată, recunoscută înseși de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară din România (ANCPI) în numeroase spețe aflate pe rolul instanțelor din țară (Sentința nr.157/08.09.2015 al Curții de Apel Suceava).

Nu se înțelege rațiunea invocării de către Consiliul Județean Neamț a unui Proces-verbal încheiat la data de 20.06.2002, înregistrat la OCPI Neamț, fiindcă nu are nici o legătură cu obiectul cauzei. Faptul că reprezentanții Mun. Gheorgheni și ai județului Harghita au semnat un alt proces-verbal, nu prezintă importanță cu privire la nulitatea procesului-verbal contestat. De altfel nu contestă incidența Legii nr. 2/1968, însă - așa cum a arătat și mai sus anexa grafică a Legii nr. 2/1968 nu este destul de precisă pentru a stabili corect limitele de județ (fapt recunoscut și de ANCPI).

Despre o așa zisă „Rectificare” a hotarelor dintre UAT Gheorgheni și UAT Bicz Chei (și implicit cel dintre județul Harghita și județul Neamț) s-a luat la cunoștință din adresa nr.259/1987 a OCOTA Neamț, adresa OCOTA Harghita. (această probă a fost depusă odată cu Precizări, la data de 13.11.2015, prin anexa nr.8).

Această modificare teritorială nu este legală fiindcă contravine prevederilor Legii nr. 59/1974 cu privire la fondul funciar în vigoare de la 1974, până la 1991, fiind înlocuit prin Legea nr. 18/1991 a fondului funciar.

Dacă așa-zisa rectificare ar fi legală, trebuia respectat art. 36 din Legea nr. 59/1974: "Când schimburile de terenuri între unitățile administrativ-teritoriale determina modificări ale hotarelor dintre acestea, aprobarea de modificare a hotarelor unităților în cauza se da de comitetul executiv al consiliului popular județean sau al municipiului București pe al cărui teritoriu au loc schimburile.

Dacă rectificarea afectează hotarele județelor sau al municipiului București, fără să afecteze însă apartenența localităților la județele în cauza, aprobarea de modificare se da de Consiliul de Miniștri."

Acest fapt reiese și din ultimele precizări din lucrarea de expertiză tehnică judiciară depusă pentru termenul de 17.12.2018, în urma obiecțiunilor noastre, expertul în urma calculelor corecte, a evidențiat o diferență de suprafață de 696,23 din lucrarea efectuată în anul 1998 și limita evidențiată pe hărți.

Astfel Municipiul Gheorgheni (și județul Harghita) a pierdut 696,23 hectare de teren (așa cum reiese din Planul de situație scara 1:50000 din Anexa nr. 8 - refăcută la Raportul de expertiză tehnică judiciară întocmit de dl ing. Georgescu Gabriel).

Între UAT Gheorgheni, jud. Harghita și UAT Bicz Chei, jud. Neamț conform planului scara 1:25000 pe Planul de situație scara 1:50000 din Anexa nr. 8 - refăcută la Raportul de expertiză tehnică judiciară întocmit de dl ing. Georgescu Gabriel).

Adunând aceste argumente, reiese faptul că rectificarea făcută în 1987, adusă la cunoștința OCOTA Harghita printr-o Adresă a OCOTA Neamț este nelegală și nu poate fi considerată valabilă, neputând sta la baza unor operațiuni de delimitare dintre UAT Gheorgheni și UAT Bicz Chei în anul 1998.

De aceea, lucrările efectuate de SC Satelit NT SUL și care stau la baza procesului verbal contestat, nu corespund realității, luându-se pe o rectificare nelegală din 1987.

Pe de alto parte, orice referire la faptul că autoritățile publice locale din Gheorgheni au fost beneficiarii lucrărilor efectuate de SC Satelit NT SRL, au ordonat aceste lucrări, au plătit aceste lucrări, au participat la selecția acestei firme pentru efectuarea lucrărilor sunt pure speculații, care nu au nici o legătură cu realitatea faptică. Mai mult, la Registratura autorităților publice locale din Gheorgheni nu a fost înregistrată nici o adresă care să conțină Ordinul Prefectului județului Harghita din anul 1998. Reprezentanții Municipiului Gheorgheni care au semnat procesul verbal contestat au susținut că inițial ei nu au vrut să semneze procesul verbal contestat, doar la insistențele executantului lucrării, SC Satelit NT SRL, că în cazul nesemnării procesului verbal de recepție ei nu vor fi decontați. Acesta a fost singurul motiv pentru care reprezentanții UAT Gheorgheni au semnat procesul verbal contestat și nu pentru că au fost de acord cu traseul hotarului stabilit.

Un ultim argument pentru anularea procesului-verbal contestat constă în faptul că limita administrativă dintre UAT Gheorgheni și UAT Bicz Chei este și o limită interjudețeană între Județul Harghita și Județul Neamț, Reprezentantii celor două județe din cadrul Consiliul Județean Neamț, Consiliul Județean Harghita nici nu au fost înștiințați despre existența acestei comisii de delimitare, nu au participat la nici o operațiune care viza delimitarea administrativă a UAT Gheorgheni și UAT Bicz Chei, nu au semnat procesul-verbal contestat și nici nu au avut cunoștință despre acest proces-verbal. Faptul că reprezentanții celor două județe nu au participat la lucrările de delimitare, nu le-a fost adus la cunoștință conținutul procesului-verbal, nu au semnat procesul-verbal, reprezintă un alt motiv de nulitate a procesului-verbal. Astfel, nu au fost respectate prevederile art. I alin (13) din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și a publicității imobiliare: " Dacă unitățile administrativ-teritoriale sunt situate în județe diferite, procesul-verbal de delimitare este semnat și ștampilat de comisiile de delimitare numite prin ordin al prefectilor celor două județe și aprobat de către aceștia."

Pentru aceste considerente solicită respingerea recursurilor declarate de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț, Instituția Prefectului județului Neamț, Comuna Bicz-Chei, Județul Neamț - Consiliul Județean Neamț ca neîntemeiate, în subsidiar, în cazul rejudecării pe fond a cauzei solicită anularea procesului-verbal având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună Gheorgheni-Tulghoș-Bicz pentru oricare alte vicii de legalitate prezentate.

La data de 10.10.2020 recurenta Comuna Bicz Chei a depus la dosar întâmpinare la recursul formulat de Instituția Prefectului Județului Neamț, solicitând admiterea recursului formulat de Instituția Prefectului -Județul Neamț (motivele de recurs fiind în parte comune cu cele invocate de Comuna Bicz Chei) pentru următoarele considerente:

I. În ceea ce privește recursul formulat împotriva încheierii de ședința din data de 24.03.2014, prin care instanța de fond a respins nelegal excepția prescripției dreptului material la acțiune, criticile recurente sunt întemeiate, fiind invocat motivul de recurs prev. de art. 304 punct 9 vechiul C.pr.civilă.

Apreciază recurenta Comuna Bicz Chei că se impune admiterea recursului, modificarea încheierii recurate, admiterea excepției prescripției dreptului material la acțiune și pe cale de consecință, respingerea acțiunii ca prescrisă.

Solicită a se constata că acțiunea a fost introdusă la data de 6.11.2009, municipiul Gheorgheni solicitând constatarea nulității absolute a unui proces verbal din anul 1998, invocându-se „eroarea cu privire la identitatea fizică a obiectului”.

Motivul invocat (viciu de consimțământ) atrage nulitatea relativă , supusa prescripției extinctive în termenul general de 3 ani, prevăzut de Decretul 167/1958.

Astfel, prin promovarea acțiunii după mai bine 9 ani s-a depășit termenul de prescripție de 3 ani. Relevant în cauză este și răspunsul OCPI Harghita nr. 6091/27.10.2015 care confirmă faptul ca prin procesul verbal contestat s-a finalizat lucrarea de delimitare cadastrală a teritoriului administrativ a orașului Gheorgheni.

II. În ceea ce privește recursul declarat împotriva hotărârii primei instanțe, motivele sunt întemeiate și solicită a fi admise.

Recurenta a invocat excepția de prematuritate a acțiunii, ce atrage respingerea acțiunii ca prematură, prin raportare la disp. art. 5 alin. 1 din Legea 29/1990, fiind dat motivul de nelegalitate prevăzut de art. 304 punct 9 cod proc. civ.

Astfel, art.5 din Legea nr. 29/7.11.1990 a contenciosului administrativ, prevedea:

„(1) Înainte de a cere tribunalului anularea actului cel care se considera vătămat se va adresa pentru apărarea dreptului său, în termen de 30 de zile de la data când i s-a comunicat actul administrativ sau la expirarea termenului prevăzut la art. 1 alin.23 autorității emitente, care este obligată sa rezolve reclamația în termen de 30 de zile de la aceasta.

(2)În cazul în care cel ce se consideră vătămat nu este mulțumit de soluția dată reclamației sale, el poate sesiza tribunalul în termen de 30 de zile de la comunicarea soluției.

(5)În toate cazurile, introducerea cererii la tribunal nu se va putea face mai târziu de un an de la data comunicării actului administrativ a cărui anulare se cere.

Întrucât intimatul Municipiul Gheorghieni nu a parcurs procedura prevăzută în lege, acțiunea este prematură.

Recurenta a invocat nelegalitatea hotărârii prin aportare la excepția de tardivitate a acțiunii, motiv întemeiat de desființare a hotărârii.

Astfel, acțiunea a fost soluționată cu încălcarea disp.art.5 alin.5 din Legea nr.29/1990, ce prevăd un termen de decădere de un an pentru formularea acțiunii.

S-a invocat și art.304 pct.6 C.pr.civilă, instanța de fond pronunțându-se asupra a ceea ce nu s-a cerut.

Instanța a fost investită cu o cerere de constatare a nulității absolute a procesului verbal încheiat în anul 1998.

Fără a fi investită, instanța a pronunțat o hotărâre nelegală prin care stabilește linia de hotar dintre teritoriul administrativ al orașului Gheorghieni și teritoriul administrativ al comunei Bicaz Chei.

În mod corect se invocă aplicarea eronată a disp. art. 3 din legea 69/1991, ce prevăd că „delimitarea comunelor, orașelor și județelor se stabilește prin lege”, iar modificarea limitelor teritoriale se poate efectua numai în temeiul legii.

Astfel, apare de competența exclusivă a legiuitorului stabilirea limitelor de hotar dintre unitățile administrativ teritoriale, iar instanța nu putea analiza acest aspect, în cauza a depășit atribuțiile puterii judecătorești, motiv de casare prev. de art. 304 punct 4 cod proc. civ.

Instanța a apreciat în mod nelegal că singurul act normativ incident în cauza cu obiect „constatare nulitate absolută proces verbal” ar fi HG 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice.

Această hotărâre de guvern nu menționează conturul vecinătății prin raportare la rețeaua de drumuri naționale din județul Harghita.

Mai mult, este nelegală soluția de fond prin stabilirea liniei de hotar conform HG 540/2000 peste limita grafică cadastrală, cu încălcarea Legii 2/1968 și Legii nr. 7/1996.

Motivarea în drept este greșită, actul normativ reținut este străin pricinii.

Legea constituie norma supremă căreia i se subordonează celelalte norme, în limitele constituționalității, iar hotărârea de guvern este act al puterii executive subordonate legii.

În consecință, solicită admiterea recursului formulat de Instituția Prefectului Județul Neamț, modificarea hotărârii instanței de fond și respingerea acțiunii pentru considerentele expuse.

La data de 10.10.2019, OCPI Neamț a depus la dosar completarea la recursul, împotriva sentinței nr.856/12.06.2019 pronunțată de Tribunalul Prahova

OCPI Neamț a arătat că, astfel cum rezultă din considerentele hotărârii criticate, la solicitarea reclamantului, la termenul din data de 08.04.2016, instanța de fond a încuviințat „...și proba cu expertiză specialitatea topometrie...”, ulterior raportul fiind completat conform obiectivelor stabilite la termenele respective și în legătură cu care instituția a solicitat expertului și instanței de fond respectarea legii și normativelor de ordin tehnic, incidente în materie.

Raportat la obiectul pretențiilor afirmate de reclamantul Municipiul Gheorgheni, nici la această dată nu înțeleg care a fost aportul de valoare tehnică și juridică pentru clarificarea situației deduse judecării, prin dispozitivul hotărârii criticate, soluția de fond s-a întemeiat pe orice altă evidență tehnică și juridică decât cele invocate în opiniile expertului tehnic judiciar desemnat, opinii în legătură cu care, de altfel, s-a exprimat, la timpul respectiv, observațiile de specialitate, dar care, din păcate, nu au contat în fundamentarea soluției adoptate.

Astfel, printre motivele de recurs transmise la dosar, s-a invocat și aspectul potrivit căruia, deși, expertiza tehnică judiciară, de specialitate, încuviințată în dosar, nu își avea rostul, în discuție, reclamantul solicitând nulitatea unui proces verbal, în nici un caz identificarea și evidențierea unei limite imobiliare, cu atât mai mult a unei limite de hotar, instanța de fond nu a făcut aplicarea dispozițiilor Regulamentului privind avizarea tehnică a expertizelor judiciare efectuate de experții judiciari în specializarea topografie, cadastru și geodezie, aprobat prin Ordinul comun al ministrului Justiției și directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară

nr. 1882/1.044.364/2011, care stipulează la art. 1 alineatul (2) că: "(2) Avizarea tehnică a expertizei judiciare prevăzute la alin.(1), în conformitate cu art. 4 lit. I) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr.7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face la solicitarea instanței de judecată care a dispus efectuarea expertizei."

De aceea, în eventualitatea în care, instanța de recurs consideră necesar a ajunge la o rejudecare a fondului litigiului și apreciază că expertiza de specialitate întocmită în cauză este relevantă în motivarea soluției ce va fi dispuse, solicită respectarea Ordinului comun al ministrului justiției și directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr.1882/1.044.364/2011 și formalizarea avizării, din punct de vedere tehnic de specialitate, a expertizei judiciare întocmite în cauză, de către oficiile de cadastru și publicitate imobiliară, potrivit reglementărilor specifice incidente în materie și pentru asigurarea respectării ordinii de drept.

La data de 11.10.2019 Asociația Drepturilor Omului și Solidarității Sociale (ADOSS) Neamț, în calitate de intervenient în dosar, a formulat CERERE DE INTERVENȚIE ACCESORIE, prin care a înțeles să susțină apărarea reclamantului pârât UAT Bicz-Chei jud.Neamț și Consiliul Județean Neamț.

S-a arătat că Asociația Drepturilor Omului și Solidarității Sociale (A.D.O.S.S) Neamț a fost solicitată de către cetățeni ai județului Neamț pentru a interveni în litigiul menționat, intervenție cu rol de sprijin în apărarea formulate de reclamantului-pârât UAT Bicz-Chei jud Neamț și Consiliul Județean Neamț recurent-pârât .

Menționează că hotărârile ce privesc modificări administrative - teritoriale afectează în mod direct toți cetățenii județului Neamț și conform Constituției României art. 16, art.21, art.24, art.52 coroborate cu art.22 din Legea nr 215/2001 actualizată au solicitat admiterea cererii de intervenție accesorie în susținerea reclamantului-pârât UAT Bicz-Chei jud.Neamț și Consiliul Județean Neamț recurent-pârât.

La data de 11.10.2019 Prefectul Județului Harghita a depus la dosar ÎNTÂMPINARE, arătând următoarele:

În primul rând, în privința recursurilor care fac trimitere la acte normative intrate în vigoare ulterior (de ex. OUG nr. 57/2019), datei actului juridic care face obiectul prezentei cauze sunt neavenite, fără absolut nicio relevanță, astfel că recursurile care se bazează pe astfel de texte de lege sunt practic nemotivate, cauza de anulare a acestora. Aceeași observație este valabilă și în cazul unor acte normative demult abrogate, inexistente în spațiul legislativ al țării, v. Legea nr. 29/1990.

De asemenea, normele procedurale aplicabile sunt cele ale vechiului Cod de procedura civilă, cauza fiind începută în cursul anului 2009, astfel trimiterea la prevederile Legii nr. 134/2010 fac ca recursul astfel depus să fie nul.

Referitor la recursurile declarate împotriva încheierii de ședință din data de 23.04.2014 prin care s-a respins excepția prescripției dreptului material la acțiune, în chiar cuprinsul Sentinței civile nr. 856/2019 a Tribunalului Prahova se menționează faptul că aceasta încheiere nu a fost recurată în termen. Ca urmare, orice discuție, ca motiv de recurs, privind excepția prescripției dreptului la acțiune este superfluă, neputând fi reținut ca motiv de recurs admisibil.

Referitor la critica privind pronunțarea sentinței civile cu exces de putere este nefondată în condițiile în care a fost admisă cererea de intervenție a Județului Harghita prin Consiliul Județean. Or, Județul Harghita a solicitat atât anularea procesului-verbal cât și stabilirea liniei de hotar.

În ceea ce privește anularea procesului-verbal din anul 1998, așa cum a dezvoltat și în cuprinsul Cererii de intervenție depusă în cauza la termenul din 04.12.2014, respectivul înscris nu avea nici măcar aparenta unui act juridic valabil având în vedere inclusiv lipsurile de formă ale acestuia.

În privința criticii conform căreia instanța de fond nu și-a motivat decizia de anulare a procesului-verbal contestat, solicită a se constata faptul că instanța de fond a constatat că potrivit concluziilor raportului de expertiza traseele de hotar stabilite cu ocazia delimitării teritoriului administrativ al României din anul 1968 și evidențiate în lucrarea de cadastru funciar din anul 1979 nu sunt identice cu limita de hotar ce figurează în anexa la procesul-verbal din anul 1998, contestat.

Așadar, apreciază că și acest motiv de recurs este nefondat. De asemenea, solicită a se lua în vedere și apărările intimatului-reclamant și intervenient.

La data de 06.11.2019 Unitatea Administrativ Teritorială Județul Neamț și Consiliul Județean Neamț au depus la dosar răspuns la întâmpinarea formulată de U.A.T. Județul Harghita, prin care a solicitat înlăturarea apărărilor formulate, pentru următoarele motive:

1. Aspecte privind Încheierea de ședință din 23.04.2014 prin care s-a respins excepția prescripției dreptului material la acțiune.

Contrar susținerilor intimatei interveniente, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 544/2004 (la data încheierii procesului verbal contestat în anul 1998) erau în vigoare dispozițiile Legii nr. 29/1990 privind contenciosul administrativ.

S-a apreciat că, dacă ar fi incidente dispozițiile Legii nr. 544/2004 așa cum susține intimata intervenientă s-ar încălca principiul neretroactivității legii civile reglementat de disp. art. 6 Cod civil, precum și dispozițiile art. 15 alin. 2 din Constituție.

De altfel, și dispozițiile art. 11 alin. 1 și 2 din Legea nr. 554/2004 prin care este reglementat termenul de introducere a acțiunii, prevede termenul de prescripție de 6 luni și termenul de decădere de un an, pentru actele administrative individuale, sfera de aplicare a noii legi a contenciosului administrativ vizând actele administrative individuale și normative comunicate începând cu data de 06.01.2005, nefiind incident în prezenta cauză, întrucât procesul verbal a fost semnat în anul 1998.

Astfel, în aplicarea dispozițiilor legale incidente cu privire la aplicarea în timp a legii civile, raportat la faptul că la data încheierii procesului verbal- anul 1998 erau în vigoare dispozițiile Legii nr. 29/1990, Unitatea Administrativ Teritorială Județul Neamț și Consiliul Județean Neamț apreciază că această din urmă lege aplicabilă procesului verbal contestat, în raport de care instanța de fond trebuia să analizeze excepția tardivității acțiunii.

Față de aceste aspecte, prin raportare la dispozițiile legale menționate anterior, s-a apreciat că se impune admiterea excepției tardivității acțiunii în anulare.

De asemenea, contrar susținerilor intimatei interveniente Județul Harghita, procesul verbal contestat este un act administrativ individual, neavând o aplicabilitate generală.

Prin regulatorul de competență pronunțat de Inalta Curte de Casație și Justiție s-a stabilit că procesul verbal contestat este un act administrativ, competența de judecată aparținând secției de contencios administrativ, nu a reținut și nu a stabilit că acesta ar fi un act administrativ individual sau normativ.

Totodată, contrar susținerii intimatei interveniente, este incidentă obligativitatea plângerii prealabile în conformitate cu prevederile art. 5 din Legea nr. 29/1990, act normativ în vigoare la data întocmirii procesului verbal contestat, care avea același conținut cu dispozițiile art. 7 din Legea nr. 554/2004.

Întrucât UAT Județul Harghita nu a formulat o cerere de intervenție principală, instanța de fond a calificat și a reținut în considerentele acesteia ca fiind cerere accesorie a Consiliului Județean Harghita, ce are natura juridică de simplă apărare în folosul uneia dintre părțile inițiale.

Mai mult, instanța de fond s-a pronunțat asupra cererii de intervenție accesorie formulată de Consiliul Județean Harghita, prin hotărârea finală prin care a soluționat cererea principală.

Față de aceste aspecte, excepțiile invocate în prezenta cauză nu pot fi respinse ca inadmisibile așa cum în mod eronat a susținut intimata intervenientă UAT Județul Harghita, prin întâmpinarea depusă la dosarul cauzei.

În ceea ce privesc apărățile formulate cu privire la motivele de recurs ce vizează sentința civilă nr. 856/2019 pronunțată de Tribunalul Prahova, a arătat că reclamantul a solicitat constatarea nulității absolute a procesului verbal încheiat în anul 1998, având ca obiect stabilirea traseului hotărului administrativ pe porțiunea Gheorgheni-Tulgeș-Bicaz, iar instanța de fond și-a depășit limitele puterii judecătorești, în condițiile în care, subsidiar anulării procesului verbal, a stabilit o nouă linie de hotar, deși în prezenta cauză nu s-a formulat un astfel de capăt de cerere.

Arată că își menține punctul de vedere exprimat în motivarea recursului în sensul că instanța de fond în mod eronat a stabilit linia de hotar în baza Hotărârii de Guvern nr.540/2000 care are ca obiect încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice, încălcând dispozițiile Legii nr.2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului.

La data de 6.12.2019 Unitatea Administrativ Teritorială Județul Neamț și Consiliul Județean Neamț au depus la dosar răspuns la întâmpinarea formulată de Municipiul Gheorgheni, prin care a solicitat, în esență, înlăturarea apărătorilor formulate.

La data de 6.12.2019 Instituția Prefectului Județului Neamț a depus la dosar întâmpinare la cererea de intervenție accesorie formulată de Asociația Drepturilor Omului și Solidarității Sociale Neamț și la recursurile promovate de comuna Bicaz Chei, Unitatea Administrativ Teritorială județul Neamț, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț și Consiliul Județean Neamț, precum și Răspuns la întâmpinările formulate de municipiul Gheorgheni, U.A.T. județul Harghita, prin Consiliul Județean Harghita.

Astfel, a arătat că este de acord cu cererea de intervenție formulată de Asociația Drepturilor Omului și Solidarității Sociale Neamț în interesul recurențelor comuna Bicaz Chei și Consiliul Județean Neamț și solicită a fi admise recursurilor promovate de comuna Bicaz Chei, Unitatea Administrativ Teritorială județul Neamț, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț și Consiliul Județean Neamț, comuna Bicaz Chei.

Totodată, a solicitat înlăturarea ca fiind neîntemeiate susținerile intimațiilor U.A.T. județul Harghita, municipiul Gheorgheni, Instituția Prefectului județul Harghita, Consiliul județean Harghita, pentru următoarele motive:

I) Încheierea de ședință din 24.03.2014, prin care a fost respinsă excepția prescripției dreptului material la acțiune a fost dată de Tribunalul Prahova cu încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. 1, ale art. 3 alin. 1, precum și ale art. 9 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă. Potrivit Decretului nr. 167/1958, acțiunea în nulitate relativă este supusă prescripției extinctive; astfel, conform art. 7 alin. 1 din decret, „prescripția începe să curgă de la data când se naște dreptul la acțiune sau dreptul de a cere executarea silită, adică, fie momentul cunoașterii cauzei de anulare, fie momentul expirării celor 18 luni de la încheierea actului juridic. Conform dispozițiilor art. 1 alin. 1, ale art. 3 alin. 1, precum și ale art. 9 alin. 2 din Decretul nr. 167/1958 privind prescripția extinctivă, în cazul nulității relative, termenul general de prescripție este de 3 (trei) ani. Or, procesul verbal a cărui anulare s-a solicitat a fost încheiat în anul 1998, iar acțiunea a fost promovată de intimatul-reclamant municipiul Gheorgheni în anul 2009.

În aceste condiții, tribunalul ar fi trebuit să invoce din oficiu și să admită excepția prescripției dreptului material la acțiune și să respingă cererea intimatului-reclamant ca inadmisibilă. Neprocedând astfel, prima instanță a încălcat dispozițiile legale sus-menționate.

II) Prima instanță a încălcat dispozițiile art. 7 din Legea nr. 554/2004

Conform art. 7 din Legea nr. 554/2004, „înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act administrativ individual care i se adresează trebuie să solicite autorității publice emitente sau autorității ierarhic superioare, dacă aceasta există, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, pentru motive temeinice, persoana vătămată, destinatar al actului, poate introduce plângerea prealabilă, în cazul actelor administrative unilaterale, și peste termenul prevăzut în alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului”.

La data încheierii procesului verbal contestat erau în vigoare dispozițiile Legii nr. 29/1990 privind contenciosul administrativ; art. 5 din Legea nr. 29/1990 avea același conținut cu privire la procedura plângerii prealabile. Așadar, fie că ar fi soluționat cauza prin raportare la legea timpului (art. 5 din Legea nr. 29/1990, aflată în vigoare la data încheierii actului contestat) sau prin raportare la legea aflată în vigoare la data promovării acțiunii (art. 7 din Legea nr. 554/2004), prima instanță avea obligația de a invoce din oficiu excepția de prematuritate a acțiunii, de a pune în discuția părților această excepție și de a respinge acțiunea pentru lipsa procedurii prealabile.

III) Prima instanță a încălcat dispozițiile art. 11 alin. 2 și 5 din Legea nr. 554/2004, conform art. 11 alin. 2 și 5 din Legea nr. 554/2004, intimatul-reclamant putea introduce acțiunea în termen de cel mult un an de la data luării la cunoștință a actului contestat; în alin. 2 al acestui articol, legiuitorul a precizat în mod expres, lipsit de echivoc, că termenul de un an este termen de decădere, după cum aceeași reglementare se regăsește și în art. 5 alin. ultim din Legea nr. 29/1990, aflată în vigoare la data întocmit procesului verbal contestat de intimatul-reclamant municipiul Gheorgheni. Prima instanță trebuia să invoce, să pună în discuția părților și să admită excepția de tardivitate a acțiunii; să respingă acțiunea ca inadmisibilă. Neprocedând astfel, a încălcat prevederile legale sus menționate.

IV) Prima instanță a acordat ceea ce nu s-a cerut, motiv de modificare prevăzut de art. 304 pct. 6 Cod procedură civilă.

Obiectul cauzei de față îi constituie cererea prin care municipiul Gheorgheni, solicitat constatarea nulității absolute a procesului verbal fără dată; încheia (potrivit susținerilor părților, în 1998) de reprezentanții comunei Bicaz Chei, ai mun. Gheorgheni, ai Oficiului de Cadastru, Geodezie și Cartografie Harghita și de reprezentanții unei societăți comerciale - S.C. SATELITN.T.S.R.L. Pe tot parcursul ciclurilor procesuale, acesta a fost singurul capăt de cerere cu care a fost investită instanța, după cum rezultă și din: sentința civilă nr. 673 din 17.04.2012, prin care Tribunalul Prahova a respins acțiunea promovată de municipiul Gheorgheni; decizia civilă nr. 1642 din 21.02.2013, prin care Curtea de Apel Ploiești a admis recursurile promovate de reclamantul municipiul Gheorgheni și de intervenientul Consiliul județean Harghita, a casat sentința civilă nr. 673 din 17.04.2012 a Tribunalului Prahova și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță; în fine, însăși sentința recurată - sentința civilă nr. 856 din 12.06.2019 a Tribunalului Prahova, pronunțată în rejudecare.

În nici una din aceste hotărâri judecătorești nu rezultă că în cauza de față vreuna dintre părți ar fi formulat vreun capăt de cerere prin care să fi solicitat instanței să stabilească linia de hotar dintre „teritoriul administrativ al orașului Gheorgheni și teritoriul administrativ al comunei Bicaz Chei”. În mod surprinzător, instanța de fond, în cuprinsul dispozitivului sentinței civile nr. 856 din 12.06.2019 - fără a fi investită cu soluționarea unui astfel de capăt de cerere a dispus „stabilirea liniei de hotar dintre teritoriul administrativ al orașului Gheorgheni și teritoriul administrativ al comunei Bicaz Chei” astfel: DN12 Gheorgheni (D.N. 1) - Lacul Roșu - limita jud. Neamț 0 +000 32 +32,000 km., conform Hotărârii Guvernului nr. 540/2000 din 22.06.2000, publicate în Monitorul Oficial, Partea I nr. 338 din 20.07.2000.

Procedând astfel, tribunalul a acordat ceea ce nu s-a cerut.

Chiar în ipoteza în care, în rejudecare, vreuna dintre părți ar fi formulat un astfel de capăt de cerere - situație în care instanța avea obligația de a dispune comunicarea cererii modificatoare către toate părțile -, soluția nu putea fi decât de respingere; în cadrul rejudecării după casare nu se pot schimba elementele esențiale ale acțiunii, orice modificare în acest sens urmând să fie considerată ca tardivă.

V) Prima instanță a încălcat dispozițiile art. 4 lit. 1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 1 și următoarele din „Regulamentul privind avizarea tehnică și expertizelor judiciare efectuate de experții judiciari în specializarea topografie, cadastru și geodezie”, aprobat prin Ordinul nr. 1882/C-1044364 din 12 septembrie 2011 a Ministrului Justiției, ordin publicat în Monitorul Oficial nr. 715/2011.

Conform prevederilor sus-menționate, prima instanță avea obligația de a solicita Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară (ANCPPI) să avizeze, cu privire la corectitudinea datelor topografice, expertiza judiciară efectuată de expertul judiciar, specializarea topografie, cadastru și geodezie pe care l-a desemnat în cauză. Instanța nu și-a îndeplinit această obligație, încălcând prevederile legale sus-menționate.

Avizarea tehnică a expertizelor judiciare, în conformitate cu art. 4 lit. 1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se face la solicitarea instanței de judecată care a dispus efectuarea expertizei. De asemenea, dispozițiile art. 7 alin. 2 din același ordin prevăd că „experții judiciari pot solicita O.C.P.I. sau biroului teritorial, în

baza documentelor din care rezultă numirea acestora și identificarea imobilului care face obiectul expertizei, cu scutire de la plata tarifei următoarele date și documente: a) coordonatele punctelor aflate pe limita de proprietar pentru imobilele înregistrate în sistemul Informatic de cadastru și carte funciară, pentru imobilul în cauză, precum și pentru cele limitrofe imobilului în cauză; b) planul de încadrare în zonă; c) extrasul de plan parcellar recepționat de O.C.P.I. teritorial sat după caz, extrasul de plan cadastral de carte funciară; d) extrasul de carte funciară, pentru informare, dacă imobilul este înscris în cartea funciară; e) copii ale actelor care au stat la baza înscrierii în cartea funciară a imobilelor în cauză; f) extras de pe ortofotoplan, pentru imobilul în cauză, precum și pentru cele limitrofe imobilului în cauză, g) copii ale altor documente necesare și în strânsă legătură cu efectuarea expertizei, judiciare, nominalizate de către expert.

În cadrul ordinului menționat nu există vreun temei juridic care să înlăture obligația avizării expertizei judiciare topografice efectuate în cauză. Avizarea expertizei era nu doar obligatorie, ci și necesară, întrucât, pentru stabilirea corectă a liniei de hotar dintre cele două unități administrative teritoriale trebuia asigurată corectitudinea și realitatea măsurărilor și a amplasării lor în teren, deziderat ce putea fi atins prin avizarea lucrării, operațiune ce asigură și o corelare a lucrărilor expertului cu coordonatele topografice existente în baza de date a A.N.C.P.I.

Pe de altă parte, raportul de expertiză tehnică judiciară nu poate avea valoare probatorie în cauza de față și se apreciază ca fiind neconforme cu realitatea și irelevante susținerile expertului tehnic judiciar, potrivit cărora „traseele de hotar stabilite cu ocazia delimitării teritoriului administrativ al României din anul 1968 și evidențiate în lucrarea de cadastru din anul 1979 nu sunt identice cu limita de hotar ce figurează în anexa proces verbal din anul 1998, atacat în prezenta cauză”. Susținerile expertului sunt simple alegații nedovedite, nefiind fundamentate pe nici un înscris doveditor emis de o instituție publică, iar, pe de altă parte, expertul, dar și prima instanță, nu au arătat nici un moment de ce nu a putut fi efectuată expertiza topografică cu respectarea Regulamentului aprobat prin Ordinul nr. 534/2001 privind aprobarea Normelor tehnice pentru introducerea cadastrului general, expertiză care să poată fi avizată de către A.N.C.P.I., potrivit normelor legale menționate anterior.

Concluziile expertului intră în contradicție cu cele arătate de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Harghita, care, prin adresa nr. 6091 din 27.10.2015, depusă la dosarul cauzei pentru termenul de judecată din 13.11.2015, a precizat că „limitele stabilite la nivelul anului 1967 prin evidența funciară s-au realizat în baza Decretului nr. 281/1955 al Marii Adunări Naționale, și fi. CM. nr. 1240/1955, iar limita din 1979 s-a reconfirmat prin evidența de cadastru din 1979 și că „aceste limite sunt identice cu limita de hotar la scara 1:10.000, anexă la procesul verbal din anul 1998”.

Concluzionând, se apreciază că pentru corecta aflare a adevărului în cauză se impune avizarea expertizei topografice efectuate.

VI) Sentința civilă nr. 856 din 12.06.2019 a fost pronunțată de Tribunalul Prahova cu aplicarea greșită a dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 69/1991, republicată (aflate în vigoare la data întocmirii procesului verbal contestat), conform cărora: „delimitare, comunelor, orașelor și județelor se stabilește prin lege, iar „orice modificare a limitelor teritoriale ale acestora se poate efectua numai în temeiul legii și cu consultarea prealabilă cetățenilor din unitățile administrativ-teritoriale respective, prin referendum care organizează potrivit legii. Or, aceste dispoziții legale nu sunt aplicabile în cauza de față.

În expunerea motivelor de fapt și de drept ale sentinței recurate, tribunalul a apreciat că, întrucât în raportul de expertiză tehnică s-a consemnat că „traseele de hotar stabilite cu ocazia delimitării teritoriului administrativ al României din anul 1968 și evidențiate în lucrarea de cadastru funciar din anul 1979 nu sunt identice cu limita de hotar ce figurează în anexa la procesul verbal din anul 1998, contestat, „singurul act oficial relevant în speța este Hotărârea de Guvern nr. 540/2000, publicată în Monitorul Oficial nr. 338/2000, care stabilește rețeaua de drumuri naționale din județul Harghita, astfel: DN12 Gheorgheni (DN 1) - Lacu Roșu - limita jud. Neamț O +000 32 +32,000 km.”

Actul normativ invocat nu are nici o relevanță în cauza de față. Împrejurarea că, în cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice există, la rubrica:

292

„Rețeaua de drumuri naționale din județul Harghita”, mențiunea: „DN 12C Gheorgheni (DN 12) - Lacul Roșu 0+000 32+000 31.735 km - limita jud. Neamț”, nu constituie o dovadă că linia de hotar dintre cele două unități administrativ teritoriale se și suprapune cu sectorul de drum național din cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 540/2000; de altfel, instanța nu a făcut vreo mențiune din care să rezulte că și-ar fi întemeiat convingerea că aceasta este limita de hotar între cele două unități administrativ teritoriale pe vreo reprezentare grafică a acestui sector de drum național, în eventualitatea în care acest sector s-ar fi suprapus cu această limită. Nici expertul nu s-a referit la acest drum; în baza rolului său activ, instanța nu avea decât să stabilească în sarcina expertului să identifice grafic traseul acestui sector de drum, pentru a rezulta situația din teren și de a pune în discuția părților acest aspect; a stabili drept limită de hotar o porțiune de drum, fără nici un mijloc de probă, fără identificarea în teren și reprezentarea grafică - de către un expert autorizat în efectuarea lucrărilor de cadastru, cartografie și geodezie reprezintă o gravă eroare a primei instanțe.

Este de subliniat înscrisul probator depus de recurenta U.A.T. județul Neamț - adresa nr. 1/11073 din 25.07.2019 a Direcției Regionale de Drumuri și Poduri Iași -, potrivit căruia „delimitarea între două unități administrativ-teritoriale nu se raportează la poziția kilometrică a unui drum național, ci este reprezentată prin conturul delimitat de coordonatele în sistemul de referință Stereo 70, furnizate de O.C.P.L”, iar „încadrarea unui sector de drum național în teritoriul unei unități administrativ teritoriale se poate realiza prin cadastru rutier: atât la data elaborării Hotărârii Guvernului nr. 540/2000, cât și la data prezentei, pentru DM 12Cmj există cadastru rutiei*-.

VIII) Prima instanță a încălcat dispozițiile Normelor tehnice pentru introducerea cadastrului general, aprobate prin Ordinul nr. 534/2001, emis de Ministrul Administrației Publice, publicat în Monitorul Oficial nr. 744/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Aceste norme tehnice, elaborate în temeiul Legii nr. 7/1996, republicată, stabilesc detaliat o întreaga procedură a delimitării cadastrale a unităților administrativ teritoriale, inclusiv în situația în care „o parte din hotarul unității administrativ-teritoriale care se delimitează se află la limita de județ, dar și persoanele abilitate, atribuțiile acestora, precum și toate etapele procedurale în situația unui litigiu privind stabilirea acestor limite. Conform acestor norme, când o parte din hotarul unității administrativ-teritoriale care se delimitează se află la limita de județ, comisia de delimitare va fi constituită prin ordin comun al prefectilor județelor implicate; consiliul local care își delimitează teritoriul și O.C.P.L vor informa în scris prefectura județului vecin, respectiv O.C.P.L din județul vecin, despre operațiunea de delimitare cadastrală cu minimum 15 zile înainte de data stabilită pentru delimitarea cadastrală” (pct 4.2.5. din norme);

-, „comisia de delimitare pentru unitățile administrativ-teritoriale aflate pe limita de județ are următoarea componență: reprezentanții instituțiilor prefectului județelor implicate, în calitate de copreședinți ai comisiei; reprezentanții oficiilor de cadastru și publicitate imobiliară din cadrul județelor implicate; reprezentanții compartimentelor de specialitate din cadrul consiliilor județene implicate; primarii comunelor, orașelor sau municipiilor situate pe linia de hotar a județului; reprezentanții Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, dacă hotarul sau tronsonul de hotar trece printr-o pădure ori este limitrof acesteia; reprezentanții Administrației Naționale „Apele Române”, dacă hotarul sau tronsonul de hotar trece de-a lungul unui curs de apă, lac ori mare teritorială, secretarii județelor implicate, care vor asigura și secretariatul comisiei” (pct. 4.2.5 Al din norme);

-, „operațiunea de delimitare cadastrală pe teren a liniei de hotar începe, de regulă, dintr-un punct de trei sau mai multe hotare, identificandu-se traseul până la următorul punct format din intersecția mai multor hotare, identificarea pe teren a liniei de hotar se face cu schița din dosarul ultimei delimitări cadastrale; în lipsa schiței menționate stabilirea liniei de hotar se face de către membrii comisiei și se evidențiază, la fața locului, pe hărțile și planurile topografice existente, reprezentanții executantului lucrărilor, convocați prin grija O.C.P.L, participă în mod obligatoriu la operațiunile de stabilire a punctelor liniilor de hotar și a punctelor cart vor fi materializate” (pct. 4.2.7.);

-după stabilirea limitelor unităților administrativ-teritoriale de către comisiile numite în acest scop prin ordinele prefectilor, Ministerul Administrației și Internelor, prin Agenția Națională de

Cadastru și Publicitate Imobiliară, va propune actul normativ de promovare a hărții în format digital cu limitele administrata teritoriale ale Românie" (pct. 4.3.7);

-actul normativ sus-menționat reglementează detaliat în punctele următoare modalitatea de stabilire a limitelor teritoriale în situațiile cele mai diferite, precum existența unor păduri, drumuri sau ape pe linia de hotar, dar și modalitatea de soluționare a litigiilor dintre părți;

-astfel, potrivit pct. 4.2.20. din norme, „în cazurile în care există, neînțelegeri între vecini la stabilirea liniei de hotar și membrii comisii nu pot rezolva neînțelegerile, litigiul se consemnează în documentele de delimitare cadastrală, astfel:

- a) pe schița generală a hotarului administrativ și pe schița cu porțiunea de hotar în litigiu se consemnează ambele variante;

- b) suprafața în litigiu se va calcula din coordonate, punctelor de pe contur, care se vor stabili în prezent membrilor comisiei de delimitare;

- c) unele puncte caracteristice de pe conturul suprafeței în litigiu se vor materializa cu stâlpi de lemn cu lungimea de 5 cm și diametrul de 10 cm și vor avea o altă numerotare decât restul punctelor de hotar;

- d) până la rezolvarea litigiului suprafața disputată va fi inclusă în suprafața calculată a teritoriului nominalizat de O.C.P.L.;

- e) în procesul-verbal de delimitare cadastrală se vor menționa argumentele celor două părți și se vor anexa copii de pe actele deținute, dacă acestea există;

- f) după soluționarea litigiului se reface documentația cadastrală și se vor materializa cu borne punctele de hotar de pe varianta acceptată,

- „pentru segmentele care constituie și hotar de județ este necesar acordul prefecturilor și al O.C.P.L. din cele două județe limitrofe și, respectiv, parafa prefecturii, semnătura prefectului, semnătura și parafa președintelui consiliului județean, aplicate pe schiță în dreptul porțiunii de hotar" (pct. 4.3.3.);

„Dosarul de delimitare cadastrală se întocmește în trei exemplare; un exemplar se depune la O.C.P.L., un exemplar la consiliul local și un exemplar la consiliul județean; pentru porțiunile de hotar cu unități administrativ-teritoriale vecine se întocmesc dosare cu schița tronsonului de hotar, cu poziția și numerotarea punctelor de hotar, la fiecare consiliu local al unităților administrativ-teritoriale vecine se transmite, prin grija O.C.P.L., un dosar cuprinzând schița porțiunii comune de hotar și inventarul de coordonate ai punctelor de hotar pe tronsonul respectiv (pct. 4.3.4.).

Cu eludarea acestor etapele procedurale stabilite în mod imperativ, Tribunalul Prahova a înțeles să se substituie comisiei legal abilitate și să stabilească - fără ca nici una dintre părți să fi cerut aceasta - linia de hotar dintre cele două unități administrativ teritoriale.

Anterior emiterii acestor norme au fost în vigoare „Normele tehnice pentru introducerea cadastrului general" (cu conținut similar) aprobate prin Ordinul nr. 452/1999, emis de Oficiul Național de Cadastru, Geodezie și Cartografie, publicat în Monitorul Oficial nr. 78/1999.

În concluzie, Instiutia Prefectului Județului Neamț a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța să se admită recursul său, cât și recursurile promovate de comuna Bicz Chei, Unitatea Administrativ Teritorială județul Neamț, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț și Consiliul Județean Neamț, precum și cererea de intervenție accesorie formulată de Asociația Drepturilor Omului și Solidarității Sociale Neamț și, pe cale de consecință: modificarea în totalitate încheierea pronunțată în ședința publică din 24.03.2014, în sensul de admitere a excepției prescripției dreptului material la acțiune, invocată de comuna Bicz Chei și de respingere ca inadmisibilă, pe cale de excepție, acțiunea promovată de intimatul-reclamant Municipiul Gheorgheni.

În situația în care se vor respinge recursurile promovate de acesta împotriva acestei încheieri, a solicitat admiterea recursurilor promovate împotriva sentinței civile nr. 856 din 12.06.2019 a Tribunalului Prahova, pe care să o modifice în întregime, în sensul de a dispune respingerea ca neîntemeiată a acțiunii promovate de intimatul-reclamant municipiul Gheorgheni.

La data de 3.12.2019 OCPI Neamț a depus la dosar răspuns la întâmpinările formulate de intimatul Județul Harghita prin Consiliul Județean Harghita, prin care a solicitat respingerea

sustinerea autorităților harghitene ca fiind neîntemeiate și nelegale, admiterea recursului formulat, caștea în tot a sentinței nr.856/12.06.2019 și pe fondul litigiului, rejudecarea acestuia și respingerea cererii reclamatului ca neîntemeiată, cu menținerea validității procesului verbal de delimitare întocmit în anul 1998 și însușit de reclamant și de Comuna Bicz-Chei, prin semnături și ștampile, document care este în concordanță cu evidentele Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, implicit ale celor oficii județene, cu dispozițiile Legii nr.2/1968 precum și cu evidentele grafice reglementate de HCM nr.1136/1968 pentru delimitarea administrativ teritorială a municipiilor, oraselor și comunelor din județul Neamț.

La data de 10.12.2019 recurenta pârâtă Comuna Bicz Chei, jud.Neamț a depus la dosar răspuns la întâmpinarea formulată de UAT Județul Harghita, prin Consiliul Județean, prin care a solicitat respingerea apărărilor ca nefondate.

Referitor la încheierea de ședința din 23.04.2014 a arătat că este de necontestat ca instanța de contencios administrativ este competentă să soluționeze cauza.

În mod eronat s-a susținut că excepția tardivității și a inadmisibilității trebuiau formulate în fața instanței de fond, întrucât din lecturarea apărărilor formulate, acestea au fost invocate, nefiind vorba de o omisiune sau pasivitate.

Recurenta pârâtă Comuna Bicz Chei a arătat că insistă în aceste excepții, înțelegând să le invoce și în recurs, excepțiile tardivității, prescripției dreptului la acțiune și inadmisibilității fiind excepții absolute, de ordine publică și pot fi invocate în orice fază a procesului, chiar și în recurs pentru prima oară potrivit vechiului cod de procedura civilă, aplicabil în cauza.

La termenul de judecata de 16.03.2010 reclamantul Municipiul Gheorgheni a formulat cerere de chemare în judecata a altor persoane în baza disp. art. 57 vechiul cod proc. civ., inclusiv a Consiliului județean.

Totodată, recurenta pârâtă Comuna Bicz Chei a apreciat că apărările cu privire la motivele de recurs formulate în cauza sunt nefondate.

I. A arătat că este incident motivul de recurs prevăzut de art. 304 punct 4 cod proc. civ.

Instanța de fond, prin stabilirea stabilește liniei de hotar dintre teritoriul administrativ al orașului Gheorghieni și teritoriul administrativ al comunei Bicz Chei, și-a depășit atribuțiile puterii judecătorești.

Pe de o parte, fără a fi investită cu o cerere pe care s-a pronunțat, pe de alta parte, fără a fi în competența sa, instanța de fond a intrat în sfera puterii legislative, stabilind limita teritorială în baza HG 540/2000, cu încălcarea disp. legii 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului.

De asemenea, hotărârea apare ca nelegală prin motivarea exclusivă relativ la HG 540/2000, întrucât acest act normativ nu stabilește delimitarea dintre cele două unități administrativ teritoriale.

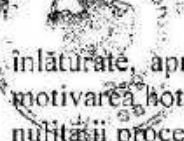
Cu privire la motivul de recurs prev. de art. 304 punct 6 cod proc. civ., instanța a fost investită doar cu o cerere de constatare a nulității absolute a procesului verbal încheiat în anul 1998 având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comună Gheorghieni - Tulgeș - Bicz.

Fără a fi investită, instanța a pronunțat o hotărâre nelegală prin care stabilește și linia de hotar dintre teritoriul administrativ al orașului Gheorghieni și teritoriul administrativ al comunei Bicz Chei.

Se arată că instanța era obligată să se pronunțe doar asupra a ceea ce s-a cerut, respectiv, doar asupra cererii de constatare a nulității, stabilirea bornei hilometrice KM 32+000 apare ca reper al hotarului excede cadrulul investirii.

Astfel, instanța nu se putea pronunța în sensul stabilirii liniei de hotar, depășind obiectul acțiunii, pronunțându-se asupra unei cereri ce nu a făcut obiectul judecății

Deci, instanța de fond nu a fost investită cu o acțiune de stabilire a limitelor de hotar, astfel ca a acordat mai mult decât s-a cerut, cu încălcarea disp. art.129 alin.6 vechiul cod de procedură civilă, "În toate cazurile, judecătorii hotărăsc numai asupra obiectului cererii deduse judecății".

Cu privire la art. 304 punct 7, motiv de casare, apărărilor din întâmpinare solicită a fi înlăturate, apreciind că trimiterea din considerentele hotărârii la raportul de expertiza nu suplinește motivarea hotărârii data singurului capăt de cerere cu care a fost instanța investita, acela de constatare a nulității procesului verbal.

Practic, intimatul recunoaște tacit ca instanța de fond nu a reținut în cuprinsul considerentelor motivele de nulitate a procesului verbal, iar faptul ca actul putea fi anulat pentru alte motive, acestea trebuia a fi indicate în mod expres și explicit.

Obiectul HG 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, nu are legătură cu prezenta cauză (nulitatea unui proces verbal), cu delimitarea administrativ teritorială întrucât reglementează încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice.

În ceea ce privește criticile aduse motivului de recurs prev. de art. 304 punct 9 cod proc. civ., arată că a susținut ca instanța de fond a ignorat disp. Legii nr. 2/1968, privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România - republicata în 1981 - varianta în vigoare la data întocmirii actului contestat, a HCM nr. 1136/1968, pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din județul Harghita cu anexa grafică, și a HCM nr. 1115/1968, pentru delimitarea administrativ-teritorială a municipiilor, orașelor și comunelor din județul Neamț cu anexa grafică. Iar intimatul arată ca cele două HCM nu ar prevala în fața legii 2/1968.

Aceste acte normative au fost emise în baza Legii nr. 2/1968, fiind singurul act normativ care reglementează stabilirea limitelor de hotar și delimitarea unităților administrativ teritoriale, și care conține anexa grafică.

Alegațiile referitoare la cadastrul rutier nu sunt fondate întrucât delimitarea unităților administrativ teritoriale nu se raportează la poziții kilometrice ale drumurilor naționale.

În ceea ce privește avizarea expertizei de OCPI, a solicitat proba în recurs, fiind admisibilă.

Referitor la aplicabilitatea Legii contenciosului administrativ nr. 29/1990 sau 554/2004 arată că procesul verbal ce face obiectul acțiunii a fost încheiat în anul 1998, când era în vigoare Legea nr. 29/1990.

Potrivit art. 31 din legea 554/2004, prezenta lege intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării în M. OF. Pe aceeași dată se abroga legea 29/1990.

Astfel, noua lege a contenciosului administrativ se aplică actelor administrative individuale sau normative emise începând cu data de 6 ianuarie 2005.

Faptul ca un act administrativ dedus judecății după intrarea în vigoare a Legii nr. 554/2004 a fost emis anterior acestei date, nu înlătură aplicarea legii noi a contenciosului administrativ în ceea ce privește regularitatea sesizării instanței și procedura de judecată.

Aspectele de drept material legate de validitatea actului administrativ rămân însă supuse legii în vigoare la data emiterii actului, lege în executarea căreia a fost emis sau adoptat, conform adagiului *tempus regit actum*.

În caz de conflict temporal al normelor de drept material, prevederile legii vechi se aplica faptelor juridice în curs de a-și produce efecte, precum și efectelor viitoare ale faptelor juridice trecute, pentru ca o situație juridică este aptă să producă acele efecte prevăzute de legea în vigoare la data producerii ei.

Apărărilor formulate pe fondul cauzei referitor la viciile actului administrativ sunt nefondate. Sub un prim aspect, având în vedere stadiul cauzei și calitatea de intervenient accesoriu, nu pot fi invocate aspecte noi.

În mod nelegal s-a susținut că procesul verbal din 1998 nu a fost emis cu participarea reprezentanților județelor Neamț și Harghita, întrucât disp. Legii nr. 7/1996 - art. 11 nu prevăd obligativitatea participării reprezentanților județelor limitrofe.

294

Delimitarea și marcarea hotarelor administrative ale comunelor, orașelor și municipiilor, precum și limitele intravilanului localităților se vor face, potrivit legii, de către comisia stabilită în acest scop prin ordinul prefectului.

Din comisie vor face parte primarul, secretarul consiliului local, delegatul oficiului județean de cadastru, geodezie și cartografie și, după caz, delegatul direcției generale amenajarea teritoriului și urbanism.

Lucrările tehnice de cadastru vizau doar nivelul unităților administrativ-teritoriale - comună, oraș și municipiu nu se regăsesc în nici o trimitere la județe .

În continuare, arată că se invocă semnarea procesului verbal de către viceprimarul mun. Gheorgheni, ceea ce confirmă susținerea ca reclamanta își invocă propria culpa.

Nesemnarea anexelor nu atrage nulitatea absolută. Reprezentanții reclamantei au avut reprezentarea identității obiectului prin vizualizarea, parcurgerea limitei în teren și semnarea schiței hotarului care face parte integrantă din documentație, anexată procesului verbal, schiță în care sunt redată direcția, forma și traseul liniei de hotar, precum și punctele de hotar materializate și numerotate.

Lipsa numărului de înregistrare, în condițiile însușirii actului prin semnătura și stampila de toți semnatarii nu atrage nulitatea absolută, intimata nu indică textul legal care ar atrage sancțiunea.

Se contestă evidențele OCPI, în baza cărora se recunoaște că s-a trasat linia de hotar. Mai mult, nu prezintă nici o relevanță în cauză reperele de identificare a limitei stabilite de Legea nr. 5/1950 pentru raionarea administrativ economică a teritoriului Republicii Populare Române care prevedea o împărțire în regiuni și raioane.

Singurul act normativ relevant în cauza este Legea nr. 2/1968, lege ulterioară și valabilă în prezent. Hărțile militare nu sunt hărți cadastrale, astfel că nu sunt concludente și pertinente, iar Ministerul Apărării Naționale nu a avut și nu are atribuții în stabilirea limitelor administrativ teritoriale, această atribuție aflându-se în competența Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor (1971-1996, Decretul nr.305/1971) și în prezent, a Agenției de Cadastru și Publicitate Imobiliară/ANCPI (Legea nr.7/1996, republicată).

În consecință, solicită înlăturarea criticilor formulate de intimat ca fiind nefondate.

Municipiul Gheorgheni a depus la dosar întâmpinare la cererea de intervenție accesorie a Asociației Drepturilor Omului și Solidarității Sociale Neamț (f.158 vol.II), prin care a solicitat respingerea acesteia, pentru următoarele motive:

La termenul de judecată din data de 11.10.2019 O.C.P.I. Neamț a depus o cerere de completare a recursului, prin care critică admiterea de către instanța de fond a probei cu expertiză tehnică în specialitatea topometrie, socotind că aceasta nu își avea rostul într-un litigiu care vizează anularea unui proces-verbal, sens în care expertiza nu are valoare tehnică și juridică pentru clarificarea situației deduse judecării.

Aceste afirmații sunt fără temei, deoarece efectuarea expertizei tehnice s-a dovedit necesară ca urmare a neprezentării hărților și a planurilor cadastrale tocmai de către O.C.P.I. care să reflecte situația anterioară, rectificărilor nelegale cadastrale. În aceste condiții, prin proba cu expertiza s-a dovedit în mod cert, că hărțile depuse de reclamantul Municipiul Gheorgheni sunt relevante și că susținerile privind nelegalitatea procesului-verbal de stabilire/reconstituire a hotarului administrativ sunt întemeiate.

Astfel, în lipsa hărților cadastrale expertul s-a folosit de hărțile militare întocmite în baza hărților cadastrale valabile în anul ediției respective și care respectă întru-totul limitele administrativ teritoriale valabile din acea perioadă (relevantă fiind Adresa nr. A2604/2012 a Direcției topografice din cadrul Ministerului Apărării Naționale).

O.C.P.I. Neamț reclamă și faptul că și-a exprimat observații de specialitate față de opiniile expertului, fapt ce nu se confirmă din documentele depuse la dosar. Mai mult, trebuie observat, că aceste afirmații nu au fost susținute în fața instanței de fond, recurenta neasigurându-și nici măcar reprezentarea în fața instanței. Deși s-au formulat mai multe obiecțiuni atât de către reclamanta Municipiul Gheorgheni cât și de subscrisul, și care au fost puse în discuția părților și dezbătute în

nu mai aveau termen de judecată în fața instanței de fond, recurenții au rămas în pasivitate, fără a-și exprima poziția lor față de acestea.

În ceea ce privește critica privind neaplicarea de către instanța de fond a dispozițiilor Regulamentului privind avizarea tehnică, în condițiile art. 4 lit. 1) din Legea nr. 7/1996, arată că aceasta se face la solicitarea instanței de judecată. Însă raportat la faptul că datele folosite de expert au fost furnizate chiar de către O.C.P.I., pe de o parte, iar pe de altă parte această instituție a refuzat depunerea hărților și ale planurilor cadastrale din perioada premergătoare modificărilor nelegale, ținând cont și de faptul că și aceste instituții din județul Neamț și județul Harghita sunt părți în proces, care se situează pe poziții procesuale contradictorii cu Municipiul Gheorgheni și Județul Harghita, instanța a apreciat în mod firesc, că solicitarea acestui aviz nu este necesară. Oricum, avizul nu putea reflecta altceva, decât punctul de vedere deja expus de O.C.P.I. în cadrul prezentului litigiu.

Nu în ultimul rând trebuie observat și faptul că din prevederile legale de care se prevalează recurenta, nu precizează expres natura juridică a acestui aviz, însă raportat la modul de formulare a textului legal, considerăm că este vorba de un aviz facultativ.

Privitor la întâmpinările depuse de recurenta-pârâtă Comuna Bicz-Chei și intimatul-reclamant Municipiul Gheorgheni, a menționat următoarele:

Întâmpinările depuse de recurenta-pârâtă Comuna Bicz-Chei constituie o reiterare a criticilor cuprinse în cererile de recurs, aspecte combătute punctual prin întâmpinarea noastră depusă în prezenta cauză, și pe care o susține în continuare, fără a le relua și în cuprinsul acestui document.

În schimb, afirmațiile cuprinse în întâmpinarea depusă de intimatul-reclamant Municipiul Gheorgheni sunt întemeiate și sunt în consens cu apărările formulate de subscrisul, motiv pentru care solicită admiterea acesteia.

Sunt pertinente și afirmațiile intimatului-reclamant că potrivit hărților depuse la dosar coroborate cu proba cu expertiza, punctul de frângere a hotarului stabilit prin Legea nr. 2/1968 cu DN12C se situează la km 32+000 înscris în H.G. nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, precum și faptul că anexele grafice la HCM nr. 1136/1968 și nr. 1115/1968 proiectate la o scară de 1:160000 respectiv 1:190000 nu sunt în măsură să identifice detaliat traseului hotarului, iar planurile cadastrale depuse de O.C.P.I. pe o scară de 1:10000 reprezintă situația după rectificarea nelegală operată în anul 1987.

În ceea ce privește invocarea viciului de consimțământ al semnatarilor procesului-verbal din partea Municipiul Gheorgheni, consideră că aceasta constituie încă un motiv de nelegalitate în plus care afectează actul atacat.

Cu privire la cererea de probe depusă de recurenta-pârâtă Comuna Bicz-Chei, a arătat că, la termenul de judecată din data de 11.10.2019, recurenta-pârâtă Comuna Bicz-Chei a depus mai multe documente pentru susținerea poziției procesuale a acestuia (Adresa nr.2444/16.01.2018 a CNAIR-SA, Extras certificat de urbanism nr. 72/27.04.2010, Răspuns OCPI Neamț nr. 252/01.02.2018, Răspunsul nr. A2604/10.04.2012 al Ministerului Apărării Naționale - Statul major general. Adresa OCPI Neamț nr. 2969/29.05.2012, Proces-verbal nr. 1-863/20.06.2002).

Aceste documente nu sunt însă în măsură să acopere nelegalitatea Procesului-verbal din anul 1998 și nici nu pot combate constatările expertului tehnic, că hotarul trasat prin acesta nu respectă limita administrativ-teritorială stabilită prin Legea nr. 2/1968.

Astfel, se observă că Adresa CNAIR S.A. nr. 2444/2018 se bazează pe cele înscrise în Certificatul de urbanism nr. 72/27.04.2010 emis de U.A.T. Județul Neamț, acesta având și calitatea de recurent-pârât în prezenta cauză, toate aceste documente sprijinindu-se pe evidența eronată ca urmare a rectificării nelegale din anul 1987 ale O.C.P.I. Acest aspect rezultă inclusiv din Adresa OCPI Neamț nr. 252/01.02.2018, motiv pentru care nu sunt probe utile, pertinente și concludente. Mai mult, chiar din cuprinsul Certificatului de urbanism rezultă, că porțiunea de drum respectiv (km 29+150) se află în administrarea DRDP Brașov, și nu în administrarea DRDP Iași, (cu mențiunea că drumurile naționale din Județul Harghita sunt în administrarea DRDP Brașov și cele din județul Neamț în administrarea

DRDP Iași). Restul documentelor depuse sunt practic o confirmare a faptului, că hotărârea stabilită prin Procesul-verbal atacat nu respectă prevederile Legii nr. 2/1968.

Divergențele privind delimitarea teritorială au continuat și după semnarea hotărârii stabilite prin Procesul-verbal din anul 1998 rezultă din întâlnirile ulterioare ale părților implicate, dovadă fiind Procesul-verbal nr. 1-863/20.06.2002.

Prin Note de ședința formulate de U.A.T. Județul Neamț și Consiliul Județean Neamț se critică în principal lipsa atribuțiilor Ministerului Apărării Naționale în stabilirea limitelor administrativ-teritoriale, aspect necontestat de Municipiul Gheorgheni, însă în lipsa depunerii hărților și planurilor cadastrale de către OCPI dinainte de rectificarea nelegală din anul 1987 care să vizeze zona din litigiu, hotărârea stabilită de Legea nr. 2/1968 putea fi reconstituit în baza hărților militare, care - așa cum se reconfirmă și la pct. 5 din Adresa A5857/08.08.2019 a Ministerului Apărării Naționale - sunt editate având ca informații sursă baza de date ale OCPI. Pentru aceste motive, sunt pertinente hărțile militare folosite de expert ca reper pentru a releva incorectitudinea delimitării administrativ-teritoriale consemnat prin Procesul-verbal atacat, bazat pe informațiile eronate ale OCPI.

În continuare, în privința invocării prevederilor Legii nr. 7/1996 și ale dispozițiilor cuprinse în Ordinul MAP nr. 534/2001, arată că este de acord cu incidența acestora, tocmai pe acest temei legal susținem, nelegalitatea Procesului verbal din anul 1998, care nu putea fi încheiat în lipsa reprezentanților celor două județe.

În concluzie, apreciază că în prezentul litigiu recurenții pornesc de la premisa falsă că Procesul-verbal de delimitare din anul 1998 părțile semnatare au recunoscut un hotărâre conform cu Legea nr. 2/1968, însă prin probele administrate la dosar rezultă contrariul, motiv pentru care în mod corect instanța a anulat acest Proces-verbal din anul 1998, stabilind și un reper al hotărârii, care în consens cu expertiza efectuată și cu prevederile H.G. nr. 540/2000 se situează la punctul de intersecție a hotărârii cu DN 12C la km 32+000.

De asemenea, trebuie observat că recurenții interpretează în mod greșit hotărârea instanței de fond, în sensul că aceasta ar fi stabilit hotărârea administrativ între unitățile administrativ-teritoriale la km 32+000 - de fapt și motivele de recurs vizează exclusiv aceste împrejurări, fără critici privind anularea Procesului-verbal din anul 1998 -deși instanța a stabilit doar un punct de reper de care părțile implicate în reconstituirea hotărârii în condițiile Legii nr. 7/1996 vor trebui să țină cont. Fiind în eroare, recurenții vorbesc de fracționarea Județului Neamț, absurde atât raportat la obiectul litigiului de anulare a Procesului verbal sus-menționat, cât și raportat la hotărârea instanței de fond.

Pentru aceste motive, apreciază că recursurile sunt nefondate, impunându-se respingerea acestora.

Examinând sentința recurată, prin prisma materialului probator administrat în cauză, a dispozițiilor legale incidente și a criticilor formulate, Curtea reține următoarele:

Cu caracter prioritar, în ceea ce privește excepția inadmisibilității invocate de recurenta Comuna Bicaz Chei, Curtea constată că, potrivit art. 5 din Legea contenciosului administrativ nr. 29/1990, înainte de a cere tribunalului anularea actului sau obligarea la eliberarea lui, cel care se consideră vătămat se va adresa pentru apărarea dreptului său, în termen de 30 de zile de la data când i s-a comunicat actul administrativ sau la expirarea termenului prevăzut la art. 1 alin. 2, autorității emitente, care este obligată să rezolve reclamația în termen de 30 de zile de la aceasta. Totuși, soluționarea litigiului pe cale administrativă ar fi fost imposibilă având în vedere lipsa unei autorități competente să soluționeze plângerea prealabilă, din moment ce comisia desemnată și-a încetat activitatea odată cu întocmirea Procesului-verbal de delimitare, astfel încât în perioada imediat următoare această comisie nu a mai existat.

În ceea ce privește celelalte critici formulate de către recurenții **Comuna Bicaz Chei, prin Primar, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț, Unitatea Administrativ Teritorială Județul Neamț, Consiliul Județean Neamț, Instituția Prefectului Județului Neamț**, Curtea reține că acestea sunt fondate pentru considerentele care urmează.

În cauza dedusă judecării, recurențele au invocat încălcarea art. 488 alineatul (1) punctul 5, punctul 4, punctul 6 și punctul 8 din Codul de procedură civilă precum și motive de nelegalitate

prezente de vechiul cod de procedură civilă care vizează în esență aceleași aspecte, încălcarea dispozițiilor legale de drept material, precum și aspecte privind nemotivarea hotărârii, respectiv, stare de contradictorialitate, faptul că hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura pricinii depășirea atribuțiilor puterii judecătorești.

Potrivit dispozițiilor legale incidente în cauză, se reține că sunt incidente **motivele de casare prevăzute de vechiul cod de procedură civilă**, respectiv punctele art. 304 punctul 9 și 7 vechiul cod proc. civ., respectiv, când hotărârea pronunțată este lipsită de temei legal ori a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a legii, respectiv cuprinde motive contradictorii ori străine de natura pricinii.

Potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, hotărârea se dă în numele legii și trebuie să cuprindă, printre alte mențiuni, motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților.

Un proces civil finalizat prin hotărârea care dezleagă fondul, cu garanțiile date de art.6.1. din Convenția Europeană privind drepturile omului, include printre altele, dreptul părților de a fi în mod real „ascultate”, adică în mod corect examinate, de către instanța sesizată. Aceasta implică, mai ales în sarcina instanței obligația de a proceda la un examen efectiv, real și consistent al mijloacelor, argumentelor și elementele de probă ale părților.

Obligația de motivare impune o apreciere întotdeauna atașată de natura cauzei, de circumstanțele acesteia, stilul judiciar și tipologia actului de justiție. Motivarea unei hotărâri este înțeleasă ca un silogism logic, de natură a explica inteligibil, hotărârea luată, ceea ce nu înseamnă un examen exhaustiv al tuturor argumentelor, apărărilor aduse de părți – dar nici ignorarea lor -, ci un răspuns al argumentelor fundamentat, al acelor care sunt susceptibile, prin conținutul lor, să influențeze soluția.

Criticile formulate de recurenți se referă în esență la faptul că instanța nu s-a raportat la obiectul cauzei deduse judecării, respectiv hotărârea cuprinde motive contradictorii, străine de natura pricinii, în sensul că, instanța a fost investită cu acțiune în contencios administrativ prin care s-a invocat existența erorii-obstacol ca viciu de consimțământ, iar instanța a realizat un examen eronat al cauzei. De asemenea se critică faptul că instanța de fond nu s-a raportat la textele de lege incidente și aplicabile în cauza, respectiv Legea 7/1996, Legea 2/1968, Legea 350/2001, aplicând în mod eronat prevederile H.G.540/2000.

Prin acțiunea înregistrată la data de 06.11.2009 pe rolul Judecatoriei Gheorgheni sub nr. 1653/234/2009, reclamantul MUNICIPIUL GHEORGHENI a solicitat în contradictoriu cu pârâții COMUNA BICAZ CHEI, OFICIUL DE CADASTRU SI PUBLICITATE IMOBILIARA HARGHITA, SC SATELIT N.T. SRL, ca instanța să constate nulitatea absolută a procesului-verbal având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comuna Gheorgheni-Tulghes-Bicaz.

În motivarea acțiunii reclamantul a aratat că, în cursul anului 1998, reprezentanții comunei Bicaz Chei, membrii comisiei Gheorgheni, reprezentantul Oficiului de Cadastru Geodezie și Cartografie Harghita, precum și reprezentantul SC Satelin NT SRL au semnat un proces-verbal, fără data.

În legătura cu acest înscris s-a arătat că, reprezentanții comisiei Gheorgheni au fost în eroare cu privire la identitatea fizică a obiectului, deoarece aceștia au fost convinși că în respectivul proces-verbal, hotarul teritoriului administrativ al municipiului Gheorgheni este stabilit la km. 32 din direcția Gheorgheni în direcția Bicaz Chei, pe când pârâții au marcat hotarul în altă parte. Membrii comisiei Gheorgheni au fost asigurați de către pârâți că totul este în regulă și au semnat procesul-verbal cu convingerea că semnează delimitarea teritoriului administrativ al mun. Gheorgheni, care se întinde până la km 32 dinspre Gheorgheni înspre Bicaz, așa cum a fost stabilit în anul 1950 cu ocazia raionarii administrativ-economice a teritoriului Republicii Populare Romane, care a fost conformată și consimțită cu ocazia delimitării teritoriului administrativ al României prin Legea nr. 2/1968, în porțiunea respectivă.

296

In lipsa prezentării prealabile a unor hărți pe care să fi fost marcate hotarele stabilite de către pârâți, respectiv a unei schițe a hotarului, reprezentanții municipiului Gheorgheni nu au putut verifica dacă actul intitulat „Descrierea tronsonului de hotar dintre teritoriul administrativ al orașului Gheorgheni și teritoriul administrativ al comunei Bicz-Chei” corespunde realității.

Datorită acestor motive, consimțământul membrilor comisiei Gheorgheni a fost viciat, întrucât în cazul cunoașterii hotarului stabilit de pârâți acestia nu l-ar fi semnat și nu ar fi dat acordul lor. Prin urmare, a considerat reclamantul, fiind vorba despre o eroare obstacol, respectiv despre absența realizării unui acord de voință, că sancțiunea este nulitatea absolută a procesului-verbal în cauză.

Potrivit cuprinsului procesului verbal semnat de toți participanții, în schița anexată conținutul acestuia sunt menționate, direcția, forma și traseul liniei de hotar, precum și punctele de hotar materializate. S-a făcut mențiunea expresă că schița hotarului face parte integrantă din documentație și însoțește procesul-verbal.

Înscrisul contestat, respectiv Procesul-verbal a fost semnat și însușit de membrii comisiei Gheorgheni, de Oficiul județean de cadastru, geodezie și cartografie Harghita, de delegatul desemnat de Primăria Bicz, de executant și poartă ștampilele tuturor instituțiilor implicate.

Potrivit documentației existente, lucrarea de delimitare cadastrală a fost executată în conformitate cu prevederile Legii nr.2/1968 lucrare însușită de membrii comisiei de delimitare.

Temeiul de drept al acțiunii deduse judecării îl reprezintă prevederile art.953-954 cod civil, respectiv existența erorii-obstacol.

Consimțământul nu este valabil, când este dat prin eroare, smuls prin violență, sau surprins prin dol (C. civ. 948, 954 și urm.).

În cazul erorii distructive de voință, potrivit dispozițiilor ce reglementează viciile de consimțământ, falsa reprezentare cade fie asupra naturii actului juridic, error in negotium, fie asupra identității fizice a obiectului, error in corpore, în sensul că una dintre părți crede că tratează cu privire la un anumit bun, iar cealaltă parte are în vedere un alt bun.

Raportându-ne astfel la prevederile codului civil aplicabil, invocate de intimata reclamantă, în cuprinsul actului administrativ supus controlului judecătoresc, se reține că semnatarii actului administrativ, în calitate de reprezentanți ai unei autorități publice, invocă eroarea-obstacol, cu privire la identitatea fizică a obiectului procesului verbal, în condițiile în care în cuprinsul anexei sunt redată explicit descrierea tronsonului de hotar dintre teritoriul administrativ al orașului Gheorgheni și teritoriul administrativ al comunei Bicz-Chei, fila 5 dosar fond.

În aceste condiții, instanța de fond trebuia să se raporteze la temeiul de drept al acțiunii, faptul că s-a invocat existența unui viciu de consimțământ, respectiv existența erorii-obstacol. Probele administrate pe parcursul judecării cauzei au demonstrat că reprezentanții autorităților administrative au cunoscut documentația anexată actului administrativ, respectiv procesul verbal încheiat în conformitate cu prevederile Legii cadastrului și publicității imobiliare nr.7/1996.

Procesul verbal a fost însușit prin semnătură de membrii comisiei Gheorghieni, Oficiul județean de cadastru, geodezie și cartografie Harghita, de delegatul desemnat de Primăria Bicz-Chei, de executantul lucrării, purtând și ștampilele tuturor instituțiilor implicate.

Potrivit documentației existente, lucrarea de delimitare cadastrală a fost executată în conformitate cu prevederile Legii nr.2/1968 lucrare însușită de membrii comisiei de delimitare.

În cauză au fost aplicate cerințele legale prevăzute de art. 11 alin.2 din Legea nr. 7/1996 a cadastrului și publicității imobiliare (comisia de delimitare fiind constituită prin Ordinul prefectului județului Harghita nr. 96/1998, fiind efectuată convocarea legală prin adresa 3865/1998, finalizată cu încheierea actului contestat).

Se apreciază că sunt incidente dispozițiile art.11 din Legea 7/1996, „Delimitarea și marcarea hotarelor administrative ale comunelor, orașelor și municipiilor, precum și limitele intravilanelor localităților se vor face, potrivit legii, de către comisia stabilită în acest scop prin ordinul prefectului. Din comisie vor face parte primarul, secretarul consiliului local, delegatul oficiului județean de cadastru, geodezie și cartografie și, după caz, delegatul direcției generale amenajarea teritoriului și

urbanism". Reprezentanții reclamantei, au semnat actul în baza mandatului acordat prin Ordinul nr. 96/1998 al Prefectului județului Harghita.

În cauza dedusă judecării, instanța de fond s-a raportat în mod eronat însă la prevederile H.G. 540/2000, privind aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice care, pe de o parte nu era adoptată la momentul semnării procesului verbal contestat iar pe de altă parte această hotărâre de guvern nu realizează stabilirea unor limite de hotar, are caracter administrativ destinată circulației rutiere.

Prin invocarea prevederilor H.G.540/2000 nu s-a argumentat și probat modul în care a fost viciat consimțământul, nu s-au prezentat probe în susținerea existenței erorii obstacol.

Instanța de fond a fost investită cu o acțiune în cuprinsul căreia s-a invocat existența erorii obstacol fără a se dovedi ca reprezentanții autorităților semnatare au fost în eroare cu privire la identitatea fizică a obiectului, error corpore. Hotărârea de guvern invocată, respectiv H.G.540/2000 are ca obiect aprobarea încadrării în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice iar prin invocarea acesteia în cauză nu se poate concluziona existența erorii-obstacol, la momentul întocmirii respectivului proces-verbal, cu atât mai mult cu cât aceasta nu era în vigoare la momentul întocmirii respectivului act administrative contestat.

Instanța de fond reține că "singurul act oficial relevant, în speță, este Hotărârea de Guvern nr. 540/2000 publicat în Monitorul Oficial partea I nr. 338 din 20.07. 2000 care stabilește rețeaua de drumuri naționale din Județul Harghita astfel: DN12 Gheorgheni (DN 12) - Lacul Roșu-limita jud. Neamț 0+000 32 +32 Km. (f.46 vol.I), pe care părțile nu au contestat-o."

În expunerea de motive a H.G. .540/2000 se arată că, în temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale prevederilor art. 12 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, Guvernul României adopta prezenta hotărâre. Se aprobă încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, potrivit anexelor nr. 1-4*) care fac parte integrantă din prezenta hotărâre. În cuprinsul anexelor este redată rețeaua de drumuri naționale.

Se reține că, însă că, relativ la obiectul cauzei deduse judecării, sunt aplicabile dispozițiile Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicate, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin HG 1288/2012, cu modificările și completările ulterioare, Normelor tehnice pentru introducerea cadastrului general aprobate prin Ordinul MAP nr. 534/2001, cu modificările și completările ulterioare precum și dispozițiile Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare.

Obiectul H.G. nr.540/2000 este de încadrare în categorii funcționale și stabilire a unui drept de administrare a unor drumuri, (act normativ ce nu conține nici o anexă grafică), neavând ca obiect stabilirea unor limite de hotar și delimitarea de unități administrativ teritoriale.

Prin invocarea a H.G. 540/2000 care aprobă încadrarea în categorii funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, potrivit anexelor nr. 1-4*) care fac parte integrantă din prezenta hotărâre, cuprinsul anexelor fiind redată rețeaua de drumuri naționale, nu se poate reține aplicabilitatea acestui act normative în cauză și, pe de altă parte dovedirea erorii-obstacol în cauza dedusă judecării, faptul că, reprezentanții autorităților au fost în eroare având o falsă reprezentare a realității. În literatura de specialitate este exemplificată situația în care o parte vrea să vândă un imobil în provincie, iar cealaltă parte acceptă crezând că este vorba de un imobil situat în București. Documentația cadastrală a fost anexată procesului verbal, au făcut corp comun, cunoscute persoanelor abilitate să semneze, obligate a da dovadă de diligență, fără a se dovedi existența viciului de consimțământ invocat.

De asemenea, este incident și motivul de casare prevăzut de art. 304 alin. 1 pct 6 din Vechiul Cod de procedură civilă, respectiv instanța a acordat mai mult decât s-a cerut ori ceea ce nu s-a cerut. Astfel, prin acțiunea introductivă înregistrată la data de 6.11.2009 pe rolul Judecătorei Gheorghieni sub nr. 1653/234/2009 s-a solicitat constatarea nulității absolute a procesului verbal având ca obiect stabilirea traseului hotarului administrativ pe porțiunea comuna Gheorghieni- Tulgheș –

Bicaz, iar prin sentința civilă nr. 856/12.06.2019 Tribunalul Prahova a admis cererea de chemare în judecată, a anulat procesul verbal și a stabilit linia de hotar dintre teritoriul administrativ al orașului Gheorghieni și teritoriul administrativ al comunei Bicaz Chei. Curtea constată că instanța nu a fost investită cu o acțiune în stabilirea limitelor de hotar, încălcând astfel principiului disponibilității.

Astfel, în considerarea celor expuse anterior, Curtea, apreciind criticile formulate de către recurenți ca fiind întemeiate, în temeiul art.304 alin. 1 pct.6 pct. 7 pct.8, pct.9 cod procedură civilă, va admite recursurile formulate de recurentele-pârâte **Comuna Bicaz Chei, prin Primar, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț, recurenții-intervenienți Unitatea Administrativ Teritorială Județul Neamț, Consiliul Județean Neamț, Instituția Prefectului Județului Neamț** împotriva sentinței nr. 856 din 12 iunie 2019 pronunțată de Tribunalul Prahova–Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal, va modifica sentința recurată și în rejudecare, va respinge cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Relativ la criticile formulate împotriva Incheierii de ședință din data de 24.03.2014 pronunțată de Tribunalul Prahova se reține ca sunt neîntemeiate în condițiile în care suntem în prezenta unui act administrativ cu caracter normativ, iar temeiul de drept invocat s-a raportat la Decretul 167/1958, instanța de fond argumentând în mod judicios soluția adoptată, context în care Curtea va respinge recursul formulat împotriva încheierii de ședință din data de 24.03.2014, pronunțată de Tribunalul Prahova–Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ.

În contextul soluției adoptate, a considerentelor expuse, Curtea va admite cererile de intervenție accesorie formulate de Instituția Prefectului Județului Neamț, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț, Consiliul Județean Neamț și va respinge cererile de intervenție accesorie formulate de Județul Harghita prin Consiliul Județean Harghita și Prefectul Județului Harghita, ca neîntemeiate.

Potrivit prevederilor art.274 c.pr.civ care stipulează acordarea cheltuielilor de judecată, va obligă reclamantul la plata către pârâta Comuna Bicaz Chei a cheltuielilor de judecată în cuantum de 10.000 lei reprezentând onorariu apărător potrivit înscrisurilor existente.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursurile formulate de recurenta-pârâtă **Comuna Bicaz Chei, prin Primar, cu sediul în com.Bicaz Chei, județ Neamț și ales la Cabinet Avocat Adomniței Oana Corina** cu sediul în Suceava, strada Aleea Trandafirilor, nr. 8, scara B, apartament 16, Județ Suceava, **Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Neamț**, cu sediul în Piatra Neamț, Strada Mihai Eminescu, nr. 26B, Județ Neamț, recurenții-intervenienți **Unitatea Administrativ Teritorială Județul Neamț**, cu sediul în Piatra Neamț, Strada Alexandru Cel Bun, nr. 27, Județ Neamț, **Consiliul Județean Neamț** cu sediul în Piatra Neamț, Strada Alexandru Cel Bun, nr. 27, Județ Neamț, **Instituția Prefectului Județului Neamț** cu sediul în Piatra Neamț, Strada Alexandru Cel Bun, nr. 27, Județ Neamț împotriva sentinței nr. 856 din 12 iunie 2019 pronunțată de Tribunalul Prahova–Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal și a încheierii de ședință din data de 24.03.2014, ambele pronunțate de Tribunalul Prahova–Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ, în contradictoriu cu intimat-intervenient **Consiliul Județean Harghita** cu sediul în Miercurea Ciuc, Piața Libertății, nr. 5, Județ Harghita, **Prefectul Județului Harghita** cu sediul în Miercurea - Ciuc, Piața Libertății, nr. 5, Județ Harghita, **Județul Harghita** cu sediul în Miercurea Ciuc, Piața Libertății, nr. 5, Județ Harghita, intimatul **Județul Neamț**, cu sediul în Piatra Neamț, Strada Alexandru Cel Bun, nr. 27, Județ Neamț, intimați-pârâți **Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Harghita - Miercurea Ciuc, Piața Libertății, nr. 5, Județ Harghita, SC**

intimat-reclamant **Municipiul Gheorgheni, Prin Primar** cu sediul în Gheorgheni, Piața Libertății, nr. 27, Județ Harghita

Modifică sentința recurată și în rejudecare:

Respinge cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Admite cererile de intervenție accesorie formulate de Instituția Prefectului Județului Neamț, Oficiul De Cadastru Și Publicitate Imobiliară Neamț, Consiliul Județean Neamț.

Respinge cererile de intervenție accesorie formulate de Județul Harghita prin Consiliul Județean Harghita și Prefectul Județului Harghita, ca neîntemeiate.

Respinge recursurile formulate împotriva Încheierii de ședință din data de 24.03.2014 pronunțată de Tribunalul Prahova, ca nefondate.

Obligă reclamantul la plata către pârâta Comuna Biczaz Chei a cheltuielilor de judecată în cuantum de 10.000 lei reprezentând onorariu apărător.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 25.06.2020.

ROMÂNIA
GREFA CURȚII DE APEL PLOIESTI
1. 21. 31. 4. ÎNCHIEIERI DE 20. 9. 2020